MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 30 grudnia 1961 r. **Nr 99*)**

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

418 — z dnia 22 grudnia 1961 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1962 r. 917

B.I.T.-I.L.O.
22 II. 62
PERIOD. BUES

418

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 22 grudnia 1961 r.

o Narodowym Planie Gospodarczym na 1962 r.

I. Wyniki rozwoju gospodarki narodowej w 1961 r.

1. Rok 1961 był w dziedzinie produkcji okresem pomyślnego wykonania, a w wielu dziedzinach przekroczenia zadań planu 5-letniego przypadających na ten rok.

Wyniki produkcyjne osiągnięte w 1961 r. stwarzają w rezultacie dogodną podstawę do pomyślnej realizacji planu 5-letniego w dalszych latach 5-lecia 1961—1965.

2. Globalna produkcja przemysłowa będzie w 1961 r. według obecnych przewidywań o 10,3% wyższa niż w 1960 r., co oznacza wykonanie planu na ten rok w 102,5%.

Odpowiednio do zwiększonych potrzeb inwestycyjnych kraju wzrost produkcji wyrobów grupy „A" wyprzedził znacznie wzrost produkcji wyrobów konsumpcyjnych grupy „B". Według wstępnych szacunków produkcja grupy „A" osiągnie w 1961 r. poziom o 11,9% wyższy niż w 1960 r., to jest 102,8% planu, a produkcja grupy „B" — poziom o 8,1% wyższy niż w 1960 r., to jest 102,0% planu.

Założenia planu 5-letniego dotyczące produkcji podstawowych wyrobów przemysłowych zostały w 1961 r. w większości przypadków przekroczone, co ilustrują następujące dane:

	1961 r.		Przewidywane wykonanie 1961 r. w % % w porównaniu z:	
	plan 5-letni	przewidywane wykonanie	planem 5-letnim na ten rok	1960 r.
Energia elektryczna w mld kWh	31,9	32,4	101,6	110,4
Węgiel kamienny w mln ton	105,5	106,8	101,1	102,1
Stal surowa w mln ton	7,1	7,3	102,4	108,5
Cynk w tys. ton	180	182	101,1	103,6
Turbiny parowe w MW	396	398	100,4	213,6
Obrabiarki do metali w tys. ton	42,1	42,2	100,1	109,7
Maszyny elektryczne w tys. szt.	1152	1213	105,2	111,7
Maszyny i narzędzia rolnicze w mln zł według cen porównywalnych	2.297	2.368	103,1	117,1
Samochody ciężarowe w tys. szt.	20,5	19,0	92,5	97,3
Traktory dwuosiowe w tys. szt.	11,5	10,3	89,1	133,6
Statki pełnomorskie w tys. DWT	287	288	100,3	112,6
Wyroby elektroniczne i teletechniczne w mld zł według cen porównywalnych	7,4	7,5	100,8	132,1
Kwas siarkowy w tys. ton	804	817	101,6	119,3
Nawozy sztuczne w tys. ton	503	512	101,7	107,3
Cement w mln ton	7,3	7,4	101,2	112,2
Tkaniny bawełniane w mln m	729,5	717,4	98,3	107,7
Obuwie skórzane w mln par	38,3	39,5	102,9	101,3
Mięso z uboju w tys. ton	1.131	1.124	99,4	113,9
Masło w tys. ton	104,5	93,0	89,0	98,5
Cukier w tys. ton	1.255	1.450	115,5	105,0

Sytuacja materiałowa w przemyśle była w 1961 r. lepsza niż w latach poprzednich, zarówno na skutek pomyślnego przebiegu wykonania planów produkcji surowców i półfabrykatów w kraju, jak również znacznego wzrostu importu.

Rok 1961 przyniósł dalszy wzrost wydajności pracy w przemyśle, a mianowicie o 7,0% w porównaniu z 1960 r., przy wzroście produkcji przemysłowej o 10,3%, podczas gdy planowany wzrost wydajności pracy wynosił 6,4%, przy planowanym wzroście produkcji o 7,7%.

Jednakże tempo wzrostu wydajności pracy, jak również jej udział w przyroście produkcji był niższy niż w poprzednich latach. Przyrost wydajności pracy dał w 1961 r. około 70% przyrostu produkcji wobec 72% w 5-leciu 1956—1960 i około 80% w założeniach na 5-lecie 1961—1965.

*) Ostatni numer w 1961 r.

Rok 1961 charakteryzowało wyższe niż zakładano w planie tempo wzrostu zatrudnienia w przemyśle. Według obecnych przewidywań zatrudnienie zwiększy się w 1961 r. o 3,1% w porównaniu z 1960 r., to jest przekroczy poziom założony w narodowym planie gospodarczym o 2,0%.

Proporcje pomiędzy wzrostem przeciętnej płacy i wzrostem wydajności pracy były mniej korzystne, niż to zakładano w planie.

W rezultacie przekroczenia planu produkcji plan akumulacji finansowej w przemyśle będzie według obecnych przewidywań przekroczony. Zadania planu w dziedzinie obniżki kosztów, zwłaszcza materiałowych, w niektórych resortach nie zostaną osiągnięte.

3. Dzięki rosnącej pomocy Państwa dla rolnictwa, zwiększonemu zainteresowaniu materialnemu ludności chłopskiej wzrostem produkcji, korzystnym wynikom osiągniętym przez państwowe gospodarstwa rolne, jak również dzięki temu, że w roku gospodarczym 1960/1961 warunki atmosferyczne były korzystne dla produkcji roślinnej, osiągnięto w 1961 r. wysoki wzrost i znaczne przekroczenie planu 5-letniego w dziedzinie produkcji rolnej.

Według wstępnych szacunków produkcja rolna w 1961 r. będzie o 10,2% wyższa niż w 1960 r., co oznacza wykonanie planu w 105,5%.

Charakterystyczną cechą tego roku jest również wysokie przekroczenie planu produkcji roślinnej, która osiągnęła wyższy poziom, niż zakładano w planie na ten rok, o 8,1% i wzrosła w porównaniu z 1960 r. o 11,2%, głównie dzięki korzystnym plonom i zbiorom zbóż, buraka cukrowego, roślin oleistych i ziemniaków.

Plony i zbiory osiągnięte w 1961 r. przedstawiają się następująco:

	1961 r.		Przewidywane wykonanie 1961 r. w % w porównaniu z:	
	plan 5-letni	przewidywane wykonanie	planem 5-letnim na ten rok	1960 r.
Plony:				
zbóż ogółem w q/ha	16,2	18,0	111,1	111,8
buraków w q/ha	240,0	272,0	113,3	106,3
ziemniaków w q/ha	136,0	160,0	117,6	121,2
Zbiory:				
zbóż ogółem w mln ton	14,95	16,05	107,3	108,3
buraków w mln ton	9,8	11,4	115,8	111,1
ziemniaków w mln ton	37,8	45,2	119,7	119,5

Korzystne plony i zbiory zboża, ziemniaków, liści buraczanych, jak również siana stworzyły dogodną bazę do dalszego rozwoju hodowli, zwłaszcza bydła, co znajduje wyraz w utrzymującej się tendencji do wzrostu pogłowia w gospodarce chłopskiej.

Wynikające ze wzrostu pogłowia zwiększone zapotrzebowanie na zboże na potrzeby paszowe powoduje, że istnieje pewne napięcie w bilansie zbożowym kraju oraz konieczne jest utrzymanie na wysokim poziomie importu zboża w roku gospodarczym 1961/1962.

Ogólna produkcja zwierzęca w 1961 r. osiągnęła rozmiary o 8,5% wyższe niż w 1960 r. i o 1,6% wyższe niż planowano, co związane było głównie ze wzrostem produkcji żywca wieprzowego o 14,1%, wyjątkowo dużym wzrostem produkcji jaj (o 9,9%), a także dalszym, jakkolwiek niedostatecznym i niższym od planu wzrostem produkcji mleka o 1,9% w porównaniu z 1960 r.

W 1961 r. dokonano dalszego postępu w dziedzinie zwiększenia dostaw środków produkcji dla rolnictwa i zastosowania nowoczesnej agrotechniki. Zużycie nawozów pod zbiory 1961 r. wzrosło o 6,7% w porównaniu z zużyciem pod zbiory 1960 r. Dostawy środków ochrony roślin dla rolnictwa były w 1961 r. o 43% wyższe niż w 1960 r. Znacznie wzrosły dostawy maszyn rolniczych i traktorów w związku z realizacją programu rozwoju kółek rolniczych, a mianowicie o 12,3%. Kółka rolnicze zwiększyły stan traktorów z 6.910 sztuk na koniec 1960 r. do 14.300 sztuk według przewidywań na koniec 1964 r., to jest 2,1-krotnie.

Rok 1961 charakteryzował się również osiągnięciem wysokich wyników produkcyjnych przez państwowe gospodarstwa rolne, które zwiększyły swą produkcję globalną o 12,5% w porównaniu z 1960 r.

4. Według obecnych przewidywań globalne rozmiary inwestycji w gospodarce narodowej osiągną w 1961 r. poziom o 9,7% wyższy niż w 1960 r., to jest poziom o 1,4% wyższy niż zakładano w planie na ten rok. W rezultacie znacznie zaawansowano budowę szeregu kluczowych obiektów, mających decydujące znaczenie dla rozwoju gospodarczego kraju, zwłaszcza w przemyśle i rolnictwie. M. in. oddano do użytku IV wielki piec, X piec martenowski, ocynownię i ocynkownię w hucie im. W. Lenina, walcownię grubą w hucie Warszawa, dalsze turbozespoły w elektrowniach Skawina, Konin, Pomorzany, kopalnię węgla kamiennego „Szczygłowice", zakład przerobu rudy siarkowej, fabrykę kwasu siarkowego i fabrykę superfosfatów w Tarnobrzegu i szereg innych ważnych obiektów.

Równocześnie znacznie zaawansowano budowę kombinatu paliwowo-energetycznego w Turoszowie, rozpoczęto budowę kopalni węgla kamiennego „Zofiówka", zakładów rafineryjnych i petro-chemicznych w Płocku i rurociągu naftowego, cementowni Rudniki i szeregu innych kluczowych obiektów planu 5-letniego 1961—1965.

Równocześnie jednak przebieg realizacji planu ujawnił konieczność zwiększenia nakładów na szereg obiektów powyżej poziomu założonego przy opracowaniu planu 5-letniego, co wiąże się z nie dość precyzyjną oceną kosztów szeregu inwestycji. Między innymi powstała konieczność zwiększenia nakładów finansowych w stosunku do ustaleń planu 5-letniego na budowę szeregu obiektów w hucie im. W. Lenina, ciągarni rur w hucie Jedność, huty tlenku cynku w Miasteczku Śląskim, huty aluminium w Koninie, kopalni węgla brunatnego Adamów, kopalni węgla kamiennego Porąbka i szeregu innych obiektów.

Ponadto wykonanie rzeczowych efektów inwestycji było gorsze niż wykonanie nakładów, częściowo z przyczyn wymienionych wyżej, a częściowo również z powodu opóźnień w przygotowaniu dokumentacji. W rezultacie w budowie niektórych obiektów o ważnym znaczeniu dla osiągnięcia przyrostu produkcji w dalszych latach planu 5-letniego powstały opóźnienia w stosunku do założeń planu. Między innymi powstały opóźnienia w budowie elektrociepłowni Siekierki, elektrowni Siersza, walcowni drobnej w Hucie Warszawa, ciągarni rur precyzyjnych w hucie Jedność i hucie Sosnowiec, w rozbudowie fabryki lokomotyw w Chrzanowie, budowie wytwórni kwasu azotowego technicznego w Zakładach Azotowych im. F. Dzierżyńskiego w Tarnowie i niektórych innych obiektów.

5. Rok 1961 charakteryzował wzmożony wysiłek eksportowy, co znalazło wyraz we wzroście ogólnych rozmiarów eksportu o 12,8% w porównaniu z 1960 r., przy przekroczeniu planu eksportu o 4,6%.

Ogólne rozmiary importu wzrosły w 1961 r. o 14,6% przy przekroczeniu planu o 4,8%, z tym że w ogólnej wartości importu zawarta jest wartość wcześniejszych zakupów szeregu surowców oraz zboża, dokonanych w 1961 r., a przezna-

czonych na potrzeby 1962 r. na kwotę około 270 mln zł dewizowych, co stanowi 3,9% całości importu w tym roku.

Wzrost eksportu w 1961 r. osiągnięty został głównie w wyniku poważnego wzrostu eksportu artykułów rolnych, który to eksport osiągnął rozmiary o 33,5% wyższe niż w 1960 r. i o 16,8% wyższe niż zakładano w planie.

Znacznie wzrosły również rozmiary eksportu maszyn i urządzeń, który był o 15,5% wyższy niż w 1960 r., jakkolwiek zadania planu w tym zakresie według obecnych przewidywań nie zostaną w pełni osiągnięte (99,3% planu).

W rezultacie w 1961 r. nastąpiły dalsze zmiany w strukturze eksportu wyrażające się zwiększeniem udziału maszyn i urządzeń w całym eksporcie z 28% w 1960 r. do 28,7% w 1961 r. oraz artykułów rolno-spożywczych z 18,1% do 21,4%, przy równoczesnym zmniejszeniu udziału surowców i półfabrykatów przemysłowych z 43,8% całego eksportu w 1960 r. do 39,8% w 1961 r.

Jednakże sytuacja w handlu zagranicznym była trudna ze względu na zwiększone w stosunku do założeń planu potrzeby importowe oraz konieczność dokonania w 1961 r. wcześniejszego zakupu szeregu surowców i zboża, przeznaczonych na potrzeby 1962 r.

6. Dochód narodowy w 1961 r. przekroczył rozmiary założone w planie. Według obecnych przewidywań dochód narodowy wytworzony będzie w 1961 r. o 6,6% wyższy niż w 1960 r. Spożycie ukształtowało się na poziomie wyższym niż zakładano w planie. Globalny fundusz spożycia wzrósł w 1961 r. o 6,7%, wobec zakładanego w planie wzrostu o 4,1%. Wzrost spożycia związany był zarówno ze wzrostem funduszu płac, jak i znacznym wzrostem dochodów ludności chłopskiej.

Globalny fundusz płac brutto wzrósł z 152,6 mld zł w 1960 r. do 164,2 mld zł w 1961 r., to jest o 7,6%, i przekroczył poziom założony w narodowym planie gospodarczym o 4,6%.

Wobec przekroczenia planowanych rozmiarów zatrudnienia wzrost płac i dochodów rozłożył się na większą liczbę zatrudnionych, niż to zakładano w planie, w rezultacie czego wzrost płac przeciętnych był niższy od wzrostu ogólnego funduszu płac.

Przeciętna miesięczna płaca nominalna netto w gospodarce uspołecznionej wzrosła z 1.544 zł w 1960 r. do 1.614 zł w 1961 r., to jest o 4,5%.

Jednakże na skutek pewnego wzrostu kosztów utrzymania w 1961 r. wzrost płac realnych będzie nieco niższy i wyniesie około 3,1% w porównaniu z 1960 r.

Dochody chłopskie przeznaczone na konsumpcję, według wstępnych szacunków, osiągną poziom o 5,5% wyższy niż w 1960 r., przy jeszcze szybszym wzroście wydatków wsi na zakup środków dla bieżącej produkcji oraz na inwestycje.

Ponadplanowy wzrost dochodów ludności, przy równoczesnym obserwowanym w II półroczu pewnym zahamowaniu wzrostu oszczędności oraz niepełnym wykonywaniu planu usług, spowodował znacznie większy wzrost zakupów towarów w handlu, niż to zakładano w planie. Według obecnych przewidywań ocenia się, że wzrost obrotów detalicznych osiągnie 9,6% w porównaniu z 1960 r. i przekroczy o 5,8% poziom planowany.

Przekroczenie planu obrotów w handlu wymagało znacznego powiększenia dostaw towarów na potrzeby rynku, co nastąpiło głównie dzięki przekroczeniu planu produkcji, a częściowo również dzięki niższemu niż zakładano w planie przyrostowi zapasów towarów w handlu. Na planowany przyrost towarów rynkowych w handlu w wysokości 1,5 mld zł rzeczywisty przyrost tych zapasów wyniesie 0,6 mld zł.

Natomiast przyrost zapasów w przemyśle, w rezultacie przekroczenia planów produkcji i importu, znacznie przekracza założenia planu, co w konsekwencji powoduje przekroczenie planowanego przyrostu zapasów w całej gospodarce narodowej. Według obecnych przewidywań ogólny przyrost zapasów wyniesie 25,2 mld zł wobec planowanych 17,0 mld zł.

Przekroczenie planowanego przyrostu zapasów przy równoczesnym szybszym niż planowano wzroście inwestycji spowodowało, że cała akumulacja osiągnie rozmiary większe niż zakładano w planie.

W 1961 r. oddane zostanie do użytku według obecnych wstępnych szacunków 314,5 tys. izb mieszkalnych typu miejskiego, to jest o 1,4% więcej niż w 1960 r. i o około 9 tys. izb więcej niż założono w planie.

7. Ogólnie charakteryzując wyniki wykonania planu 5-letniego w 1961 r. stwierdzić należy:

— pomyślne wykonanie zadań produkcyjnych planu 5-letniego w przemyśle,
— bardzo pomyślny przebieg wykonania zadań planu 5-letniego w rolnictwie,
— szybszy niż planowano wzrost spożycia ludności,
— większe niż planowano rozmiary nakładów inwestycyjnych,
— wyższy niż planowano przyrost zapasów,
— szybszy niż planowano wzrost importu i eksportu, przy utrzymującym się napięciu w bilansie płatniczym w obrotach z niektórymi krajami.

II. Podstawowe zadania planu na 1962 rok.

1. Podstawowym zadaniem roku 1962 jest utrzymanie szybkiego tempa rozwoju gospodarki narodowej, stanowiącego podstawowy warunek pełnej realizacji zadań postawionych przez plan 5-letni na lata 1961—1965. Wymaga to zwłaszcza dalszego zwiększenia produkcji przemysłowej i rolnej, zwiększenia wysiłku inwestycyjnego oraz poprawy bilansu handlowego i płatniczego Polski.

2. Należy dążyć do dalszego rozwijania produkcji przemysłowej, a zwłaszcza produkcji przemysłu chemicznego, maszynowego, hutniczego i energetyki. W roku 1962 należy w miarę możności przekraczać zadania planowe w zakresie produkcji przemysłowej, zwłaszcza w tych asortymentach, których produkcji nie limituje import surowców, a które mogą najpełniej zaspokoić potrzeby związane z rozwojem handlu zagranicznego i rosnącą siłą nabywczą ludności.

3. Stworzenie materialnych podstaw do szybkiego rozwoju gospodarczego Polski wymaga dalszego kontynuowania poważnego wysiłku inwestycyjnego. Znaczne obciążenie dochodu narodowego inwestycjami nakazuje zwrócenie w roku 1962 szczególnej uwagi na prawidłowy przebieg działalności inwestycyjnej w celu uzyskania wyraźnej poprawy w zakresie koncentracji nakładów, organizacji pracy w budownictwie oraz terminowego oddawania do użytku nowych obiektów.

4. Należy utrwalić osiągnięcia uzyskane w roku 1961 w dziedzinie produkcji rolnej, dążąc zwłaszcza do rozszerzenia krajowej bazy paszowej w drodze dalszego rozwoju produkcji roślinnej. W dalszym ciągu należy wprowadzać postęp techniczny do prowadzenia produkcji rolnej w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych oraz w gospodarce indywidualnej głównie przez pełniejsze wykorzystanie Funduszu Rozwoju Rolnictwa na zakup maszyn przez kółka rolnicze, przez dalsze zwiększanie zakresu prac melioracyjnych oraz poszerzanie powierzchni zasiewanej kwalifikowanym ziarnem siewnym.

5. Należy doprowadzić do istotnego polepszenia sytuacji w handlu zagranicznym przez dalsze aktywizowanie eksportu we wszystkich gałęziach produkcji, rozszerzanie eksportu usług oraz utrzymywanie importu w granicach nie-

zbędnych potrzeb, na których zaspokojenie pozwalają możliwości płatnicze kraju.

6. Szybkiemu rozwojowi sił wytwórczych kraju powinno towarzyszyć zwiększenie płac realnych i dochodów realnych ludności rolniczej w granicach zapewniających realizację zadań planu 5-letniego w tym zakresie.

Należy dążyć do uzyskania stosunkowo równomiernego tempa wzrostu dochodów ludności utrzymywanej z pracy w gospodarce uspołecznionej i ludności utrzymywanej z produkcji rolnej.

7. W 1962 r. należy koncentrować uwagę na prowadzeniu prawidłowej polityki w zakresie płac i zatrudnienia. W tym celu należy zwrócić uwagę na poprawianie organizacji pracy, pogłębianie dyscypliny pracy i płac, na prawidłowy, proporcjonalny do wzrostu produkcji podział limitów funduszu płac w przekroju czasowym i organizacyjnym oraz na przestrzeganie zasady bieżącej aktualizacji norm przy wprowadzaniu zmian technologicznych w procesie produkcji.

8. W roku 1962 należy zwrócić szczególną uwagę na usprawnianie gospodarki materiałowej przez szerokie wprowadzanie technicznych norm zużycia materiałowego, obniżanie kosztów materiałowych produkcji, poprawę stanu gospodarki materiałowej oraz prawidłowe regulowanie i planowanie wzrostu zapasów.

9. Rozwój gospodarki narodowej powinien być w coraz większej mierze oparty o wprowadzanie postępu technicznego do wszystkich dziedzin produkcji oraz powszechne usprawnianie organizacji pracy.

III. Przemysł.

1. Wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego ogółem w cenach porównywalnych wyniesie 578.692,5 mln zł, co stanowi wzrost o 8,4% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r., w tym produkcja przemysłu środków wytwarzania (grupa A) wzrośnie o 8,4%, a produkcja przemysłu przedmiotów spożycia (grupa B) o 8,3%.

2. Wartość produkcji globalnej przemysłu planowanego centralnie w cenach porównywalnych wyniesie 500.766,1 mln zł, co stanowi wzrost o 8,4% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r., a przemysłu planowanego terenowo 77.926,4 mln zł, co stanowi wzrost o 8,4% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r.

3. Wartość produkcji globalnej w cenach porównywalnych w poszczególnych gałęziach przemysłu kształtować się będzie następująco w mln zł:

	1962 plan	Udział procentowy	% 1962 / 1961 p.w.
Wartość produkcji globalnej ogółem	578.692,5	100,0	108,4
Wytwarzanie energii elektrycznej i cieplnej	13.020,0	2,2	111,8
Przemysł paliw	48.534,3	8,4	104,0
Hutnictwo żelaza (łącznie z wydobyciem rud)	49.782,0	8,6	108,2
Hutnictwo metali nieżelaznych (łącznie z wydobyciem rud)	13.250,3	2,3	105,6
Przemysł maszynowy i konstrukcji metalowych	34.087,2	5,9	111,3
Przemysł elektrotechniczny	22.898,4	4,0	113,3
Przemysł środków transportu	42.924,4	7,4	115,2
Przemysł metalowy	25.294,4	4,4	108,1
Przemysł chemiczny (łącznie z kopalnictwem surowców chemicznych)	40.657,7	7,0	112,4
Przemysł gumowy	6.674,4	1,2	112,5
Przemysł materiałów budowlanych (łącznie z wydobyciem surowców mineralnych dla budownictwa i przemysłów: materiałów budowlanych, szklarskiego i porcelanowo-fajansowego)	17.984,2	3,1	107,0
Przemysł szklarski	3.045,7	0,5	107,1
Przemysł porcelanowo-fajansowy	1.250,0	0,2	112,3
Przemysł drzewny	22.844,9	3,9	104,5
Przemysł papierniczy	8.[illegible]	1,5	103,7
Przemysł poligraficzny	3.573,0	0,6	104,0
Przemysł włókienniczy (łącznie z dziewiarskim)	53.178,7	9,2	1[illegible]
Przemysł odzieżowy (z wyjątkiem produkcji odzieży skórzanej, futrzarskiej i dzianej)	16.812,9	2,9	113,0
Przemysł skórzano-obuwniczy (łącznie z futrzarskim)	13.054,6	2,3	106,9
Przemysł spożywczy	133.226,7	23,0	107,4
Przemysł solny	346,0	0,1	105,5
Inne gałęzie przemysłu	7.511,4	1,3	113,0

4. Wartość produkcji towarowej przemysłu socjalistycznego w cenach zbytu z dnia 1 stycznia 1962 r. powinna wynieść 608.405,7 mln zł, co stanowi wzrost o 7,8% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r.

5. Wartość produkcji towarowej przemysłu planowanego centralnie w cenach zbytu z dnia 1 stycznia 1962 r. powinna wynieść 532.224,1 mln zł, co stanowi wzrost o 7,9% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r., a przemysłu planowanego terenowo 76.181,6 mln zł, co stanowi wzrost o 6,9% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r.

6. Produkcja głównych wyrobów przemysłowych powinna osiągnąć następujący poziom:

	Jednostka miary	1962 plan	% 1962 / 1961 p. w.
Wytwarzanie energii elektrycznej i cieplnej			
Energia elektryczna	mln kWh	35.300,0	109,1
w tym: elektrownie zawodowe	mln kWh	28.300,0	111,2
Przemysł paliw			
Węgiel kamienny typu 31—38	tys. ton	109.000,0	102,2
w tym: węgiel gazowy i koksowy typu 33—38	tys. ton	20.480,0	101,9
Węgiel brunatny	tys. ton	10.900,0	108,6
Ropa naftowa	tys. ton	200,0	100,5
Gaz ziemny	mln m³	775,1	111,6
Przerób ropy naftowej bez regeneracji	tys. ton	1.305,0	144,2
Koks	tys. ton	12.990,0	103,3

	Jednostka miary	1962 plan	% 1962/1961 p. w.
Oleje napędowe	tys. ton	477,0	169,1
Fenol (łącznie z syntetycznym)	tys. ton	27,0	117,4
Hutnictwo żelaza (łącznie z wydobyciem rud)			
Rudy żelaza krajowe surowe w wadze rzeczywistej	tys. ton	2.623,0	105,3
Surówka żelaza w przeliczeniu na martenowską	tys. ton	5.350,0	110,9
Stal surowa	tys. ton	7.725,6	106,5
Wyroby walcowane gotowe, w tym:	tys. ton	5.210,0	107,6
wyroby walcowane gotowe ze stali jakościowej	tys. ton	590,0	116,1
Rury stalowe gotowe ze stali zwykłej i jakościowej	km	95.025,0	113,4
Blachy cienkie walcowane na zimno	tys. ton	510,0	126,2
Blachy ocynowane (białe)	tys. ton	21,5	204,8
Blachy ocynkowane	tys. ton	114,0	190,0
Hutnictwo metali nieżelaznych (łącznie z wydobyciem rud)			
Rudy cynkowo-ołowiane w wadze rzeczywistej	tys. ton	2.470,0	103,3
Rudy miedzi w wadze rzeczywistej	tys. ton	2.125,0	107,3
Aluminium — Al	tys. ton	47,0	98,7
Cynk — Zn	tys. ton	187,0	102,7
Miedź elektrolityczna — Cu	tys. ton	23,0	103,6
Ołów — Pb	tys. ton	40,0	101,3
Przemysł maszynowy i konstrukcji metalowych			
Kotły parowe wodnorurkowe	szt.	80	106,7
	tona	31.100	105,1
	tp/h	4.830	105,1
Turbiny parowe	szt.	36	83,7
	MW	404,0	101,6
Silniki napędu głównego	szt.	39	139,3
	tys. KM	188,7	150,6
Silniki agregatowe	szt.	139	140,4
	tys. KM	44,4	158,0
Obrabiarki do metali skrawające	szt.	23.410	108,9
	tona	38.150	111,6
Maszyny do obróbki plastycznej metali	szt.	2.790	110,0
	tona	8.380	104,8
Maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego, gumowego i wyrobów z gumy oraz przemysłu rafineryjnego	tys. ton	58,8	135,2
Maszyny i urządzenia do produkcji włókien sztucznych	mln zł c.p.	66,1	313,3
	tona	1.040,0	289,4
Maszyny i urządzenia wiertnicze	mln zł c.p.	358,0	105,7
	tona	5.753,0	113,8
Maszyny górnicze, maszyny i urządzenia do mechanicznej przeróbki rud i węgla, wozy kopalniane	mln zł c.p.	2.205,0	105,3
	tys. ton	135,5	106,9
Maszyny i urządzenia do wyrobu płyt pilśniowych	tys. ton	3,0	115,4
Maszyny i urządzenia hutnicze	tys. ton	33,2	110,7
Maszyny i urządzenia do wyrobu papieru i tektury	tys. ton	4,2	262,5
Maszyny włókiennicze	mln zł c.p.	722,0	128,7
Maszyny i urządzenia dla przemysłu rolnego i spożywczego	tys. ton	40,7	111,5
Maszyny do robót ziemnych, budowlanych i drogowych	tys. ton	37,1	107,2
Maszyny i narzędzia rolnicze i dla gospodarki leśnej	mln zł c.p.	2.507,0	105,9
Dźwigi i przenośniki (transportery) ogólnego zastosowania	tona	56.600,0	118,6
Łożyska toczne	tys. szt.	19.565,3	118,0
Przemysł elektrotechniczny			
Maszyny elektryczne wirujące	tys. szt.	1.302,6	107,4
	MW	3.248,2	108,3
Transformatory o mocy powyżej 20 kVa	szt.	10.965,0	114,1
	MVA	4.041,0	123,1
Odbiorniki radiowe	tys. szt.	750,0	125,0
Odbiorniki telewizyjne	tys. szt.	300,0	130,0
Kable silnoprądowe	tys. ton	41,2	108,4
	tys. km	31,0	128,1
Kable telefoniczne	tys. ton	12,8	116,4
	tys. km żył	504,0	116,5
Przemysł środków transportu			
Lokomotywy parowe (parowozy) na tor szeroki i normalny	szt.	28	32,2
Lokomotywy spalinowe na tor szeroki i normalny	szt.	209	105,6
Lokomotywy elektryczne na tor szeroki i normalny	szt.	43	93,5
Jednostki elektryczne trójczłonowe	komplet	39	105,4
Wagony osobowe na tor szeroki i normalny	szt.	525	77,5
Wagony towarowe na tor szeroki i normalny	szt.	16.288	119,9
Samochody osobowe	szt.	15.000	104,5
Samochody ciężarowe	szt.	22.850	120,5
Autobusy	szt.	2.550	104,6
Ciągniki jednoosiowe	szt.	1.700	88,5
Ciągniki dwuosiowe	szt.	12.600	122,9
Motocykle	tys. szt.	136,5	108,3
Skutery	tys. szt.	6,5	216,7
Motorowery	tys. szt.	40,0	115,3
Rowery	tys. szt.	700,0	109,4
Tabor transportu i rybołówstwa morskiego	szt.	56,0	86,2
powyżej 100 DWT	tys. DWT	287,0	99,6
Przemysł metalowy			
Odlewy żeliwne	tys. ton	1 069,3	106,0
Odlewy staliwne	tys. ton	215,4	111,0
Pralki i pralkowirówki	tys. szt.	565,0	102,9
Lodówki	tys. szt.	85,0	167,7
Maszyny do szycia	tys. szt.	270,0	118,1

	Jednostka miary	1962 plan	% 1962 / 1961 p. w.
Przemysł chemiczny (łącznie z kopalnictwem surowców chemicznych)			
Amoniak syntetyczny	tys. ton	410	113,3
Siarka elementarna	tys. ton	202,9	141,7
Kwas siarkowy w przeliczeniu na 100%	tys. ton	879	107,6
Soda kalcynowana w przeliczeniu na 98% (węglan sodowy bezwodny, soda amoniakalna łącznie z sodą ciężką)	tys. ton	545	101,9
Soda kaustyczna w przeliczeniu na 96% (wodorotlenek sodowy — soda żrąca)	tys. ton	194	103,7
Karbid w przeliczeniu na 75%	tys. ton	375,0	102,7
Nawozy azotowe w przeliczeniu na N_2	tys. ton	301,3	108,0
Nawozy fosforowe w przeliczeniu na P_2O_5	tys. ton	259	111,2
Nawozy wapniowe w przeliczeniu na CaO	tys. ton	525,6	129,3
Kauczuk syntetyczny	tys. ton	32,2	103,9
Barwniki organiczne syntetyczne	tona	11.300,0	105,0
	mln zł c.p.	870,0	116,0
Środki ochrony roślin	mln zł c.p.	726,0	129,4
Włókna chemiczne	tys. ton	84,8	102,3
w tym:			
włókna sztuczne celulozowe	tys. ton	75,3	102,3
w tym:			
przędza sztucznego jedwabiu	tys. ton	24,6	105,6
włókno cięte	tys. ton	50,7	100,8
włókna sztuczne syntetyczne	tys. ton	5,9	109,3
w tym:			
typu stеelon	tys. ton	5,8	109,4
Tworzywa sztuczne	tys. ton	76,5	111,4
w tym:			
polichlorek winylu	tys. ton	15,4	102,7
polistyren (ze styropianem)	tys. ton	6,1	101,7
Wyroby lakiernicze	tys. ton	119,5	109,5
Mydło do prania w kawałkach	tys. ton	61,0	100,0
Mydło toaletowe i specjalne	tys. ton	15,5	108,4
Proszki do prania	tys. ton	93,0	107,1
Wyroby perfumeryjno-kosmetyczne	mln zł c.p.	670,0	108,9
Wyroby farmaceutyczne	mln zł c.p.	4.146,0	124,1
Przemysł gumowy			
Wyroby gumowe	tys. ton	157,0	107,5
Opony trakcyjne	tys. szt.	2.383,0	111,1
w tym:			
opony samochodowe	tys. szt.	1.435,0	99,7
opony traktorowe i rolnicze	tys. szt.	425	163,5
opony motocyklowe	tys. szt.	523	112,5
Obuwie gumowe	tys. par	25.230,0	108,8

	Jednostka miary	1962 plan	% 1962 / 1961 p. w.
Przemysł materiałów budowlanych (łącznie z wydobyciem surowców mineralnych dla budownictwa oraz przemysłów materiałów budowlanych, szklarskiego i porcelanowo-fajansowego)			
Cement	tys. ton	7.800	105,4
Wapno budowlane i przemysłowe	tys. ton	2.425	109,1
Materiały ścienne ogółem	mln szt. cegły	5.336	107,0
z tego:			
elementy ścienne (materiały ścienne) bez żelbetowych i betonowych	mln szt. cegły	3.942	104,0
w tym:			
cegła	mln szt.	3.813	104,2
elementy ścienne (materiały ścienne) żelbetowe i betonowe	mln szt. cegły	1.394	116,5
Dachówka palona i gąsiory palone	mln szt.	94	106,8
Papa	mln m²	109	105,8
Płyty dachowe azbestowo-cementowe	tys. m²	10.500	119,0
Sączki w przeliczeniu na 5 cm	mln szt.	204	150,0
Przemysł szklarski			
Szkło okienne ciągnione w przeliczeniu na 2 mm	tys. m²	26.100	104,4
Szkło gospodarskie	tona	16.160	103,6
Przemysł porcelanowo-fajansowy			
Porcelana stołowa	tona	12.850	110,8
Porcelana elektrotechniczna, techniczna, laboratoryjna i apteczna	tona	14.168	102,5
Porcelit stołowy	tona	7.360	100,7
Fajans stołowy	tona	6.000	100,0
Fajans sanitarny	tona	9.600	133,3
Przemysł drzewny			
Tarcica	tys. m³	5.905,0	96,4
Okleiny ogółem	tys. m²	22.200,0	108,8
Płyty pilśniowe	tys. m²	35.400,0	109,9
	tys. ton	134,0	109,8
Płyty wiórowe	tys. m³	74,0	145,1
Płyty paździerzowe	tys. m³	41,4	125,5
Sklejki	tys. m³	76,5	102,5
Meble ogółem	mln zł c.zb.	6.806,0	113,7
Zapałki	tys. skrzyń	350,0	101,2
Przemysł papierniczy			
Celuloza	tys. ton	318,0	102,6
Papier	tys. ton	558,2	102,7
Tektura	tys. ton	158,3	108,4

	Jednostka miary	1962 plan	% 1962/1961 p. w.
Przemysł włókienniczy (łącznie z dziewiarskim)			
Przędza bawełniana i bawełnopodobna	tona	167.347	101,7
Przędza wełniana wełnopodobna i włóczka	tona	63.072	104,2
Tkaniny transporterowe	tys. mb.	5.190	131,7
Tkaniny oponowe (kordowe)	tys. mb.	16.100	112,9
Tkaniny bawełniane i bawełnopodobne wykończone (bez tkanin kordowych i transporterowych)	tys. m²	638.400	97,8
	tys. mb.	704.980	98,3
Tkaniny wełniane i wełnopodobne wykończone	tys. m²	116.260	107,0
	tys. mb.	83.310	106,9
Tkaniny jedwabne wykończone (łącznie z tkaninami z włókien syntetycznych)	tys. m²	105.690	101,4
	tys. mb.	110.950	99,6
w tym:			
tkaniny z włókien syntetycznych	tys. m²	7.650	109,3
	tys. mb.	8.500	109,0
Tkaniny lniane i pakulane wykończone	tys. m²	88.260	107,3
	tys. mb.	97.750	107,5
Włóknina z włókien łykowych	tys. m²	1.200	—
	tys. mb.	800	—
Wyroby dziewiarskie	mln zł c.zb.	6.173	112,9
Wyroby pończosznicze	mln zł c.zb.	1.954	104,2
Przemysł skórzany, obuwniczy i futrzarski			
Skóry twarde	tona	18.230	105,5
Skóry miękkie	tys. m²	13.460	111,5
Obuwie wszelkiego rodzaju (bez obuwia gumowego)	tys. par	69.060	109,1
Obuwie z wierzchami skórzanymi	tys. par	43.960	111,4
Przemysł spożywczy			
Mięso z uboju w wadze bitej ciepłej	tys. ton	1.227,0	109,2
Bekony	tys. ton	50,0	95,8
Konserwy mięsne waga netto	tys. ton	68,1	124,5
w tym:			
szynki i łopatki w puszkach	tys. ton	25,0	119,0
Połowy ryb morskich i zalewowych	tys. ton	182,0	105,0
Mleko spożywcze	mln l	1.150,0	109,5
Masło śmietankowe	tona	96.040,0	103,9
Sery dojrzałe	tona	22.000,0	129,0
Tłuszcze i oleje jadalne	tona	133.000,0	108,0
w tym:			
margaryna	tona	100.000,0	108,1
Cukier w przeliczeniu na cukier biały	tys. ton	1.580,0	109,0
Cukierki	tona	109.500,0	101,9
Wyroby czekoladowe	tona	26.560,0	101,7
Piwo	tys. hl	7.756,0	106,8
Spirytus surowy w przeliczeniu na 100°	mln l 100°	162,94	117,7
Wódki i spirytus butelkowany w przeliczeniu na 100°	mln l 100°	72,8	98,9
Papierosy	mld szt.	51,0	102,6
Wyroby winiarskie — wina i miody pitne	mln l	154,2	114,5
Przemysł solny			
Sól	tys. ton	2.024,5	100,9
Sól kamienna biała	tys. ton	420,0	97,4

7. Wytwarzanie energii elektrycznej i cieplnej.

Wartość produkcji globalnej energii elektrycznej i cieplnej według cen porównywalnych wyniesie 13.020 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1961 r. o 11,8%.

Krajowa produkcja energii elektrycznej według ilości powinna osiągnąć poziom 35.300 mln kWh, to jest o 9,1% więcej niż w 1961 r. Na rozwój produkcji energii elektrycznej przeznacza się w 1962 r. nakłady inwestycyjne w wysokości 6.208,2 mln zł, to jest o 5,2% więcej niż w 1961 r.

W przemyśle energetycznym szczególną uwagę należy zwrócić w 1962 r. na terminowe przekazanie do eksploatacji podstawowych obiektów oraz niezbędne zaawansowanie budów elektrowni, które zgodnie z planem pięcioletnim mają być oddane do użytku w latach następnych.

W 1962 r. należy przekazać do eksploatacji 885 MW nowych mocy energetycznych, w tym 842 MW w elektrowniach zawodowych. Niezależnie od tego powinny być oddane do eksploatacji w 1962 r. nowe moce, które nie zostaną oddane do użytku w 1961 r., w wysokości około 170 MW.

W celu zapewnienia dalszej poprawy jakości dostarczanej energii, poprawy obsługi, odbiorców oraz w celu zapewnienia ciągłości dostaw należy poprawić eksploatację sieci elektrycznych przez wykonanie niezbędnych remontów oraz przez poprawę i lepszą organizację prac eksploatacyjnych.

W dalszym ciągu w 1962 r. należy dążyć do systematycznego obniżenia strat sieciowych oraz jednostkowego zużycia paliwa na produkcję energii elektrycznej. Straty sieciowe należy obniżyć co najmniej do 12,3%, a zużycie paliwa umownego na produkcję 1 kWh w cieplnych elektrowniach zawodowych do 457 g.

8. Przemysł paliw.

Wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych przemysłu paliw wyniesie 48.534,3 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1961 r. o 4,0%.

Na rozwój przemysłu paliw przeznacza się w 1962 r. nakłady inwestycyjne w wysokości 9.937,2 mln zł, tj. o 11,4% więcej niż w 1961 r.

Wydobycie węgla kamiennego powinno osiągnąć poziom 109 mln ton, tj. o 2.360 tys. ton (3,2%) więcej niż w 1961 r.

Rada Ministrów ustali poziom planu wydobycia węgla kamiennego do podziału na poszczególne kopalnie w wysokości uwzględniającej obowiązujący w górnictwie węgla kamiennego system płac i premiowania.

Wydobycie węgla gazowo-koksowego typu 33—38 powinno osiągnąć poziom 20,5 mln ton, przy równoczesnym założeniu importu węgla typu 35—37 w wysokości 1.150 tys. ton.

Biorąc pod uwagę napięcie w bilansie węgla gazowo-koksowego Rada Ministrów określi kierunki racjonalnej gospodarki tym węglem.

Jednocześnie w 1962 r. należy przedsięwziąć dalsze środki techniczne i organizacyjne w celu uzyskania zasadniczej poprawy jakości węgla, a zwłaszcza węgla przeznaczonego na eksport oraz dla koksownictwa.

W celu realizacji powyższego należy między innymi zapewnić obniżenie zawartości popiołu w węglu kamiennym co najmniej o 0,2% w porównaniu z 1961 r. oraz uzyskać produkcję węgla grubego powyżej 25 mm w ilości odpowiadającej 32,9% ogólnego wydobycia węgla energetycznego.

W celu zapewnienia dalszego wzrostu wydobycia węgla kamiennego w latach następnych należy:

— kontynuować rozbudowę następujących kopalń, których budowę rozpoczęto w okresie planu 6-letniego 1949—1955: Kościuszko, Wesoła, Ziemowit, Mortimer-Porąbka, Nowy Wirek, Halemba, Julian i 1 Maja oraz budowę kopalń rozpoczętych w okresie planu 5-letniego 1956—1960, a mianowicie: Jastrzębie, Moszczenica, Staszic;
— kontynuować budowę kopalni Szczygłowice, która oddana została do użytku w 1961 r., oraz budowę kopalni Zofiówka, której budowę rozpoczęto w 1961 r.;
— rozpocząć budowę kopalni węgla kamiennego „Borynia I" o łącznej docelowej zdolności produkcyjnej 6 tys. ton na dobę;
— przekazać do ruchu 7 nowych poziomów wydobywczych w kopalniach: Murcki, Dymitrow, Bytom, Rymer, Czerwona Gwardia, Czeladź, Nowy Wirek;
— kontynuować budowę 48 nowych poziomów wydobywczych;
— przekazać do eksploatacji 3 sortownie o łącznej docelowej zdolności przeróbczej 520 ton/godz. oraz 3 płuczki o łącznej docelowej zdolności przeróbczej 820 ton/godz.;
— realizować budowę i rozbudowę 15 sortowni oraz 20 płuczek, przy czym w 1962 r. należy rozpocząć budowę 4 sortowni i 3 płuczek;
— realizować program wierceń poszukiwawczych w stopniu umożliwiającym rozpoczęcie budowy w latach 1961—1965 — 8 nowych kopalń węgla kamiennego.

Wobec napiętego bilansu węgla kamiennego na 1962 r. należy dążyć do:

— maksymalnego obniżenia zużycia paliw i energii;
— poprawienia składu mieszanek węglowych przy produkcji koksu, w kierunku najracjonalniejszego wykorzystania deficytowego węgla typów 35—38;
— najszerszego wykorzystania paliw terenowych (miejscowych) oraz odpadowych.

W *przemyśle węgla brunatnego* należy w 1962 r. osiągnąć wydobycie w wysokości 10.900 tys. ton, w tym węgla grubego 580 tys. ton.

W zakresie inwestycji należy kontynuować budowę odkrywki Turów II oraz rozbudowę odkrywki Turów I, tak aby obie te odkrywki począwszy od połowy 1962 r. mogły zaopatrzyć w węgiel nowo budowaną elektrownię przy zaspokojeniu potrzeb eksportu i miejscowego rynku.

W okręgu konińskim należy kontynuować budowę odkrywki Pątnów w tempie pozwalającym na osiągnięcie jej planowanej zdolności produkcyjnej w 1963 r.

Budowę kopalni Adamów należy dostosować do potrzeb elektrowni, wykonując zakres robót pozwalający na rozpoczęcie wydobycia w II połowie 1964 r. w wysokości umożliwiającej uruchomienie I turbozespołu o mocy 120 MW.

W roku 1962 należy rozpocząć również budowę kopalni Kazimierz.

W *zakresie poszukiwań złóż ropy naftowej i gazu ziemnego* powinny być prowadzone prace mające na celu:

— dalsze konturowanie i dokumentowanie odkrytych w latach ubiegłych złóż gazu ziemnego i ropy naftowej dla powiększenia obecnej bazy zasobowej, co jest niezbędne do wykonania zadań produkcyjnych w następnych latach;
— wykonanie, na złożach już udokumentowanych, wierceń eksploatacyjnych w celu osiągnięcia planowanego wydobycia w 1962 r. oraz stworzenie odpowiedniej mocy produkcyjnej umożliwiającej wykonanie zadań w zakresie wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego w 1963 r.;
— zwiększenie intensywności rozpoznawania obszarów dotąd słabo poznanych, a głównie na obszarze Niżu, w celu utworzenia podstaw wyjściowych do dalszych prac poszukiwawczych;
— rozpoznanie wartości przemysłowej nowo odkrytego złoża ropy naftowej w województwie zielonogórskim.

W *zakresie przemysłu gazowniczego* należy skoncentrować wysiłki głównie na:

— rozpoczęciu realizacji programu budowy gazociągów potrzebnych do pełnego zagospodarowania w latach 1962—1970 gazu ziemnego z rejonu Karpat i Przedgórza oraz gazu z importu i oddaniu w 1962 r. następujących odcinków:

Węgrzce — Skawina	— 30 km,
Węgrzce — Bochnia	— 21 km,
Węgrzce — Huta im. Lenina	— 10 km,
Skawina — Zabierzów	— 16 km,
Kańczuga — kolektor,	— 20 km;

— rozpoczęciu budowy dwu nowych gazowni: jednej w Poznaniu o zdolności produkcyjnej 240.000 m³ na dobę oraz jednej w Bydgoszczy o zdolności produkcyjnej w I etapie 120.000 m³ na dobę;
— kontynuowaniu rozbudowy wytwórni gazu w Gdańsku o łącznej zdolności produkcyjnej I i II etapu 158.000 m³ na dobę oraz wytwórni gazu w Toruniu o zdolności produkcyjnej 50.000 m³ na dobę.

W celu zapewnienia równomiernych dostaw gazu dla ludności i przemysłu w okresie szczytowego zapotrzebowania w zimie należy:

— przygotować do uruchomienia wszystkie rezerwowe urządzenia gazowytwórcze w przemyśle,
— przeprowadzać niezbędne remonty urządzeń gazowytwórczych w okresie letnim, natomiast potrzebne remonty urządzeń gazochłonnych należy przeprowadzać w maksymalnym stopniu w okresie zimy.

9. Hutnictwo żelaza.

Wartość produkcji globalnej hutnictwa żelaza wyniesie 49.782 mln zł, co w porównaniu z 1961 r. stanowi wzrost o 8,2%. Krajowa produkcja stali powinna osiągnąć poziom 7.722 mln ton, co oznacza wzrost w porównaniu z 1961 r. o 6.5%. Na rozwój hutnictwa żelaza przeznacza się nakłady inwestycyjne w wysokości 4.938,7 mln zł.

Podstawowym zadaniem hutnictwa żelaza w 1962 r. powinno być dalsze zwiększenie produkcji blach, a zwłaszcza blach pokrywanych, oraz wyrobów walcowanych ze stali o podwyższonej wytrzymałości, przy jednoczesnej poprawie wskaźników techniczno-ekonomicznych, a przede wszystkim wskaźników charakteryzujących zużycie surow-

ców i materiałów. Zadanie to należy osiągnąć przez dalszą poprawę organizacji produkcji i procesów technologicznych oraz przez terminowe oddanie do ruchu kluczowych inwestycji.

Należy osiągnąć polepszenie wskaźnika wykorzystania objętości użytecznej wielkich pieców z 1.030 m³/t/24 godz. w 1961 r. do 1.017 m³/t/24 godz. w 1962 r., a produkcję stali z 1 m² powierzchni trzonu pieców martenowskich w ciągu doby kalendarzowej podwyższyć z 5,95 ton w 1961 r. do 6,3 ton w 1962 r.

Zużycie koksu na 1 tonę surówki przeliczeniowej powinno kształtować się na poziomie 930 kg. Szczególną uwagę należy zwrócić na poprawę uzysków w walcowniach. Uzysk ten powinien kształtować się na poziomie 74,5%.

Należy przedsięwziąć środki w celu radykalnej poprawy uzysków w walcowniach i w wytwórni rur w Hucie im. Lenina.

Wskaźniki wykorzystania czasu kalendarzowego powinny kształtować się na następującym poziomie: w wielkich piecach 93,9%, w piecach martenowskich 86,0%, w zespołach walcowniczych 64,8%. Należy również dążyć do zwiększenia wskaźnika wykorzystania czasu kalendarzowego stalowni martenowskich. Produkcja wyrobów walcowanych ze stali jakościowej powinna osiągnąć poziom 590 tys. ton.

W hutnictwie żelaza powinny być oddane do eksploatacji w 1962 r. następujące obiekty inwestycyjne:
w Hucie im. Lenina:
walcownia drutu w IV kwartale,
w Hucie Warszawa:
walcownia drobna w I kwartale,
w Hucie im. B. Bieruta:
3 i 4 bateria koksownicza — w III kwartale,
w Hucie Batory:
zmodernizowana walcownia rur bez szwu — w I-szym kwartale.

10. Hutnictwo metali nieżelaznych.

Wartość produkcji globalnej w hutnictwie metali nieżelaznych wyniesie 13.250,3 mln zł, co w porównaniu z 1961 r. stanowi wzrost o 5,6%. Na rozwój hutnictwa metali nieżelaznych przeznacza się 1.566,3 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1961 r. o 31,2%.

W 1962 r. należy osiągnąć dalszą poprawę następujących wskaźników techniczno-ekonomicznych:
— uzysku miedzi w koncentracie w stosunku do ilości miedzi we wsadzie z 77% w 1961 r. do 77,7%;
— wsadu cynkonośnego z materiałów zawierających cynk na 1 m³ pojemności mufli z 600 kg w 1961 r. do 715 kg;
— uzysku cynku w piecach destylacyjnych z 89,1% w 1961 r. do 89,2%.

W celu zapewnienia przyrostu produkcji metali nieżelaznych w następnych latach należy w 1962 r. kontynuować budowę:
— kopalni miedzi w zagłębiu głogowsko-lubińskim,
— huty tlenku cynku oraz huty cynku w Miasteczku Śląskim,
— huty aluminium w Koninie.

11. Przemysł maszynowy i konstrukcji metalowych, przemysł elektrotechniczny, przemysł środków transportu, przemysł metalowy.

Łączna wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych wymienionych gałęzi przemysłu wyniesie 125.204,4 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1961 r. o 12,3%.

Na rozwój tych gałęzi przemysłu przeznacza się w 1962 r. nakłady inwestycyjne w łącznej wysokości 6.951,2 mln zł, to jest o 14,3% więcej niż w 1961 r.

Podstawowym zadaniem tych gałęzi przemysłu w 1962 r. powinna być terminowa realizacja planowych dostaw na cele zaopatrzenia inwestycji krajowych, eksportu oraz rynku wewnętrznego.

Szczególną uwagę należy przy tym zwrócić na planowy rozwój produkcji przeznaczonej na eksport, uwzględniając wysoki poziom techniczny i jakość produkowanych na eksport wyrobów.

Przemysł maszynowy powinien zapewnić dostateczne ilości części zamiennych do maszyn, urządzeń i środków transportu, ze specjalnym uwzględnieniem produkcji części zamiennych do wyrobów produkowanych masowo i wielkoseryjnie, jak np. dla sprzętu motoryzacyjnego, ciągników i maszyn rolniczych oraz sprzętu trwałego użytku.

Należy zapewnić warunki do pełnej realizacji planu postępu technicznego w zakresie przygotowywania i uruchamiania produkcji nowych wyrobów oraz unowocześnienia już produkowanych wyrobów.

W tym celu należy otoczyć szczególną opieką rozwój prac naukowo-badawczych, konstrukcyjnych i technologicznych.

Należy również dążyć do wydatnej poprawy organizacji produkcji, zaopatrzenia i zbytu, ze zwróceniem specjalnej uwagi na dalszą poprawę systemu kooperacji międzyzakładowej, na zagadnienie oszczędności materiałów, a zwłaszcza deficytowych, oraz na pełniejsze wykorzystanie zdolności produkcyjnych.

Przemysł urządzeń energetycznych powinien zapewnić terminową realizację dostaw kotłów wodnorurkowych, turbogeneratorów parowych i transformatorów dla planowanych inwestycji w energetyce zawodowej i przemysłowej. Przede wszystkim należy zapewnić warunki do wykonania dużych jednostek, a mianowicie turbin o mocy: 125 MW, 50 MW i 30 MW i kotłów wodnorurkowych o wydajności 650 tp/h, 375 tp/h, 210—230 tp/h i 130 tp/h. Specjalną uwagę należy zwrócić na opanowanie produkcji tych elementów urządzeń energetycznych, które dotychczas muszą być nabywane w krajach kapitalistycznych.

W przemyśle obrabiarkowym należy zapewnić odpowiednie środki w celu maksymalnego wykorzystania zdolności produkcyjnych, zwłaszcza w zakresie produkcji obrabiarek ciężkich oraz dla terminowego i jakościowego wykonania produkcji obrabiarek przeznaczonej na eksport.

W zakresie aparatury chemicznej należy zwrócić szczególną uwagę na terminową realizację ustalonego programu produkcji, zwłaszcza dla rafinerii w Płocku.

W przemyśle maszyn rolno-spożywczych należy zapewnić terminową realizację dostaw eksportowych i nie dopuścić do dalszych opóźnień, jak również zapewnić planowy rozwój zdolności produkcyjnych zakładów specjalizujących się w dostawach eksportowych.

W zakresie maszyn włókienniczych szczególną uwagę należy zwrócić na wykonanie kompletnej przędzalni bawełnianej średnioprzędnej na 10.000 wrzecion oraz 1.800 szt. krosien „Saurer".

W zakresie produkcji ciągników i maszyn rolniczych należy zapewnić terminową ich dostawę dla rolnictwa w celu umożliwienia pełnej eksploatacji sprzętu, zwłaszcza w okresach nasilenia prac w rolnictwie. Należy szczególną uwagę zwrócić na zapewnienie dostaw pełnego asortymentu i ilości według ustalonych zapotrzebowań — części zamiennych do ciągników i maszyn rolniczych, a także na stałe, planowe podnoszenie jakości dostarczonego sprzętu.

W przemyśle łożyskowym należy zwrócić specjalną uwagę na ilościowe i asortymentowe wykonywanie produkcji.

Należy zwrócić uwagę na konieczność zwiększenia, w ramach posiadanych środków, zdolności produkcyjnych przemysłu oraz lepszego wykorzystania istniejących zdol-

ności w zakresie produkcji średnich i dużych elektrycznych maszyn wirujących.

Należy również położyć nacisk na terminowe uruchomienie produkcji wielkich transformatorów mocy oraz intensyfikację prac związanych z wprowadzeniem do produkcji krzemowych prostowników mocy.

W przemyśle elektronicznym i teletechnicznym należy zwrócić uwagę na rozbudowę bazy podzespołowej oraz otoczyć szczególną opieką produkcję urządzeń teletransmisji przewodowej.

W przemyśle taboru kolejowego należy zapewnić planowane dostawy dla Polskich Kolei Państwowych oraz wykonanie eksportu wagonów osobowych, wagonów samowyładowczych, specjalnych platform wieloosiowych, a zwłaszcza cystern do transportu propanu. Ponadto należy przyspieszyć prace nad przygotowaniem uruchomienia produkcji lokomotyw spalinowych o mocy 800 KM.

Specjalną uwagę należy zwrócić na realizację w pierwszej kolejności dostaw lokomotyw spalinowych dla potrzeb Polskich Kolei Państwowych, a mianowicie: 80 lokomotyw o mocy 150 KM oraz 31 sztuk lokomotyw o mocy 300—350 KM.

W przemyśle samochodowym należy zwrócić szczególną uwagę na uruchomienie produkcji silników wysokoprężnych do samochodów ciężarowych „Star", silników górnozaworowych do samochodu osobowego „Warszawa". Jednocześnie dążyć należy do zwiększenia zdolności produkcyjnych w zakresie samochodów ciężarowych średnio i wysokotonażowych oraz do poprawy jakości produkowanego sprzętu motoryzacyjnego, a zwłaszcza samochodów osobowych i ich pochodnych. W celu zapewnienia prawidłowej eksploatacji sprzętu samochodowego i motocyklowego należy w pełni zrealizować zadania w zakresie produkcji części zamiennych i wyposażenia sprzętu motoryzacyjnego.

Tonaż statków oddawanych do eksploatacji w 1962 r. powinien osiągnąć poziom 305,97 tys. DWT.

Dla zapewnienia dalszego rozwoju produkcji statków należy zakończyć pierwszy etap budowy suchego doku w stoczni im. Komuny Paryskiej.

12. Przemysł chemiczny, gumowy i solny.

Wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych w przemyśle chemicznym, gumowym i solnym wyniesie w 1962 r. 47.678,1 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1961 r. o 12,4%. Na dalszy rozwój tych gałęzi przemysłu przeznacza się w 1962 r. nakłady inwestycyjne w wysokości 6.098,7 mln zł, to jest o 27,6% więcej niż w 1961 r.

Założony wzrost produkcji przemysłowej powinien być osiągnięty w tych przemysłach przede wszystkim przez pełniejsze wykorzystanie istniejących zdolności produkcyjnych, co dotyczy zwłaszcza obiektów oddanych do użytku w ostatnich latach, przez intensyfikację procesów produkcyjnych, jak również przez zapewnienie terminowego oddawania do eksploatacji nowych mocy produkcyjnych.

Do najważniejszych zadań przemysłu chemicznego, gumowego i solnego w 1962 r., na których realizację powinna być zwrócona szczególna uwaga, należy:

— zapewnienie wzrostu produkcji nawozów azotowych przez włączenie do eksploatacji począwszy od II kwartału 1962 r. I i II etapu instalacji do rozfrakcjonowania gazu koksowniczego w Zakładach Azotowych w Kędzierzynie oraz nowych instalacji związanych z programem intensyfikacji produkcji amoniaku w Zakładach Azotowych w Tarnowie — w II kwartale 1962 r.;
— dalsza poprawa wskaźników zużycia koksu na produkcję amoniaku i karbidu oraz osiągnięcie średnich wskaźników zużycia koksu (netto) w wysokości 1.662 kg/tonę amoniaku oraz 700 kg/tonę karbidu;
— wyprodukowanie w Zakładach Przetwórczych Siarki w Tarnobrzegu 100 tys. ton kwasu siarkowego i 120 tys. ton superfosfatu pylistego (21 tys. ton P_2O_5);
— zaawansowanie budowy kombinatu rafineryjno-petrochemicznego w Płocku w zakresie przewidzianym w planie inwestycyjnym;
— oddanie do eksploatacji nowej destylacji rurowo-wieżowej Rafinerii Czechowice nie później niż w lutym 1962 r. oraz sukcesywne uruchamianie obiektów bloku olejowego zgodnie z ustalonym harmonogramem;
— wyprodukowanie w oparciu o rudę siarkową z Piaseczna 191 tys. ton siarki i przeznaczenie co najmniej 74 tys. ton siarki na eksport;
— wydobycie i wyprodukowanie co najmniej 820 tys. ton soli (bez solanki dla przemysłu sodowego), z przeznaczeniem minimum 130 tys. ton soli na eksport;
— ukończenie w I półroczu 1962 r. oddziału półtechnicznej przeróbki soli potasowych w Kłodawie;
— zapewnienie dla Janikowskich Zakładów Sodowych dostaw aparatury z importu i terminowego wykonawstwa inwestycji w celu podwyższenia produkcji sody kalcynowanej i ciężkiej (na zbyt) w 1963 r. do poziomu 618 tys. ton;
— przeprowadzenie rozruchu 1 ciągu produkcji wody utlenionej w Zakładach Chemicznych Ząbkowice w terminie gwarantującym wykonanie zadań planowych na 1962 r. w wysokości 2.200 ton;
— przyspieszenie budowy elektrociepłowni w Zakładach Chemicznych Ząbkowice w celu wprowadzenia jej do eksploatacji równolegle z uruchomieniem 1 ciągu produkcji wody utlenionej;
— zakończenie inwestycji we Wrocławskich Zakładach Włókien Sztucznych w celu uzyskania pełnej zdolności produkcyjnej tych zakładów;
— usprawnienie przebiegu inwestycji w Gorzowskich Zakładach Włókien Sztucznych w celu zapewnienia realizacji programu produkcyjnego tych zakładów w 1963 r. zgodnie z ustaleniami planu 5-letniego;
— intensywne kontynuowanie budowy Toruńskich Zakładów Włókien Sztucznych w celu uruchomienia produkcji w tych zakładach w połowie 1963 roku;
— przygotowanie dokumentacji technicznej dla Kujawskich Zakładów Włókien Sztucznych oraz oddziału „anilany" w Łódzkich Zakładach Włókien Sztucznych w terminie zabezpieczającym harmonogram budowy tych obiektów;
— wyprodukowanie zgodnie z potrzebami odbiorców, w ramach zaplanowanej ogólnej produkcji barwników, co najmniej 670 ton barwników kadziowych, 720 ton barwników bezpośrednich światłoczułych i 1.050 ton barwników tworzonych na włóknie i wydatne polepszenie jakości przemiału barwników;
— uruchomienie oddziału lindanu o zdolności produkcyjnej 170 ton/rok — w Zakładach Chemicznych „Azot" w Jaworznie;
— wydatne zwiększenie produkcji wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych dla budownictwa, co w szczególności dotyczy płytek podłogowych, winileum, styropianu i klejów;
— skoncentrowanie się w zakresie postępu technicznego szczególnie na uruchomieniu nowych ważnych instalacji półtechnicznych oraz nowych produkcji, a mianowicie: bezwodnika maleinowego, nowych środków pomocniczych dla przemysłu włókienniczego (apretura „non iron" i in.), węgla aktywnego na bazie lignitów, nawozów wieloskładnikowych i innych artykułów;

— usprawnienie zaopatrzenia odbiorców w tlen sprężony przez zwiększenie rotacji butli, dostawę tlenu ciekłego itp.;
— wykonanie dokumentacji oddziału PAS w Krakowskich Zakładach Farmaceutycznych oraz przygotowanie inwestycji dla zapewnienia produkcji PAS'u technicznego w Zakładach Przemysłu Barwników „Boruta" w celu jak najszybszego zwiększenia produkcji tego ważnego leku przeciwgruźliczego;
— uzyskanie aktywności tetracykliny z 1 ml brzeczki 6000 jednostek oraz oxytetracykliny 6000 jednostek.

13. Przemysł materiałów budowlanych.

Wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych przemysłu materiałów budowlanych wyniesie w 1962 r. kwotę 17.984,2 mln zł, co stanowi wzrost o 7,0% w porównaniu z 1961 r.

Największy wzrost produkcji powinien być uzyskany w 1962 r. w zakresie: gipsu palonego (68,8%), cegły wapienno-piaskowej (35,2%), żelbetowych i betonowych materiałów ściennych (16,5%), sączków (50%), płyt dachowych azbestowo-cementowych (19%).

W 1962 r. należy opracować szczegółowy program produkcji prefabrykatów dla potrzeb wsi, ze szczególnym uwzględnieniem produkcji elementów strunobetonowych.

Na inwestycje w 1962 r. przeznacza się w przemyśle materiałów budowlanych kwotę 3.660,8 mln zł, co oznacza wzrost o 19,8% w porównaniu z 1961 r.

W celu zapewnienia wzrostu produkcji przyjętego w planie na 1962 r., jak i w latach następnych, należy zwrócić szczególną uwagę na przebieg realizacji inwestycji przemysłu materiałów budowlanych.

W przemyśle cementowym należy zakończyć w 1962 r. rozbudowę cementowni „Nowa Huta" oraz kontynuować priorytetowe budowy trzech cementowni: „Nowiny", „Działoszyn" i „Rudniki".

W przemyśle wapienniczym należy zakończyć całkowicie budowę nowych oddziałów przeróbki kamienia i produkcji wapna w zakładach: Bielawy, Strzelce Opolskie i Płaza oraz usunąć błędy konstrukcyjne ujawnione przy rozruchu urządzeń w tych oddziałach.

W przemyśle gipsowym należy zakończyć budowę oddziału pieców obrotowych w zakładzie gipsowym „Dolina Nidy" oraz przyśpieszyć remont nowych prażaków, które bezpośrednio po oddaniu do użytku w 1961 r. uległy awarii.

W przemyśle izolacji budowlanej należy zapewnić terminowe rozpoczęcie budowy zakładu płyt azbestowo-cementowych w Wierzbicy.

14. Przemysł szklarski.

Wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych przemysłu szklarskiego wyniesie w 1962 r. 3.045,7 mln zł, co stanowi wzrost o 7,1% w porównaniu z 1961 r.

Na cele inwestycyjne w przemyśle szklarskim w 1962 r. przeznacza się nakłady w wysokości 443,9 mln zł. W zakresie działalności inwestycyjnej należy położyć nacisk na terminową realizację budowy huty szkła okiennego w Sandomierzu.

Ważnym zadaniem przemysłu szklarskiego powinno być dążenie do podniesienia jakości produkcji oraz do pełnego asortymentowego pokrycia potrzeb rynku krajowego i handlu zagranicznego.

15. Przemysł porcelanowo-fajansowy.

Wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych przemysłu porcelanowo-fajansowego wyniesie w 1962 r. 1.250,0 mln zł, co oznacza wzrost o 12,3% w porównaniu z 1961 r.

Nakłady inwestycyjne w przemyśle porcelanowo-fajansowym wyniosą w 1962 r. 279,3 mln zł. Dla zapewnienia przewidywanego w planie wzrostu produkcji płytek fajansowych i podłogowych należy zapewnić terminowy rozruch nowego zakładu w Opocznie.

W przemyśle ceramiki stołowej należy zwrócić szczególną uwagę na poprawienie jakości wyrobów oraz na dalsze wprowadzenie do produkcji nowych fasonów i wzorów dekoracyjnych dostosowanych do wymagań odbiorców zagranicznych i krajowych.

16. Przemysł drzewny.

Wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych w przemyśle drzewnym wyniesie w 1962 r. 22.844,9 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1961 r. o 4,5%.

Na cele inwestycyjne przemysłu drzewnego przeznacza się w 1962 r. kwotę 904,0 mln zł, tj. o 6,5% więcej niż w roku 1961. Wobec zwiększającego się zapotrzebowania na drewno ze strony poszczególnych dziedzin gospodarki narodowej i pogłębiającego się w wyniku tego deficytu drewna należy dążyć do intensywnego rozwijania produkcji materiałów zastępujących drewno oraz skierować szczególną uwagę na oszczędną gospodarkę drewnem przy produkcji wszelkiego rodzaju wyrobów drzewnych.

W przemyśle tartacznym należy zwrócić szczególną uwagę na sztaplowanie tarcicy i dążyć do podniesienia wskaźnika sztaplowania z 48% w 1961 r. do co najmniej 55% w 1962 r. W dalszym ciągu należy rozszerzać produkcję płyt pilśniowych, wiórowych i paździerzowych między innymi przez: zwiększenie zdolności produkcyjnej w fabrykach w Koniecpolu i w Szczecinku, uruchomienie w końcu 1962 r. produkcji płyt wiórowych w fabryce w Wyszkowie.

W celu jak najszerszego wykorzystania surowca drzewnego należy w dalszym ciągu zwiększać w przemyśle płytowym i celulozowym zużycie odpadów leśnych i drzewnych, powstających przy mechanicznym przerobie drewna, co szczególnie dotyczy drewna liściastego.

Planowany o 13,7% wzrost produkcji w przemyśle meblarskim powinien być osiągnięty w głównej mierze przez pełniejsze wykorzystanie zdolności produkcyjnej w zakładach państwowego przemysłu terenowego oraz w spółdzielczości pracy. W tym celu należy zapewnić skuteczną koordynację branżową między zakładami zjednoczenia wiodącego a przemysłem terenowym w zakresie kooperacji i specjalizacji zakładów produkujących meble.

W celu pełniejszego zaspokojenia wymagań odbiorców należy zwiększyć produkcję mebli nowoczesnych, których udział powinien wynieść w 1962 r. co najmniej 70% ogólnej wartości mebli przeznaczonych na rynek wewnętrzny z przemysłu kluczowego.

W celu zapewnienia dalszego rozwoju produkcji płyt drzewnych należy w 1962 r. kontynuować budowę Fabryki Płyt Pilśniowych w Przemyślu, która ma być uruchomiona w początku 1963 r., Fabryki Płyt Pilśniowych w Czarnkowie z terminem uruchomienia w III kwartale 1964 r. oraz Fabryki Płyt Wiórowych w Suwałkach.

W przemyśle meblarskim należy kontynuować budowę fabryki w Goleniowie i w Zamościu oraz dokończyć budowę fabryki w Wyszkowie i rozpocząć budowę fabryki w Kozienicach. W przemyśle tartacznym należy zakończyć rozbudowę i modernizację Tartaku w Augustowie i kontynuować budowę Zakładów Drzewnych w Rzepedzi.

17. Przemysł papierniczy.

Wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych w przemyśle papierniczym wyniesie w 1962 r. 8.741,3 mln zł, co oznacza wzrost w porównaniu z 1961 r. o 3,7%.

Na cele inwestycyjne przemysłu papierniczego przeznacza się w 1962 r. kwotę 708,1 mln zł, która powinna zapewnić odpowiedni wzrost produkcji w roku 1962 i w latach następnych.

Założony wzrost produkcji celulozy w porównaniu z 1961 r. o 2,6% należy osiągnąć głównie przez zwiększenie zdolności produkcyjnych fabryk celulozy: w Kostrzyniu, Krapkowicach, Niedomicach i Włocławku.

Założony wzrost produkcji papieru o 2,7% w porównaniu z 1961 r. należy osiągnąć głównie przez intensyfikację produkcji w Fabryce Papieru w Ostrołęce i Skolwinie oraz przez modernizację starych maszyn.

Założony wzrost produkcji tektury o 8,4% w porównaniu z 1961 r. należy osiągnąć głównie przez intensyfikację pracy nowej maszyny do produkcji kartonu w Warszawskich Zakładach Papierniczych w Jeziornej k. Warszawy.

W celu zapewnienia pomyślnej realizacji programu produkcyjnego w 1962 r. oraz zapewnienia dalszego rozwoju tego przemysłu w latach następnych, należy w 1962 r. zwrócić szczególną uwagę na kontynuowanie budowy Fabryki Celulozy w Ostrołęce, rozbudowę Fabryki Celulozy i Papieru w Kostrzyniu, dokończenie III ciągu produkcji celulozy i kontynuowanie budowy oddziału waty celulozowej w Niedomicach, dokończenie instalacji IV maszyny papierniczej w Fabryce Celulozy i Papieru w Szczecinie, kontynuowanie budowy oddziału celulozy słomowej we Włocławku oraz prowadzenie budowy kombinatu celulozowo-papierniczego w Świeciu.

W związku z koniecznością oszczędzania drewna, przemysł celulozowy powinien zwiększyć zużycie surowców zastępujących papierówkę klasyczną, tak aby udział jej w ogólnej ilości zużycia surowca drzewnego wyniósł w 1962 r. 83,8% wobec 86,0% w 1961 r.

Brak pokrycia potrzeb gospodarki narodowej, pomimo stałego, ale niedostatecznego wzrostu produkcji papieru i tektury, wymaga zwrócenia szczególnej uwagi na racjonalne i oszczędne zużywanie papieru, tektury i opakowań między innymi przez:

— rozszerzenie przewozów takich artykułów, jak cement, soda, wapno i niektóre nawozy sztuczne luzem, bez zużywania worków papierowych,
— zwiększenie wielokrotnego stosowania opakowań tekturowych i papierowych.

18. Przemysł włókienniczy, przemysł odzieżowy, przemysł skórzano-obuwniczy.

Łączna wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych wymienionych gałęzi przemysłu powinna osiągnąć 83.046,2 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1961 r. o 6,5%. Wartość produkcji przemysłu włókienniczego powinna osiągnąć 53.178,7 mln zł, to jest o 4,5% więcej niż w 1961 r., wartość produkcji przemysłu odzieżowego 16.812,9 mln zł, to jest o 13,0% więcej niż w 1961 r., a wartość produkcji przemysłu skórzanego 13.054,6 mln zł, to jest o 6,9% więcej niż w 1961 r.

Na rozwój wyżej wymienionych gałęzi przemysłu przeznacza się w 1962 r. łączne nakłady inwestycyjne w wysokości 2.621,2 mln zł, to jest o 9,4% więcej niż w 1961 r.

W związku z osiągnięciem globalnego zrównoważenia podaży i popytu na wyroby włókiennicze, odzieżowe i skórzane, należy dążyć w 1962 r. do maksymalnego dostosowania produkcji tych wyrobów pod względem jakości, asortymentu, wzorów i modeli do aktualnych potrzeb rynku wewnętrznego i eksportu.

Należy w 1962 r. prowadzić dalszą modernizację i rekonstrukcję istniejących zakładów w celu unowocześnienia procesów technologicznych pozwalających na szersze stosowanie surowców pochodzenia chemicznego oraz na wzrost wydajności maszyn i urządzeń.

Jednym z podstawowych zadań w przemyśle lekkim jest nadal sprawa przedsięwzięć organizacyjno-technicznych, zmierzających do zapewnienia oszczędności surowców, w drodze ustalenia i ścisłego przestrzegania norm zużycia oraz stosowania właściwych mieszanek surowców, z tendencją do coraz szerszego stosowania tańszych gatunków surowców importowanych. Ustala się zasadę, że zużycie bawełny, wełny, elany, anilany, włókna lnianego, juty, sizalu, przędzy sztucznego jedwabiu i skóry nie może przekroczyć ilości ustalonych w bilansach na 1962 r.

Ustalona w planie ilość produkcji wyrobów włókienniczych i skórzanych wytwarzanych z wyżej wymienionych surowców — z wyjątkiem dodatkowej produkcji na eksport — może być przekroczona tylko w przypadku uzyskania ponadplanowych oszczędności tych surowców.

19. Przemysł spożywczy.

Wartość produkcji globalnej według cen porównywalnych wyniesie 133.226,7 mln zł, co stanowi wzrost w porównaniu z 1961 r. o 7,4%. Na rozwój przemysłu spożywczego przeznacza się nakłady inwestycyjne na poziomie 3.976,2 mln zł, to jest o 10,6% więcej niż w 1961 r.

W przemyśle spożywczym należy w 1962 r. dążyć do dalszego usprawnienia koordynacji produkcji artykułów spożywczych wytwarzanych przez przemysł kluczowy drobny i spółdzielczy.

Specjalną uwagę należy zwrócić na poprawę jakości i na estetykę opakowań towarów eksportowych.

Należy dążyć do rozszerzenia eksportu artykułów spożywczych, a w szczególności wzbogacić asortyment szynek i konserw uwzględniając szerzej postulaty odbiorców odnośnie dostaw w małych opakowaniach.

Należy zwrócić szczególną uwagę na zmniejszenie strat produkcyjnych, tak aby straty w procesach produkcyjnych nie były wyższe od strat przewidzianych przy nowoczesnej technologii. Dotyczy to przede wszystkim przemysłów, w których dominują koszty surowcowe, a w szczególności:

— w przemyśle mięsnym należy dążyć do zlikwidowania ubytków ponadnormatywnych i dążyć do systematycznej poprawy wskaźników wydajności poubojowej;
— w przemyśle ziemniaczanym należy dążyć do zwiększenia uzysku krochmalu z ziemniaków;
— w przemyśle cukrowniczym należy zmniejszyć straty przerobowe cukru do 3,1% w 1962 r. licząc w stosunku do przerobionych buraków cukrowych.

W ramach realizacji programu inwestycyjnego w przemyśle spożywczym należy dążyć do:

— rozbudowy zdolności produkcyjnych w przemyśle jajczarskim przez:
  ukończenie budowy 3 zakładów jajczarskich,
  rozpoczęcie budowy 4 dalszych zakładów jajczarskich,
  budowę 4 wytwórni masy jajowej mrożonej oraz budowę wytwórni proszku jajowego w Zamościu;
— rozbudowy zdolności produkcyjnych w przemyśle paszowym w drodze budowy nowych zakładów w ramach przemysłu państwowego oraz uruchomienia mieszalni pasz treściwych w obiektach adoptowanych przez przemysł spółdzielczy;
— rozpoczęcia budowy 3 pawilonów szynek i konserw w Mławie, Łodzi i Gorzowie, oddanie do użytku Zakładów Mięsnych w Białymstoku i Rzeszowie oraz pawilonów szynek i konserw w Kaliszu i Grudziądzu;
— rozpoczęcia budowy 3 chłodni składowych w Częstocho-

wie, Toszku i Wałbrzychu oraz kontynuowania budowy chłodni w Poznaniu, Chorzowie, Wrocławiu i Krakowie;
— kontynuowania budowy Cukrowni Werbkowice w celu zapewnienia oddania jej do ruchu na kampanię 1963 r.;
— kontynuacji budowy Zakładów Przemysłu Ziemniaczanego w Łomży;
— rozbudowy zdolności produkcyjnej serów przez budowę nowych zakładów;
— budowy oddziałów drożdży paszowych w Raciborzu i Jaworzynie.

20. Przemysł terenowy.

Głównym zadaniem przemysłu terenowego w 1962 r. powinno być poważne rozszerzenie produkcji asortymentów towarów przeznaczonych na rynek, wydatne polepszenie jakości produkcji oraz dostosowanie tej produkcji do potrzeb rynku.

Dalszym z ważnych zadań przemysłu terenowego powinno być intensywne rozwijanie usług dla ludności, zwłaszcza usług w zakresie napraw artykułów gospodarstwa domowego, przemysłu elektrotechnicznego, pralnictwa, środków transportowych, robót remontowo-budowlanych i pomocy domowej. Rady narodowe powinny zapewnić, aby na rozwój usług zostało przeznaczone około 18% nakładów inwestycyjnych przemysłu terenowego i aby sieć zakładów świadczących usługi przemysłowe dla ludności wzrosła o około 2.000 zakładów, a sieć zakładów świadczących dla ludności usługi nieprzemysłowe — o około 4.300 zakładów.

Przemysł terenowy powinien zapewnić również wydatne zwiększenie produkcji eksportowej przy pełnym jej dostosowaniu do wymogów importerów zagranicznych.

W terenowym przemyśle drzewnym należy zwiększyć produkcję mebli nowoczesnych odpowiadających aktualnym normom budownictwa mieszkaniowego.

W terenowym przemyśle odzieżowym należy rozwijać w szczególności produkcję odzieży młodzieżowej i dziecięcej różnych wymiarów i wzorów oraz odzieży dla dorosłych w wymiarach nietypowych.

W terenowym przemyśle spożywczym należy rozwijać produkcję soków pitnych, konserw owocowych, warzywnych i warzywno-mięsnych.

W terenowym przemyśle materiałów budowlanych należy zwrócić uwagę na rozwój produkcji kruszyw naturalnych, a przede wszystkim żwiru, oraz zapewnić sprawny przebieg realizacji inwestycji mających na celu zwiększenie produkcji rurek drenarskich.

W terenowym przemyśle maszyn i konstrukcji metalowych należy zwrócić specjalną uwagę na terminowe wykonanie planu produkcji maszyn i narzędzi rolniczych oraz części zamiennych do tych maszyn.

Przy produkcji przemysłu terenowego należy w pełni wykorzystać różnego rodzaju surowce i materiały pochodzenia lokalnego, które powinny stanowić główną bazę zaopatrzenia materiałowego. Przemysł terenowy powinien ściśle przestrzegać norm zużycia materiałowego, co szczególnie dotyczy surowców i materiałów rozdzielanych centralnie.

IV. Rolnictwo i skup.

1. Przewiduje się, że wartość produkcji globalnej w rolnictwie (w cenach porównywalnych) wzrośnie w 1962 r. o około 1,2% w porównaniu z 1961 r., w tym produkcja roślinna osiągnie nieco niższy poziom niż w 1961 r. (98,3%), a produkcja zwierzęca wzrośnie o około 5,6%.

2. Przewiduje się, że plony podstawowych ziemiopłodów kształtować się będą następująco (w q/ha):

	1962 plan	% 1962 średnie plony z lat 1958 — 1961	% 1962 1961 p. w.
zboża ogółem	17,1	106,2	95,0
buraki cukrowe	265	115,2	97,4
oleiste	14,5	121,8	100,0
ziemniaki	145	106,6	90,6

3. Przewiduje się, że zbiory podstawowych ziemiopłodów kształtować się będą następująco (w tys. ton):

	1962 plan	% 1962 1961 p. w.
zboża ogółem	15.390	95,9
buraki cukrowe	11.130	97,7
oleiste	340	123,0
ziemniaki	40.600	89,7

4. Przewiduje się, że pogłowie zwierząt gospodarskich według stanu na 30 czerwca kształtować się będzie następująco (w tys. szt.):

	1962 plan	% 1962 1961 p. w.
bydło	9.620	105,0
w tym: krowy	6.010	101,6
trzoda chlewna	14.250	106,0
owce	3.510	100,0
konie	2.630	96,2

5. Przewiduje się, że produkcja podstawowych produktów zwierzęcych kształtować się będzie następująco (w tys. ton):

	1962 plan	% 1962 1961 p. w.
żywiec ogółem	2.597	108,7
w tym: żywiec wieprzowy	1.820	109,8
żywiec wołowy	570	109,6
mleko (w mln l)	12.830	103,8
wełna (w tonach)	9.100	101,1
jaja (w mln szt.)	6.520	106,2

6. Przewiduje się, że skup produktów roślinnych (łącznie z materiałem siewnym kwalifikowanym) ze zbiorów 1962 r. osiągnie następujące rozmiary (w tys. ton):

	1962 plan	% 1962 1961 p. w.
zboża ogółem	2.910	100,7
buraki cukrowe	10.920	96,5
oleiste	290	124,5
ziemniaki	4.030	102,5

7. Przewiduje się, że skup podstawowych produktów zwierzęcych osiągnie następujące rozmiary (w tys. ton):

	1962 plan	% 1962 / 1961 p. w.
żywiec ogółem	1.860	107,5
w tym: wieprzowy	1.245	107,1
mleko (w mln l)	4.100	106,5
wełna (w tonach)	8.200	101,2
jaja (w mln szt.)	3.200	108,5

Z ogólnej ilości 1.245 tys. ton skupu żywca wieprzowego na dostawy z państwowego tuczu przemysłowego przypada 63 tys. ton, co oznacza wzrost o 12,2% w porównaniu z 1961 r.

8. Dla wszystkich państwowych gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Rolnictwa, przyjmuje się następujące ustalenia:

1) Wartość produkcji globalnej (w roku kalendarzowym 1962) wzrośnie szacunkowo o około 7,3%, w tym produkcja roślinna o około 8,5%, a produkcja zwierzęca o około 4,6%.

2) Przewiduje się, że plony podstawowych ziemiopłodów kształtować się będą następująco (w q/ha):

	1962 plan	% 1962 / średnie plony z lat 1958—1961	% 1962 / 1961 p.w.
zboża ogółem	17,7	113,5	101,7
buraki cukrowe	232	124,1	103,1
oleiste	13,9	112,1	100,0
ziemniaki	133	115,7	103,1

3) Pogłowie zwierząt gospodarskich według stanu na 30 czerwca powinno osiągnąć następujący poziom (w tys. szt.):

	1962 plan	% 1962 / 1961 p. w.
bydło ogółem	1.000	112,5
w tym: krowy	414	106,8
trzoda chlewna	693	100,8

4) Przewiduje się, że dostawy ze wszystkich państwowych gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Rolnictwa podstawowych produktów roślinnych (łącznie z materiałem siewnym) ze zbiorów 1962 r. osiągną następujące rozmiary (w tys. ton):

	1962 plan	% 1962 / 1961 p. w.
zboża ogółem	800	100,0
buraki cukrowe	1.347	101,0
oleiste	114	117,5
ziemniaki	450	99,8

5) Przewiduje się, że dostawy podstawowych produktów zwierzęcych ze wszystkich państwowych gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Rolnictwa osiągną następujące rozmiary (w tys. ton):

	1962 plan	% 1962 / 1961 p.w.
żywiec ogółem	122	109,8
w tym: wieprzowy	56	100,0
wołowy	60	121,2
mleko (mln l)	843	110,9

6) W roku gospodarczym 1961/1962 państwowe gospodarstwa rolne powinny osiągnąć około 460 mln zł zysku, przy zmniejszeniu dotacji przedmiotowych określonych uchwałą nr 212 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1961 r.

9. Zaopatrzenie rolnictwa w pasze treściwe z zasobów państwowych powinno wynieść w roku kalendarzowym 1962 1600 tys. ton, w tym 855 tys. ton mieszanek.

10. Zaopatrzenie rolnictwa w nawozy sztuczne ogółem pod zbiory 1962 r. powinno wzrosnąć w przeliczeniu na czysty składnik z 51,8 kg w 1961 r. na 1 ha zasiewów do 54,2 kg w 1962 r. W tym celu dostawy nawozów sztucznych pod zbiory 1962 r. powinny osiągnąć następujący poziom (w tys. ton czystego składnika):

	1961/1962 plan	% 1961/1962 / 1960/1961 p.w.
A. Ogółem nawozy (NPK)	837	105,3
nawozy azotowe (N)	285	104,0
nawozy fosforowe (P_2O_5)	232	110,9
nawozy potasowe (K_2O)	320	102,8
B. Wapno nawozowe (w towarze)	666	143,5

11. Nakłady inwestycyjne w dziale rolnictwo wzrosną z 13,0 mld zł w 1961 r. do 14,9 mld zł w 1962 r., to jest o 15,1%, w tym inwestycje państwowe wzrosną z 6,4 mld zł do 7,5 mld zł, to jest o 17,9%, inwestycje finansowane z Funduszu Rozwoju Rolnictwa wzrosną z 1,6 mld zł do 2,4 mld zł, czyli o 47%.

Szacuje się, że inwestycje produkcyjne gospodarstw chłopskich finansowane z własnych środków (poza Funduszem Rozwoju Rolnictwa) wyniosą 5,0 mld zł, to jest na poziomie 1961 r.

12. W ramach nakładów inwestycyjnych na melioracje w gospodarstwach chłopskich, spółdzielniach produkcyjnych i państwowych gospodarstwach rolnych należy przeprowadzić drenowanie nowe gruntów ornych na obszarze 45,6 tys. ha i odbudować drenowanie na obszarze 79,6 tys. ha; w zakresie łąk i pastwisk należy przeprowadzić melioracje rowami nowymi na obszarze 81,1 tys. ha oraz odbudować rowy na obszarze 61,9 tys. ha. Zagospodarowaniem pomelioracyjnym powinno być objęte 140,2 tys. ha łąk i pastwisk.

13. Inwestycje we wszystkich państwowych gospodarstwach rolnych podległych Ministrowi Rolnictwa (plan terenowy łącznie z planem centralnym bez nakładów na me-

lioracje i elektryfikację) wzrosną z 2,8 mld zł w 1961 r. do 3,3 mld zł w 1962 r., to jest o 18%. Założony w planie na rok 1962 wzrost inwestycji w państwowych gospodarstwach rolnych przekracza tempo założone dla roku 1962 w planie 5-letnim. Realizacja założonego w planie znacznego wzrostu inwestycji w państwowych gospodarstwach rolnych wymagać będzie skoncentrowania wysiłków w kierunku właściwego przygotowania, zlokalizowania i terminowego wykonania zwiększonego programu inwestycyjnego.

14. Przewiduje się, że w ramach nakładów inwestycyjnych w 1962 r. zostanie zelektryfikowanych około 88,4 tys. zagród chłopskich oraz około 280 państwowych gospodarstw rolnych.

15. Kredyty inwestycyjne dla gospodarki indywidualnej i spółdzielczej wyniosą 2.000 mln zł.

16. Zaopatrzenie rolnictwa w traktory, silniki i maszyny rolnicze kształtować się będzie następująco:

1) Wartość dostaw dla całego rolnictwa traktorów, silników i maszyn rolniczych wyniesie około 5.045 mln zł wobec 4.020 mln zł w 1961 r.

2) Dostawy traktorów wzrosną następująco (w szt.):

	1962 plan	% 1962 / 1961 p.w.
traktory 4-kołowe i gąsienicowe	14.750	112,2
w tym: o mocy 25—30 KM	11.500	106,5

3) Wartość dostaw dla kółek rolniczych i spółdzielni produkcyjnych traktorów, maszyn traktorowych, młocarń, przyczep traktorowych i silników wzrośnie z 1.900 mln zł w 1961 r. do 2.152 mln zł w 1962 r. Dostawy traktorów powinny utrzymać się w zasadzie na tym samym poziomie co w 1961 r. (wzrost o około 1%).

4) Wartość dostaw dla odbiorców indywidualnych narzędzi, maszyn konnych, młocarń o wydajności do 5 q/godz., silników oraz traktorów 1-osiowych wyniesie 1.318 mln zł.

17. Zaopatrzenie rynku wiejskiego w materiały budowlane (łącznie z produkcją prywatną) powinno osiągnąć następujące rozmiary:

	jednostka miary	1962 plan	% 1962 / 1961 p.w.
cement	tys. ton	1.720	103,5
materiały ścienne	mln jednostek ceramicznych	1.730	110,9
w tym: ze źródeł uspołecznionych	„	1.390	108,6
wapno	tys. ton	605	105,2
w tym: ze źródeł uspołecznionych	„	530	107,1
drewno w przeliczeniu na tarcicę	tys. m³	1.279	101,1
w tym: z lasów państwowych	„	926	99,1

18. Realizacja założonego wzrostu produkcji rolnej wymagać będzie ze strony Ministerstwa Rolnictwa, prezydiów rad narodowych i organizacji kółek rolniczych zwrócenia szczególnej uwagi na:

— dalszy rozwój gospodarki nasiennej w drodze rozszerzenia sieci gospodarstw nasiennych i reprodukcyjnych, umożliwiający planowe odnawianie materiału siewnego, zwłaszcza zbóż i sadzeniaków ziemniaków;

— poprawienie gospodarki nawozowej przede wszystkim przez bardziej racjonalne wykorzystanie obornika, dalsze rozszerzenie stosowania wapna nawozowego oraz w większym niż dotychczas stopniu wykorzystanie torfu na cele nawozowe;

— pełną realizację programu rzeczowego w dziedzinie melioracji rolnych oraz zadań w zakresie konserwacji urządzeń melioracyjnych;

— zwiększenie doradczej i instruktorskiej działalności specjalistów rolnych bezpośrednio związanych z produkcją rolną. Dla osiągnięcia tego celu należy w 1962 r. skierować do pracy na terenie gromad dalszych 700 specjalistów rolnych. W roku 1962 powinno być przygotowane i oddane do użytku około 925 odpowiednich domów mieszkalnych dla agronomów;

— dalszą rozbudowę zaplecza technicznego dla wzrastającego w kółkach rolniczych parku maszynowego.

19. W celu gospodarczego wzmocnienia istniejących spółdzielni produkcyjnych zobowiązuje się Radę Ministrów do:

— zapewnienia spółdzielniom pierwszeństwa w uzyskiwaniu środków produkcji (nasiona, nawozy, środki ochrony roślin, pasze, maszyny rolnicze) oraz pomocy agronomicznej;

— rozszerzenia kontraktacji produktów rolnych;

— zapewnienia dostatecznej pomocy kredytowej w ramach przewidzianych rozmiarów kredytów państwowych dla gospodarki chłopskiej.

V. Leśnictwo.

1. W celu zaspokojenia niezbędnych potrzeb kraju oraz eksportu ustala się w 1962 r. ogólny rozmiar wyrębu grubizny w wysokości 16.084,7 tys. m³. Z liczby tej pozyskanie w przedsiębiorstwach lasów państwowych powinno wynieść 15.100,0 tys. m³, a w lasach niepaństwowych 879,7 tys. m³.

Zgodnie z ustaleniami planu 5-letniego, który zakłada systematyczne obniżanie poziomu wyrębu drewna, we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej powinny być kontynuowane wysiłki w kierunku racjonalnego i oszczędnego zużywania drewna oraz jak najszerszego stosowania i wykorzystywania produkowanych w kraju materiałów zastępujących drewno.

2. Wartość produkcji towarowej leśnictwa powinna wynieść w cenach zbytu (w mln zł):

	1962 plan	% 1962 / 1961 p.w.
Wartość produkcji towarowej ogółem	12.421,8	100,6
w tym: przedsiębiorstwa lasów państwowych	10.889,4	99,9
lasy niepaństwowe	524,9	104,0

3. Pozyskanie drewna w całym leśnictwie według ważniejszych sortymentów powinno kształtować się następująco (w tys. m³):

	1962 plan	% 1962/1961 p.w.
Drewno ogółem (grubizna)	16.084,7	98,9
A. Drewno iglaste (grubizna)	13.504,4	97,5
w tym: drewno tartaczne	7.939,7	96,5
drewno kopalniakowe	2.147,3	97,6
papierówka czerwona	771,2	90,3
papierówka biała	898,1	103,0
B. Drewno liściaste (grubizna)	2.580,3	106,9
w tym: drewno tartaczne	1.016,1	113,2
Z liczb powyższych przypada na:		
a) przedsiębiorstwa lasów państwowych:		
drewno iglaste (grubizna)	12.645,0	97,2
w tym: drewno tartaczne	7.340,0	96,4
drewno kopalniakowe	2.141,0	97,6
papierówka czerwona	765,0	90,2
papierówka biała	890,0	103,1
drewno liściaste (grubizna)	2.455,0	107,2
w tym: drewno tartaczne	950,0	114,6
b) lasy niepaństwowe:		
drewno iglaste (grubizna)	770,3	104,2
w tym: drewno tartaczne	596,9	104,5
drewno liściaste (grubizna)	109,4	100,4
w tym: drewno tartaczne	60,2	96,2

4. Wywóz drewna z lasu w przedsiębiorstwach lasów państwowych ustala się w wysokości 13,8 mln m³, w tym środkami uspołecznionymi 10,0 mln m³, przy czym własnym transportem przedsiębiorstw lasów państwowych powinno być wywiezione 7,2 mln m³, z czego środkami mechanicznymi 6,5 mln m³.

5. Zalesienia i odnowienia sztuczne powinny objąć 145,6 tys ha, z czego:

a) na terenach przedsiębiorstw lasów państwowych — 102,5 tys. ha
w tym: plantacje topolowe — 2,0 tys. ha
b) na terenach lasów niepaństwowych — 41,5 tys. ha.

Inne podstawowe prace hodowlane w przedsiębiorstwach lasów państwowych ustala się w następującej wysokości:

— poprawki i uzupełnienia — 50,0 tys. ha
— pielęgnowanie lasu — 507,0 tys. ha
w tym: upraw — 271,8 tys. ha
młodników — 189,9 tys. ha.

6. W dziedzinie zadrzewienia kraju przyjmuje się następujące ważniejsze zadania:

— ogólna powierzchnia szkółek — 3.848 ha
w tym: ministerstwa i instytucje centralne — 2.622 ha
— sadzenie drzewek — 8.930,5 tys. szt.
w tym: topoli — 3.767,2 tys. szt.

VI. Transport i łączność.

1. Przewozy ładunków transportem zorganizowanym wewnątrzkrajowym powinny osiągnąć 449 mln ton, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r. o 4,9%, w tym przewozy ładunków podstawowymi środkami transportu powinny kształtować się następująco:

		1962 plan	% 1962/1961 p.w.
transport kolejowy normalnotorowy	mln ton	298,0	104,0
transport samochodowy	mln ton	134,8	107,2
transport wodny śródlądowy	mln ton	3,2	110,3

2. Przewozy ładunków kolejami normalnotorowymi powinny być wykonane według następującego podziału kwartalnego:

ogółem	298,0 mln ton
w tym: I kwartał	70,8 mln ton
II kwartał	72,8 mln ton
III kwartał	74,2 mln ton
IV kwartał	80,2 mln ton.

Nadawcy ładunków powinni zapewnić warunki do zwiększonego wykorzystania zdolności przewozowej kolei w I półroczu 1962 r. oraz w niedziele i święta w okresie całego roku.

3. Przewiduje się, że przewozy pasażerów transportem kolejowym i samochodowym (Polskie Koleje Państwowe, wojewódzkie przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej, Krajowy Związek Spółdzielni Transportu) osiągną 1.302,2 mln pasażerów, co oznacza wzrost o 5,9% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r., w tym przewozy pasażerów podstawowymi środkami transportu powinny kształtować się następująco:

		1962 plan	% 1962/1961 p.w.
koleje normalnotorowe	mln pasażerów	820,0	101,8
transport samochodowy wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej	mln pasażerów	441,2	115,[illegible]

4. W zakresie elektryfikacji linii kolejowych należy włączyć do wstępnej eksploatacji następujące odcinki: Podłęże-Tarnów (55 km), Kutno-Konin (79 km) i Łabędy-Kędzierzyn (32 km).

5. Podstawowe wskaźniki techniczno-ekonomiczne na kolejach powinny kształtować się następująco:

	1962 plan	% 1962/1961 p.w.
Obrót wagonu towarowego w dobach	4,63	99,6
Zużycie węgla obliczeniowego na 1000 brutto/tono km:		
a) w ruchu towarowym w kg	29,5	99,3
b) w ruchu pasażerskim w kg	61,1	99,2

6. W 1962 r. w ramach planu centralnego należy zbudować około 140 km nowych dróg, przebudować około 102 km dróg oraz zbudować około 2,2 tys. mb mostów i wiaduktów. W ramach planu terenowego przewiduje się bu-

dowę i przebudowę około 252 km dróg lokalnych o nawierzchni twardej oraz budowę około 1,9 tys. mb. mostów.

7. Nakłady finansowe z budżetu Państwa na utrzymanie dróg państwowych powinny osiągnąć poziom 2.5 mld zł, a na utrzymanie dróg lokalnych około 611 7 mln zł.

Należy przeprowadzić kapitalne remonty 6.270 km dróg państwowych oraz 32,9 tys. mb. mostów na drogach państwowych.

8. Stan własnej handlowej floty morskiej powinien zwiększyć się z 878,9 tys. DWT na koniec 1961 r. do 1.013,7 tys. DWT na koniec 1962 r. Przewozy ładunków flotą własną powinny osiągnąć 9.170 tys. ton i 25 620 mln tono-mil, co oznacza wzrost o 18,9% w tonach i 9.9% w tono-milach w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r.

9. Wartość usług Ministerstwa Łączności ogółem według cen bieżących powinna osiągnąć poziom 4.590,5 mln zł, co oznacza wzrost o 8,1% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r.

W zakresie wartości usług przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" obowiązuje wskaźnik wzrostu w wysokości 8,2% w porównaniu z faktycznym wykonaniem planu 1961 r.

10. W 1962 r. powinna nastąpić dalsza rozbudowa i osiągnięcie stanu: kablowej sieci miejscowej — 1.580,6 tys. km par (przyrost 83 tys.), pojemności central miejscowych — 797,7 tys. numerów (przyrost 55,6 tys.), w tym automatycznych 579,3 tys. numerów (przyrost 53,1 tys.), abonentów telefonicznych 636,2 tys. (przyrost 53 tys.), łączy międzymiastowych i okręgowych 23.702 szt. łączy (przyrost 798 łączy, w tym na liniach radiowych 60 łączy), międzymiastowych linii kablowych 15.800 km (przyrost 500 km). W ramach przyrostu międzymiastowych linii kablowych przewiduje się oddanie od eksploatacji 423 km kabla koncentrycznego w relacji granica ZSRR—Rzeszów—Kraków—Katowice—granica CSRS dla potrzeb telewizji krajowej i wymiany programów międzynarodowych oraz dla potrzeb telefonii.

11. W 1962 r. powiny być uruchomione 4 stacje telewizyjne, a mianowicie: w Zielonej Górze, Krakowie, Rzeszowie i Kielcach.

Długość łączy telewizyjnych na liniach radiowych powinna wzrosnąć o 650 km łączy i osiągnąć stan 2541 km łączy na koniec 1962 r.

VII. Inwestycje i budownictwo.

1. Ustala się, że globalne rozmiary nakładów inwestycyjnych w całej gospodarce narodowej wyniosą w 1962 r. 118,09 mld zł, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w roku 1961 o 9,6%.

2. Zakłada się, że w 1962 r. nakłady inwestycyjne według działów gospodarki narodowej ukształtują się następująco (w mld zł):

	1961 p.w.	1962 plan	% 1962 / 1961 p.w.
Ogółem gospodarka narodowa	107,74	118,11	109,6
w tym: Przemysł	44,17	49,83	112,8
Budownictwo	2,96	3,04	102,9
Rolnictwo	12,98	14,92	115,0
Leśnictwo	0,23	0,24	105,2
Transport i łączność	11,85	13,07	110,3
Obrót towarowy	2,80	2,72	96,9
Gospodarka komunalna	4,19	4,51	107,7
Budownictwo mieszkaniowe	19,77	20,32	102,8
Oświata, nauka i kultura	5,32	5,75	108,0
Ochrona zdrowia, opieka społeczna i kultura fizyczna	2,21	2,33	105,4
Administracja publiczna i instytucje wymiaru sprawiedliwości	0,83	0,82	98,8
Instytucje finansowe, ubezpieczenia, organizacje polityczne, społeczne i pozostałe	0,43	0,56	131,6

3. Globalne nakłady inwestycyjne w planie centralnym wyniosą w 1962 r. ogółem 72,4 mld zł, to jest wzrosną o 12,8% w porównaniu z 1961 r.

4. Ogólna suma nakładów na inwestycje jednostek państwowych objętych planem centralnym wyniesie 71,4 mld zł, z czego nakłady na roboty budowlano-montażowe 34,9 mld zł.

5. W ramach ogólnych nakładów inwestycyjnych w planie centralnym inwestycje centralne wyniosą 44,4 mld zł inwestycje zjednoczeń 12,6 mld zł, inwestycje przedsiębiorstw 7,9 mld zł, inwestycje jednostek budżetowych 3,3 mld zł oraz inwestycje jednostek społecznych, organizacji politycznych i zawodowych 0,3 mld zł. Z ogólnej kwoty nakładów inwestycyjnych w planie centralnym przewiduje się udział nakładów na inwestycje komunalne w planach terenowych w wysokości 447,3 mln zł.

6. Ogólna suma nakładów na inwestycje jednostek objętych planami terenowymi (poza udziałami inwestorów planu centralnego) wyniesie 45,8 mld zł, z czego nakłady na roboty budowlano-montażowe 33,6 mld zł.

7. W ramach ogólnych nakładów inwestycyjnych w planie terenowym inwestycje rad narodowych wyniosą 26,5 mld zł. Ocenia się, że ogólna kwota nakładów na inwestycje w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych i w indywidualnych gospodarstwach chłopskich łącznie z kwotami Funduszu Rozwoju Rolnictwa dla kółek rolniczych wyniesie 10.5 mld zł, co oznacza wzrost o 10,8% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu w 1961 r. W kwocie tej nakłady z Funduszu Rozwoju Rolnictwa dla kółek rolniczych wraz z wkładami chłopskimi wyniosą 2.380 mln zł.

Pomoc kredytowa Państwa dla spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich objęta kwotą 10,5 mld zł wyniesie 2 mld zł.

Nakłady na budownictwo mieszkaniowe ludności typu miejskiego (spółdzielcze oraz indywidualne) ocenia się na kwotę 6,1 mld zł.

Z kwoty tej pomoc kredytowa Państwa wyniesie 3,1 mld zł.

8. Inwestycje spółdzielczości (poza spółdzielczością rolniczą i mieszkaniową) wyniosą w 1962 r. 3,0 mld zł, w tym plan terenowy 2,3 mld zł, co stanowi zmniejszenie ogólnej kwoty nakładów o 9,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r.

9. Przewiduje się, że globalne nakłady na kapitalne remonty środków trwałych w gospodarce uspołecznionej wyniosą 19,2 mld zł, to jest osiągną wzrost o 7,4% w porównaniu z 1961 r.

10. Przyjmuje się, że w związku z założonym programem w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów ogólne rozmiary robót budowlanych w kraju osiągną wielkość

około 86,0 mld zł, to jest wzrosną o około 8,9% w porównaniu z 1961 r.

11. W związku z planowaną strukturą inwestycji wykonawstwo robót budowlano-montażowych w podziale na grupy wykonawców powinno kształtować się następująco w mln zł:

	1961 p.w.	1962 plan	% 1962 1961 p.w.
Ogółem:	78.964	85.972	108,9
Państwowe przedsiębiorstwa budowlane	55.048	61.467	111,7
Budowlane spółdzielnie pracy	2.681	2.868	107,0
Przedsiębiorstwa organizacji społecznych	204	191	93,6
Inne przedsiębiorstwa i instytucje uspołecznione (system gospodarczy, siły własne i obce)	10.130	10.346	102,1
Wykonawcy pozostali (ludność i rzemiosło)	10.901	11.100	101,8

12. Przy rozdziale nakładów inwestycyjnych na poszczególne zadania należy:

— zagwarantować pierwszeństwo dla inwestycji produkcyjnych, szczególnie ważnych dla rozwoju gospodarki narodowej, nadając im priorytet w wykonawstwie i zaopatrzeniu,

— koncentrować nakłady na kontynuowanych zadaniach inwestycyjnych, przyznając na ich realizację nakłady zgodnie z normatywami cykli inwestycyjnych, oraz dążyć do zwężenia frontu robót i skrócenia cykli inwestycyjnych.

13. Należy zapewnić ulokowanie zleceń na roboty budowlano-montażowe według następującej kolejności:

a) inwestycje szczególnie ważne dla gospodarki narodowej (inwestycje priorytetowe),

b) obiekty kontynuowane bez względu na źródła finansowania,

c) nowo rozpoczynane inwestycje produkcyjne,

d) pozostałe roboty.

14. Upoważnia się Radę Ministrów do:

1) ustalenia przypadków, w jakich mogą być przekroczone w toku wykonywania planu globalne nakłady inwestycyjne określone w niniejszej uchwale;

2) przeprowadzenia w planie zmian i przesunięć nakładów w dostosowaniu do stanu przygotowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji planu centralnego i terenowego oraz dla zwiększenia koncentracji nakładów w zakresie inwestycji kontynuowanych kosztem rozpoczynania nowych;

3) dokonania w planie odpowiednich zmian wynikających z II etapu akcji rewizji dokumentacji projektowo-kosztorysowej przeprowadzonej w odniesieniu do inwestycji objętych planem na 1962 r.

VIII. Geologia.

1. W zakresie prac geologiczno-poszukiwawczych należy wykonać 85,1 tys. mb. wierceń ręcznych, 589,1 tys. mb wierceń mechanicznych, 12,9 tys. mb. robót górniczych. Ponadto należy wykonać prace geofizyczne na ogólną kwotę 165,0 mln zł.

W ramach tego programu należy zabezpieczyć bieżące potrzeby w formie dokumentacji geologicznych oraz prowadzić badania podstawowe, których wyniki mają decydujący wpływ na dalsze poszukiwania, a tym samym na powiększenie bazy surowcowej.

2. W ramach zadań, o których mowa w ust. 1, należy przede wszystkim:

dla bieżących potrzeb przemysłu:

— kontynuować prace rozpoznawcze i uzupełniające na złożach węgla kamiennego w zakresie zapewniającym planowaną budowę nowych kopalń, przy czym główny nacisk należy położyć na poszukiwania złóż węgli koksujących;

— prowadzić dalsze prace rozpoznawcze i dokumentacyjne na złożach węgli brunatnych dla zapewnienia planowanego wydobycia w latach następnych. W szczególności należy wykonać prace poszukiwawcze na złożach Bełchatów, Lubin I i Rogoźno;

— prowadzić intensywne prace geologiczno-poszukiwawcze w rejonie Karpat, Przedgórza i na Niżu dla zapewnienia planowanego wydobycia ropy naftowej i gazu ziemnego;

— przygotować dokumentacje geologiczne złóż miedzi w strefie przedsudeckiej w stopniu gwarantującym planowaną budowę na tym obszarze kopalń;

— kontynuować prace rozpoznawcze za rudami cynkowo-ołowianymi przede wszystkim na złożach Pomorzany — Klucze, Sikorki, Krzykawki i Bolesław;

— prowadzić dalsze prace poszukiwawcze w Kopalni Kłodawa i Walenczów oraz na obszarze Zawodzia;

— kontynuować prace rozpoznawcze za solami potasowo-magnezowymi na wysadzie solnym w Kłodawie;

— prowadzić prace poszukiwawcze w stopniu zapewniającym odpowiednio duże zasoby surowców mineralnych dla potrzeb przemysłu materiałów budowlanych, a w szczególności kruszywa mineralnego;

— prowadzić prace geologiczno-inżynieryjne w stopniu zapewniającym prawidłowe projektowanie inwestycji budowlanych a głównie hydroenergetycznych;

w zakresie badań podstawowych:

— na Niżu zakończyć badanie I etapu oraz kontynuować w jak najszerszym stopniu badanie II etapu dla ustalenia perspektyw surowcowych tego rejonu zwłaszcza pod kątem ustalenia dalszych poszukiwań złóż ropy naftowej i gazu ziemnego;

— prowadzić prace kartograficzne dla ustalenia obrazu budowy geologicznej obszarów ważnych z punktu widzenia występowania złóż surowców mineralnych;

— zintensyfikować prace poszukiwawcze za rudami żelaza, cynku i ołowiu, węglem brunatnym, solami potasowo-magnezowymi i innymi surowcami w celu zabezpieczenia zasobami planowanego wydobycia w latach następnych.

3. Przy prowadzeniu prac geologiczno-poszukiwawczych należy w jak najszerszym zakresie stosować metody geofizyczne, co pozwoli na lepsze poznanie terenów badawczych, a zarazem wydatnie obniży koszty poszukiwań.

4. Dla wykonania zadań, o których mowa w poprzednich ustępach, należy zapewnić nakłady w wysokości 1.439,1 mln zł z podziałem na:

a) nakłady finansowane z budżetu 863,7 mln zł
b) nakłady finansowane z inwestycji 575,4 mln zł.

IX. Postęp techniczny.

1. W roku 1962 należy — w oparciu o podstawowe kierunki rozwoju techniki wytyczone planem 5-letnim — osiągnąć dalszy postęp w technice i organizacji produkcji,

zwłaszcza w przemyśle. W szczególności należy konsekwentnie rozwijać mechanizację, elektryfikację, intensyfikować procesy produkcyjne i technologiczne, szerzej wprowadzanie wybranych procesów, łącząc je z dalszą modernizacją niej wykorzystywać posiadaną technikę i istniejące zdolności produkcyjne. Należy także kontynuować automatyzowanie wybranych procesów łącząc je z dalszą modernizacją i rekonstrukcją techniczną kluczowych zakładów.

2. Prace nad przygotowaniem rozwoju automatyzacji procesów produkcyjnych i zarządzania należy traktować jako szczególnie ważne zadanie. W szczególności należy rozwinąć i przyspieszyć opracowanie konstrukcji krajowych maszyn matematycznych zarówno cyfrowych, jak i analogowych. Zwłaszcza należy udoskonalić istniejące prototypy i przyspieszyć uruchomienie na tej podstawie produkcji maszyn matematycznych i zastosowanie ich w praktyce.

Należy uczynić maksymalny wysiłek w celu opanowania produkcji nowych elementów półprzewodnikowych i podzespołów oraz polepszenia jakości już produkowanych dla rozwinięcia krajowej produkcji elektronicznych maszyn matematycznych.

W roku 1962 należy rozwijać działalność istniejących ośrodków obliczeniowych, rozszerzyć ich współpracę z biurami konstrukcyjnymi i instytutami naukowymi, a w szczególności z Zakładem Aparatów Matematycznych Polskiej Akademii Nauk i z zakładami produkcji doświadczalnej w celu wykorzystania doświadczeń ośrodków obliczeniowych dla udoskonalenia produkcji krajowej.

Należy przygotować kadrowo, zorganizować i uruchomić trzy dalsze ośrodki dla celów obliczeń inżynieryjno-technicznych i naukowych, a także uruchomić trzy dalsze ośrodki dla celów dydaktycznych.

Zainteresowane ministerstwa i centralne urzędy powinny rozwinąć i przyspieszyć wszelkie prace przygotowawcze dla uruchomienia w latach 1963 i 1964 resortowych stacji elektronicznego przetwarzania danych.

Należy znacznie rozszerzyć kontakty, wyjazdy i stypendia zagraniczne, zwłaszcza w ZSRR, dla odpowiedniego przygotowania kadry.

3. Sprawą szczególnej wagi jest dalsze pogłębianie oszczędności surowców, materiałów, paliw i energii.

Należy racjonalniej gospodarować posiadanymi zasobami i dążyć we wszystkich gałęziach wytwarzania do zmniejszenia jednostkowego zużycia surowców i paliw, a zwłaszcza koksu i węgla, metali kolorowych, stali i drewna.

Program oszczędności surowców i materiałów obejmujący wszystkie fazy ich uzyskiwania, przerobu i zastosowania należy konsekwentnie pogłębiać, zwłaszcza w przemyśle maszynowym, chemicznym, budownictwie i górnictwie. Należy dążyć do szybkiego przechodzenia na bardziej ekonomiczne surowce i tworzywa oraz racjonalniejszego ich wykorzystania, w szczególności przez zmniejszenie zużycia i wzrost uzysków oraz rozwijanie produkcji nowych tworzyw i materiałów, zastępujących deficytowe.

4. Ważnym zadaniem dla dalszego postępu w mechanizacji jest realizowanie programu prac koordynowanych przez Międzyresortową Komisję Rządową.

5. Sprawą o szczególnie dużym znaczeniu dla rozwoju techniki jest przygotowanie, opanowanie i uruchomienie produkcji nowych typów maszyn.

W roku 1962 należy w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym:

— opanować i uruchomić produkcję 75 ważniejszych nowych maszyn i urządzeń,
— wykonać i przeprowadzić badanie 105 prototypów ważniejszych maszyn.

Przy budowie nowych typów maszyn należy mieć na uwadze taką ich konstrukcję, aby także w pełni były uwzględnione wymogi bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia.

Należy dążyć do przyśpieszenia cykli przygotowania produkcji nowych maszyn, zwłaszcza skrócenia okresu wykonywania prototypów, prób, badań i przechodzenia do produkcji seryjnej. Poważne zadania w dziedzinie przygotowania i rozwinięcia produkcji nowych wyrobów stoją przed przemysłem chemicznym, który powinien uruchomić produkcję 205 nowych, ważnych wyrobów, w szczególności w zakresie półproduktów dla syntezy chemicznej, tworzyw sztucznych, środków ochrony chemicznej, tworzyw i włókien sztucznych, środków ochrony roślin, środków pomocniczych, produktów nieorganicznych i antybiotyków.

Sprawą wymagającą specjalnej opieki jest opanowanie kompleksowej przeróbki soli potasowo-magnezowych oraz nowych, bardziej wydajnych i ekonomicznych metod wydobycia siarki z rudy.

6. Należy zwrócić szczególną uwagę na rozwój i postęp w elektronice. Prace w tej dziedzinie powinny obejmować niezbędne studia, badania i doświadczenia oraz opanowanie i uruchomienie produkcji materiałów lampowych i półprzewodnikowych, podzespołów elektronicznych i nowych typów lamp, elementów półprzewodnikowych, podzespołów radiotechnicznych, jak również wyrobów finalnych, aparatury i sprzętu elektronicznego.

7. W 1962 r. należy kontynuować zastosowanie na szerszą skalę izotopów promieniotwórczych, zwłaszcza dla pomiarów i regulacji parametrów procesów technologicznych, dla badań ich przebiegów metodami atomów znaczonych oraz w defektoskopii, zwłaszcza w przemyśle ciężkim, chemicznym, górnictwie, energetyce i budownictwie, przy równoczesnym zastosowaniu środków zabezpieczających pracowników przed szkodliwymi działaniami promieniowania. Należy także rozszerzyć zapoczątkowaną produkcję przemysłową przyrządów izotopowych.

8. Niezbędne jest dalsze doskonalenie organizacji produkcji i pracy, zarówno w skali branż, jak i przedsiębiorstw oraz łączenie tych poczynań z założeniami specjalizacji i rozwoju nowej techniki.

W szczególności należy przyśpieszyć ustalenie programów i planów specjalizacji zakładów i wydziałów w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym. Prace nad pogłębieniem specjalizacji należy ściśle wiązać z pracami w dziedzinie normalizacji, unifikacji oraz typizacji wyrobów i ich części oraz procesów technologicznych, stwarzając w ten sposób warunki do przechodzenia na masową i wielkoseryjną produkcję w specjalizowanych zakładach i wydziałach.

Przy ustalaniu zadań w tym zakresie należy wykorzystać istniejące osiągnięcia i doświadczenia w innych krajach demokracji ludowej, a w szczególności pogłębić współpracę w dziedzinie prac naukowo-badawczych, oraz uwzględnić specjalizację i podział produkcji zgodnie z porozumieniami zawartymi w ramach Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

9. Rozwój techniki powinien być ściśle związany z analizą wykorzystania zdolności produkcyjnych zakładów. Nakłady na postęp techniczny czynnych zakładów powinny zmierzać przede wszystkim do zwiększenia stopnia wykorzystania posiadanego potencjału produkcyjnego. Dlatego ważnym zadaniem jest skierowanie tych nakładów na te ogniwa, które stanowią wąskie przekroje procesu produkcyjnego.

10. Ważnym zadaniem jest podniesienie jakości produkcji, zwłaszcza w przemyśle i budownictwie.

Należy zwrócić uwagę na jakość produkcji środków wytwarzania, a zwłaszcza maszyn i urządzeń, jak również przedmiotów spożycia, a w szczególności wyrobów włókienniczych, gumowych, skórzanych oraz artykułów trwałego użytku, metalowych, elektronicznych, radiotechnicznych, mebli, a także na jakość wykańczania powierzchni mieszkalnych.

Należy dążyć także do podniesienia jakości farb i lakierów, barwników, środków pomocniczych dla przemysłu włókienniczego i skórzanego, środków piorących. Materiały te są w wielu przypadkach źródłem obniżenia jakości, zarówno artykułów konsumpcyjnych, jak i maszyn i urządzeń.

11. W 1962 r. należy usprawnić całokształt działalności związanej z prowadzeniem prac naukowo-badawczych.

Należy dążyć do koncentracji sił i środków na podstawowych zagadnieniach, wynikających z planów rozwoju techniki, skrócenia cykli badawczych i szybkiego wdrażania wyników prac do przemysłu. Należy usprawniać i unowocześniać technikę prowadzenia prac w placówkach badawczych. W szczególności należy wykorzystać te możliwości, jakie daje zapoczątkowanie wprowadzania w 1962 r. do wyposażenia tych placówek elektronicznych maszyn matematycznych i uruchomienia dla potrzeb placówek badawczych ośrodka obliczeniowego Polskiej Akademii Nauk.

Należy zapewnić lepszą współpracę i koordynację prac pomiędzy poszczególnymi placówkami, zwłaszcza podporządkowanymi różnym resortom, a także pomiędzy placówkami przemysłu, Polskiej Akademii Nauk i szkolnictwa wyższego.

Konieczne jest nawiązanie bieżącej, operatywnej współpracy i współdziałania pomiędzy placówkami i zakładami przemysłowymi, zainteresowanymi w wykorzystaniu wyników badań i wprowadzaniu ich do produkcji.

12. We wszystkich zamierzeniach technicznych należy szeroko uwzględniać zagadnienia związane bezpośrednio z ochroną zdrowia oraz bezpieczeństwem i higieną pracy.

Troska o zapewnienie należytych warunków pracy powinna towarzyszyć wszelkiego rodzaju poczynaniom i koncepcjom technicznym, związanym zarówno z rekonstrukcją, jak i modernizacją, i powinna znaleźć odzwierciedlenie w organizacji produkcji i organizacji pracy.

Należy wnikliwie analizować i przeciwdziałać wszelkiego rodzaju zapyleniom i zadymieniom oraz wstrząsom i hałasowi, które ujemnie odbijają się na stanie zdrowia załóg robotniczych i ludności.

Należy także zwrócić uwagę na zagadnienie oczyszczania ścieków, zwłaszcza w przemyśle chemicznym i rolno-spożywczym, uwzględniając najnowsze, nowoczesne rozwiązania oczyszczalni.

13. Resorty przemysłowe powinny zapewnić lepsze warunki rozwoju ruchu wynalazczości i racjonalizacji w zakładach pracy.

Główne zadania w poszczególnych gałęziach produkcji.

W przemyśle energetycznym należy zapewnić dalszą modernizację czynnych elektrowni i ich wyposażenia, zwłaszcza przez poprawę sprawności pomp i wentylatorów. Nowe obiekty o dużych mocach należy otoczyć szczególną opieką, w pełni opanować ich eksploatację i zapewnić całkowitą pewność ruchu, bezawaryjną pracę bez przerw i wyłączeń.

Należy kontynuować prace w zakresie racjonalnego rozkładu obciążeń i opanowania szybkich rozruchów turbogeneratorów i bloków oraz zapewnić dalszy postęp w automatyzacji i telemechanizacji nowych istniejących stacji, zwłaszcza przez zainstalowanie urządzeń do samoczynnego ponownego załączania (SPZ), samoczynnego sterowania baterii kondensatorów oraz stopniowego wprowadzania automatycznej regulacji napięcia.

W rezultacie powyższych przedsięwzięć należy zapewnić obniżenie wskaźnika jednostkowego zużycia paliwa umownego na produkcję energii elektrycznej w elektrowniach zawodowych o dalszych 12 g/kWh brutto oraz obniżenie strat sieciowych do 12,5%.

W przemyśle węgla kamiennego należy rozszerzać mechanizację prac i osiągnąć wzrost poziomu mechanizacji urabiania do 38,5% i mechanizacji ładowania do 34,0%.

W przemyśle węgla kamiennego należy zapewnić w szczególności:

— dalsze wprowadzanie udoskonalonych maszyn urabiających, pracujących w powiązaniu z przenośnikami, zwłaszcza kombajnów bębnowych z napędem powietrznym, wrębiarek powietrznych i niskich wrębiarek hydraulicznych, strugów statycznych SWS oraz kombajnów węglowych dużej mocy (ponad 100 kW);
— rozszerzenie kompleksowej mechanizacji robót w przodkach ścianowych, zwłaszcza przez zwiększenie ilości stosowanych urządzeń obudowy zmechanizowanej kroczącej oraz dalsze wprowadzanie znacznej ilości stojaków hydraulicznych.

Należy zapewnić postęp w automatyzacji, a zwłaszcza: dołowych ciągów przenośnikowych do około 31%, pomp przodkowych do około 100% i pomp oddziałowych do około 27%, oraz kontynuować prace nad prowadzeniem i rozszerzaniem automatyzacji maszyn wyciągowych i urządzeń mechanicznej przeróbki węgla.

Należy zwrócić szczególną uwagę na dalszy rozwój hydromechanizacji procesów wydobycia i urabiania węgla oraz na zagadnienie doskonalenia maszyn i urządzeń dla wysokonaporowego transportu pionowego i poziomego.

Należy także rozszerzyć zakres stosowania podsadzki płynnej z dodatkiem kamienia w ilości około 20% stosowanego piasku.

Niezbędne jest również kontynuowanie prac badawczych i projektowo-konstrukcyjnych nad projektowaniem budownictwa nowych i rekonstrukcji czynnych kopalń o wysokiej koncentracji robót górniczych oraz nad stosowaniem sprzętu mechanizacyjnego do dużej koncentracji produkcji w przodkach węglowych.

W zakresie górnictwa węgla brunatnego należy kontynuować prace nad kompleksową mechanizacją robót przez lepsze wykorzystanie wysokosprawnych maszyn i urządzeń do urabiania i odstawy węgla oraz nakładu ziemi.

Należy wprowadzać automatyzację ruchu taśmociągów do transportu nakładu i węgla w kopalniach odkrywkowych oraz centralnego sterowania i blokady urządzeń transportowych.

W zakresie kopalnictwa naftowego należy zapewnić postęp i rozwój nowej techniki i metod eksploatacji oraz metod poszukiwania ropy naftowej i gazu. Szczególną uwagę należy zwrócić na przygotowania do wierceń o głębokości 6.500 m, stosowanie urządzeń wiertniczych małośrednicowych przy pracach poszukiwawczych, wprowadzanie automatyzacji pompowania ropy w odwiertach i automatyzacji powierzchniowych urządzeń eksploatacyjnych w kopalniach.

W zakresie postępu w metodach poszukiwawczych należy w szczególności opracować kompleksowe metody poszukiwań i rozpoznania krajowych złóż rud żelaza oraz opracować sposób badań gazonośności i warunków hydrogeologicznych złóż węgla koksującego w Rybnickim Okręgu

Węglowym z uwzględnieniem metod geologicznych, geofizycznych i laboratoryjnych.

W przemyśle koksowniczym zasadniczym zadaniem będzie opanowanie produkcji koksu hutniczego w Hucie im. Lenina (dla IV i III wielkiego pieca), o wytrzymałości M 40 = 75 (± 1) na bazie stosowania następującej mieszanki wsadowej: 35% — węgla typu 35/37, 65% węgla typu 34/I oraz zastosowanie 15% dodatku węgli gazowych (typu 33).

W roku 1962 należy zwiększyć produkcję koksu formowanego do 200 tys. ton, w tym 130 tys. ton w jakości pozwalającej na zastosowanie tego koksu w procesie odlewniczym i 20 tys. ton w procesie wielkopiecowym, zgodnie z założeniami przyjętymi w bilansie koksu.

Należy rozwinąć prace badawcze nad możliwością znalezienia sztucznych zamienników dla węgli schudzających typów 36—38 przez ewentualne zastosowanie w tym przypadku półkoksu, koksiku lub węgla energetycznego.

W 1962 r. przemysł koksowniczy powinien opanować przy produkcji koksu metalurgicznego metodę możliwie najbardziej efektywnego wykorzystania i zastosowania w mieszankach wsadowych węgla z kopalni Jastrzębie-Moszczenica.

Przemysł koksowniczy powinien w dalszym ciągu polepszać parametry koksu do produkcji amoniaku, a także opracować technologię produkcji koksu do produkcji karbidu.

W hutnictwie żelaza główne zadania rozwoju techniki powinny koncentrować się na:

— pogłębieniu oszczędności rudy, koksu i stali oraz zwiększeniu uzysku we wszystkich fazach hutniczego przerobu;
— rozszerzeniu produkcji asortymentów stali o wyższej jakości, profili o zawężonych tolerancjach i oszczędnościowych;
— dalszej mechanizacji i intensyfikacji procesów produkcyjnych.

W szczególności należy w 1962 r. zapewnić w wydziałach wielkopiecowych:

— dalsze unowocześnienie gospodarki wsadowej, uruchomienie w oparciu o centralną przemiałownię wapienia produkcji spieku samotopliwego w hutach Bobrek, Florian i Pokój;
— wprowadzenie we wszystkich dużych spiekalniach hut grudkowania wstępnego, a także kontynuowanie we wszystkich spiekalniach automatycznej regulacji posuwu taśmy oraz automatycznego dozowania tworzyw i odsiewania spieków;
— podwyższenie temperatury dmuchu w hutach przy równoczesnym dostosowaniu do tych parametrów żywotności nagrzewnic.

Zadaniem o szczególnej wadze powinno być zapewnienie pełnego i trwałego opanowania eksploatacji wielkich pieców zasilanych gazem ziemnym i uzyskania tą drogą obniżenia zużycia koksu.

W stalowniach należy zapewnić:

— przebudowę pieców na paliwa płynne oraz zastosowanie w dalszych piecach dodatku paliwa płynnego,
— produkcję stali z 1 m² powierzchni trzonu pieca martenowskiego w ciągu doby kalendarzowej do 6,3 ton.

Należy również opanować odlewanie ciągłe w hucie „Jedność", wprowadzić odlewanie stali w próżni w hutach „Stalowa Wola" i „Warszawa" oraz zapoczątkować badania związane z opanowaniem produkcji stali dla turbozespołów i kotłów o mocy 300 MW.

W hutach Baildon i Warszawa należy opanować produkcję stali Cr Mo na odlewki do turbin wysokoprężnych. Szczególnie ważnym zadaniem jest zapewnienie wykonania blach transformatorowych o stratności około 0,8 W/kg i dalsze prowadzenie studiów w kierunku opanowania technologii produkcji blach o stratności poniżej 0,6 W/kg.

Należy również zapewnić rozszerzenie produkcji rur jakościowych zimno ciągnionych i zimno walcowanych.

W hutnictwie metali nieżelaznych należy zapewnić: dalszą modernizację i rozwój mechanizacji wydobycia rud, zwłaszcza ładowania urobku, zastosowanie nowoczesnych metod wzbogacania przy przeróbce mechanicznej oraz intensyfikację procesów przerobu hutniczego.

W zakresie hutnictwa cynku, ołowiu i miedzi należy uruchomić produkcję wysokometalicznego bezkadmowego pyłu cynkowego, opanować przerób pyłów konwertorowych z pieców szybowych, użytkować metaliczne popioły odpadowe przy przeróbce kabli oraz uintensywnić elektrolizę cynku w hucie „Bolesław" do wysokości projektowanej zdolności produkcyjnej.

W zakresie hutnictwa aluminium należy uruchomić urządzenia do ciągłego odlewania w pozycji poziomej wlewków aluminiowych o średnicy 90 × 130 mm w walcowni metali „Dziedzice".

W przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym podstawowymi zadaniami w zakresie rozwoju techniki są: przygotowanie i uruchomienie nowych typów produkcji, przyspieszenie prac w zakresie unowocześnienia technologii, dalsze rozszerzanie mechanizacji i automatyzacji oraz usprawnienie organizacji produkcji.

W 1962 r. należy w przemyśle maszynowym wykonać między innymi następujące ważniejsze prototypy: lokomotywy elektrycznej uniwersalnej typu 4E; wagonu 4-osiowego do przewozu cementu luzem z urządzeniem do pneumatycznego rozładunku; silnika trakcyjnego 12 VCD-19; silnika okrętowego napędu głównego 6 RD.68 — 6.600 KM; trampa motorowego B-512, 12.700/14.500 DWT; trawlera przetwórni B-26, 1.200 DWT; kombajnu do zbioru zbóż o szerokości roboczej 1,8 m; kombajnu przyczepnego do zbioru zbóż o szerokości roboczej 1,5 m; kombajnu przyczepnego do zbioru buraków; rewolwerówki RVB-40 ze skrawaniem programowym; szlifierki do wałków SWC-32 z samoczynnym cyklem i aktywnym pomiarem przedmiotu. Ponadto w 1962 r. należy uruchomić produkcję: kotłów wysokoprężnych typu OP-380 na węgiel kamienny i na węgiel brunatny i OP-650 na węgiel brunatny; trójczłonów elektrycznych typu 5B-63 przystosowanych do niskich i wysokich peronów; drobnicowców liniowych typu B-516, 8.200 DWT; tokarek-kopiarek TGB-10A z programowym skrawaniem; tokarek karuzelowych KKA-120 do kół bosych i monoblokowych, z półautomatycznym cyklem pracy i kopiałem elektrycznym; tokarek do zestawów wagonowych UBA-112 w układzie 4-suportowym, o wydajności 16—20 nowych zestawów na 8 godzin.

W przemyśle elektrotechnicznym, elektronicznym i teletechnicznym należy podjąć produkcję: urządzeń do programowego sterowania obrabiarek, nowych odmian silników asynchronicznych serii „c", dalszych odmian maszyn synchronicznych w wykonaniu morskim, silników ognioszczelnych w obudowie spawanej o mocy 10—40 kW dla górnictwa, nadajnika morskiego typu NMSPK-100 do pracy na telefon i telegraf, odbiornika telewizyjnego popularnego typu „Pegaz", a także wykonać pierwszą partię kabla telefonicznego współosiowego małogabarytowego.

Należy także zwrócić szczególną uwagę na sprawy rozwoju produkcji maszyn energetycznych, aparatury chemicznej, maszyn i urządzeń dla górnictwa, zwłaszcza obu-

dowy zmechanizowanej, oraz otoczyć szczególną opieką rozwój przemysłu obrabiarkowego, elektronicznego i precyzyjnego.

Przy opracowaniu konstrukcji nowych maszyn i urządzeń należy położyć nacisk na unowocześnianie ich konstrukcji, usprawnianie procesów technologicznych w celu uzyskania mniejszego zużycia materiałów i podniesienia sprawności maszyn.

Należy przyspieszyć prace związane z koncentracją i specjalizacją produkcji, wiążąc je z zadaniami w zakresie normalizacji, typizacji i unifikacji części i podzespołów oraz procesów produkcyjnych.

W zakresie technologii wytwarzania należy konsekwentniej zwiększać udział obróbki bezwiórowej, unowocześniać technologię kucia i tłoczenia, między innymi rozszerzać zakres stosowania nagrzewania indukcyjnego.

W odlewnictwie należy kontynuować wprowadzanie podgrzewania dmuchu na żeliwiakach, zwiększać wyposażenie odlewni w aparaturę kontrolno-pomiarową oraz rozszerzać mechanizację prac i nowoczesne metody technologiczne, a w szczególności stosowanie odlewania skorupowego oraz odlewania pod ciśnieniem.

W spawalnictwie należy wprowadzać w szerszym zakresie mechanizację i automatyzację, zwłaszcza w przemysłach: okrętowym, taboru kolejowego i konstrukcji stalowych.

W oparciu o osiągnięty postęp w technologii w produkcji wielkoseryjnej i masowej należy przechodzić na obróbkę i montaż w liniach zmechanizowanych i zautomatyzowanych, a w produkcji małoseryjnej rozpocząć stosowanie obrabiarek z programowym sterowaniem.

W przemyśle chemicznym w zakresie postępu technicznego należy skoncentrować wysiłki przede wszystkim na:

— wprowadzaniu nowych metod tehnologicznych, dalszej intensyfikacji oraz automatycznej kontroli i regulacji procesów technologicznych;
— dalszym rozwijaniu produkcji nowych, ważnych wyrobów, zwłaszcza produktów organicznych;
— obniżaniu norm zużycia surowców i energii w zakresie podstawowych, masowych produktów.

W zakresie nowych metod technologicznych należy rozszerzać wprowadzenie:

— metod ciągłych w produkcji kaprolaktanu, kwasu fosforowego, alkilowania benzenu, tłoczyw fenolowych i zmydlania tłuszczów;
— metod fluidalnych przy otrzymywaniu bezwodnika ftalowego, selektywnej i kontaktowej rafinacji olejów.

Ponadto należy zapewnić przygotowanie produkcji cykloheksanonu i cykloheksanolu z benzenu oraz hormonów steroidowych z solasodyny.

Zadaniem szczególnej wagi jest stosowanie nowych, bardziej ekonomicznych surowców. Należy w tym zakresie rozszerzyć przede wszystkim stosowanie przy produkcji kwasu siarkowego siarki krajowej w produkcji oraz prowadzić badania nad bardziej wydajną metodą uzyskiwania siarki z rudy. Szczególnie ważnym zadaniem jest opanowanie w 1962 r. kompleksowej przeróbki soli potasowo-magnezowych na instalacji doświadczalno-produkcyjnej, stanowiącej wstępny etap budowy przemysłu potasowego.

W 1962 r. należy uruchomić produkcję szeregu ważnych wyrobów o wartości produkcji w skali rocznej około 3.200 mln zł. W szczególności należy uruchomić produkcję dalszych nowych półproduktów dla syntezy chemicznej, tworzyw i włókien sztucznych, środków ochrony roślin, środków pomocniczych dla przemysłu włókienniczego, garbarskiego i gumowego, barwników oraz antybiotyków.

W zakresie mechanizacji i automatyzacji należy nadal usprawniać transport kamienia wapiennego, wyładunek i transport surowców i półproduktów, mechanizować produkcję siarczku sodu, automatyzować mycie wodne i miedziowe w produkcji amoniaku oraz wybrane węzły produkcji sody kalcynowanej.

W roku 1962 należy osiągnąć dalszy postęp w zakresie obniżania wskaźników zużycia surowców, materiałów, energii i paliwa. W szczególności dotyczy to: zużycia koksu na produkcję karbidu oraz amoniaku, surowców siarkonośnych na produkcję kwasu siarkowego metodą wieżową i kontaktową, kamienia wapiennego w produkcji sody kalcynowanej oraz sody kaustycznej, benzenu w produkcji fenolu oraz cykloheksanolu, energii elektrycznej w produkcji chloru i karbidu.

Należy zwrócić szczególną uwagę na usprawnienie prac badawczych w instytutach i centralnych laboratoriach oraz na szybkie wprowadzenie wyników tych prac do przemysłu. Sprawy te wymagają pogłębienia bezpośredniej współpracy i współdziałania zakładów przemysłowych z instytutami i laboratoriami.

W przemyśle materiałów budowlanych należy zapewnić:

— rozszerzenie produkcji nowych asortymentów wysokosprawnych materiałów budowlanych, a zwłaszcza cementu marki „450", cementu szybkosprawnego S II, cementu wysokokalorycznego dla budownictwa wodnego i górniczego oraz cementu białego;
— uruchomienie produkcji spoiw gipsowych o opóźnionym czasie wiązania i wyższej wytrzymałości;
— uruchomienie produkcji drążonych materiałów ściennych, zwłaszcza cegły silikatowej;
— uruchomienie produkcji szyb wielowarstwowych;
— uruchomienie produkcji doświadczalnej wysokonapięciowych izolatorów szklanych hartowanych dla energetyki;
— rozwinięcie produkcji dużych płyt i bloków ściennych z gotową fakturą, prefabrykowanych węzłów sanitarnych i ogrzewniczych, elementów ściennych wielkowymiarowych z betonu komórkowego, lekkich odmian betonu komórkowego o ciężarze właściwym 300—400 kg/m³, wapna hydratyzowanego, materiałów azbestowo-cementowych oraz grysów twardych i żwirów sortowanych.

Należy zapewnić także dalsze rozszerzenie mechanizacji prac ładunkowych węgla, gipsu i żużla, wydobycia kamienia wapiennego i gipsowego oraz kamienia budowlanego, a także rozszerzenia transportu cementu luzem do 1500 tys. t.

Szczególną uwagę należy poświęcić rozszerzeniu automatyzacji w procesach produkcyjnych, a zwłaszcza przy produkcji szkła opakowaniowego (do 62,8%), a także przy formowaniu i odbiorze półfabrykatów w przemyśle ceramiki budowlanej.

W przemyśle drzewnym należy zapewnić:

— dalszy rozwój ilościowy i jakościowy produkcji płyt wiórowych oraz przygotować uruchomienie produkcji płyt wiórowych poprzecznie prasowanych oraz pneumatycznie frakcjonowanych;
— rozszerzenie zastosowania płyt wiórowych i paździerzowych w przemyśle meblarskim;
— uruchomienie produkcji laminowanych płyt wiórowych (w ilości około 100 tys. m²) i laminowanych płyt pilśniowych (w ilości około 250 tys. m²);
— rozszerzenie zastosowania surowców zastępczych do produkcji płyt pilśniowych ze szczególnym uwzględnieniem drobnicy leśnej;
— zwiększenie wykorzystania surowca liściastego przy produkcji płyt wiórowych, tarcicy, sklejki, parkietu;
— dalsze rozszerzenie produkcji wyrobów oszczędnościo-

wych, a zwłaszcza parkietu mozaikowego, skrzynek z łuszczki, sklejki i płyt piśniowych;
— zwiększenie przez przemysł tartaczny produkcji półfabrykatów stolarki budowlanej i meblowych;
— dalszą mechanizację robót związanych z transportem, korowaniem i obróbką drewna w tartakach, zakładach przetwórczych i meblarskich.

W przemyśle celulozowo-papierniczym należy zapewnić:
— zwiększenie udziału papierówki liściastej, żerdzi, opołów i odpadów przemysłowych na przerób celulozy i papieru do 22,1%;
— uruchomienie powlekania papieru na maszynie papierniczej w fabryce w Częstochowie;
— zapoczątkowanie automatyzacji w celulozowniach na oddziałach warzelni;
— dalsze usprawnienie gospodarki ściekowej wraz z uwzględnieniem budowy magistrali ługów posiarczynowych w Kluczach.

W przemyśle lekkim do głównych kierunków postępu technicznego powinna należeć przede wszystkim dalsza modernizacja i rozbudowa oraz rekonstrukcja istniejących zakładów, zapewniająca podniesienie sprawności technicznej maszyn i urządzeń w celu szerszego stosowania surowców pochodzenia chemicznego, tańszych surowców włókienniczych i skórzanych przy równoczesnej poprawie jakości i wzornictwa wyrobów gotowych oraz w celu wzrostu wydajności pracy w drodze mechanizacji, automatyzacji, skracania procesów technologicznych oraz poprawy warunków bezpieczeństwa i higieny pracy.

Za ważniejsze zadania w tym zakresie należy uważać:
— zainstalowanie aparatów wysokorozciągowych dla 211 tys. wrzecion bawełnianych na miejsce wycofanych z eksploatacji aparatów o przestarzałej konstrukcji;
— zainstalowanie wzmocnionego węzła szarpacza na 180 zgrzeblarkach bawełnianych;
— zainstalowanie i wprowadzenie do eksploatacji 115 tys. wrzecion bawełnianych, 65 tys. wrzecion wełnianych, 15 tys. wrzecion lnianych i konopnych, 2.016 krosien automatycznych bawełnianych, 465 krosien wełnianych, 507 krosien jedwabniczych, 103 maszyny dziewiarskie „interlock", 412 automatów do produkcji pończoch bez szwu, 285 automatów dwucylindrowych wielosystemowych do produkcji wyrobów pończoszniczych, 85 maszyn do produkcji rękawiczek skórzanych;
— rozszerzenie produkcji tkanin wełnianych oraz wyrobów dziewiarskich z przędzy zawierającej domieszkę włókien syntetycznych. Zużycie włókien syntetycznych do produkcji przędzy wełnianej powinno wynieść ogółem 4340 ton, z tego 1.950 ton elany, 2.150 ton polanu, 240 ton anilany;
— dalsza poprawa jakości i właściwości użytkowych wyrobów włókienniczych i skórzanych, między innymi przez zwiększenie ilości tkanin wykończonych apreturami uszlachetniającymi. Udział tkanin wykańczanych apreturami uszlachetniającymi w ogólnej produkcji tkanin powinien wynieść: w tkaninach bawełnianych 17,3%, w tkaninach wełnianych 16,3%, w tkaninach jedwabnych 18,2%;
— rozszerzenie produkcji obuwia systemem klejonym; produkcja obuwia klejonego powinna wynieść co najmniej 8.200 tys. par;
— rozszerzenie garbowania skór nowoczesnymi metodami, a mianowicie: metodą próżniową do 1.150 ton skór wagi zielonej, metodą półtorakąpielową do 1.500 ton oraz rozszerzenie garbowania skór przy zastosowaniu stuprocentowych garbników syntetycznych do 1.200 ton skór wagi zielonej.

W przemyśle spożywczym główne zadania z zakresu rozwoju techniki należy skoncentrować na:
— usprawnieniu i poprawie gospodarki surowcami i półproduktami, zwiększeniu uzysku we wszystkich etapach przechowalnictwa w skupie i przetwórstwie, między innymi przez ustalenie optymalnych parametrów magazynowania i właściwych warunków sanitarnych, rozszerzenie chłodnictwa i zamrażalnictwa;
— dalszej mechanizacji procesów produkcyjnych w przemyśle mięsnym, cukrowniczym, owocowo-warzywnym i koncentratów spożywczych, a zwłaszcza w drodze rozszerzenia mechanizacji uboju trzody i bydła z 58% w 1961 r. do 65% w 1962 r., mechanizacji rozbioru mięsa, bekonu oraz obróbki jelit z 15% w 1961 r. do około 25% w 1962 r.;
— rozszerzeniu mechanizacji załadunku i wyładunku buraków w dalszych 16 cukrowniach;
— instalacji dalszych 6 dyfuzji ciągłych;
— uruchomieniu 3 zmechanizowanych linii ciągłych do produkcji konserw z zielonego groszku, 1 linii do produkcji dżemów, 1 linii do produkcji koncentratu pomidorowego, 1 linii do produkcji soków owocowych zagęszczanych oraz 4 dalszych linii „Pavana" do produkcji makaronu.

Szczególny nacisk należy położyć w 1962 r. na mechanizację pakowania, paczkowania, porcjowania oraz rozlewu produktów spożywczych w drodze instalacji automatycznych linii rozlewniczych do rozlewu piwa, wina, wódek, spirytusu i mleka.

W rolnictwie należy w 1962 r. osiągnąć dalszy postęp w mechanizacji, a w szczególności zapewnić:
— zwiększenie siły pociągowej z 14% do 16,0% w drodze wprowadzania ciągników 25 i 40 KM;
— rozszerzenie mechanizacji prac w zakresie: sadzenia, upraw i zbioru roślin okopowych, a także do sprzętu oraz suszenia siana i zielonek;
— rozszerzenie w państwowych gospodarstwach rolnych kompleksowej gospodarki obornikiem przez zwiększenie udziału ładowaczy i roztrząsaczy oraz mechanizacji wysiewu nawozów sztucznych i wapna nawozowego;
— zmechanizowanie prac przy czyszczeniu, sortowaniu i zaprawianiu nasion zbóż kwalifikowanych;
— rozszerzenie mechanizacji prac melioracyjnych.

Należy kontynuować prace związane z elektryfikacją wsi oraz rozszerzyć zastosowanie silników elektrycznych w celu zwiększenia udziału napędu elektrycznego.

W zakresie produkcji zwierzęcej należy wprowadzać i rozszerzać przemysłowe metody hodowli, a w szczególności:
— rozszerzyć mechanizację uboju, przygotowania pasz, mycia i pojenia zwierząt oraz automatyzację karmienia trzody chlewnej;
— zwiększyć zastosowanie sztucznej inseminacji krów i owiec oraz rozwijać sztuczny wylęg piskląt.

W zakresie chemizacji rolnictwa należy rozwijać stosowanie środków ochrony roślin oraz nawozów sztucznych i wapna nawozowego w celu zwiększenia plonów z 1 ha powierzchni upraw, a także rozszerzyć zakres stosowania antybiotyków, mocznika i innych związków azotowych jako dodatków do pasz.

W leśnictwie należy skoncentrować uwagę na zagadnieniach intensyfikacji gospodarki leśnej, zwiększenia zadrzewienia i lesistości kraju, zwłaszcza przez zalesienie nieużytków, stosowanie nowych metod pielęgnowania, rozszerzanie pozyskiwania drobnych sortymentów leśnych, dotychczas niedostatecznie wykorzystywanych, oraz dalszej mechanizacji prac w gospodarce leśnej.

W szczególności należy zwiększyć w zalesieniach udział gatunków szybko rosnących oraz zwiększyć rozmiar plan-

tacji topolowych, kontynuować użytkowanie przedrębne, zwiększyć wprowadzanie podszytów, kontynuować pielęgnowanie upraw i młodników.

Należy również wprowadzić melioracje gospodarcze na obszarze 50,9 tys. ha, zapoczątkować nawożenie gleb leśnych nawozami sztucznymi oraz prowadzić budowę dróg leśnych.

Dla dalszego usprawnienia prac należy rozszerzać zakres mechanizacji: w szkółkach leśnych i zadrzewieniowych, przy przygotowaniu gleby, pielęgnacji upraw i młodników, przy pracach związanych z ochroną lasu, pracach zrębowych i transportowych.

W transporcie kolejowym należy nadal rozszerzać stosowanie trakcji elektrycznej w ruchu pasażerskim i towarowym oraz zwiększyć udział trakcji spalinowej w ruchu pasażerskim i w pracy manewrowej. W ruchu towarowym należy dążyć do zwiększenia szybkości technicznej oraz do zmniejszenia rozpiętości między szybkością techniczną i handlową. Należy również w 1962 r. rozszerzać zakres mechanizacji robót ładunkowych, robót przy ciągłej wymianie szyn oraz zwiększyć przewóz masy towarowej w pojemnikach. Zwiększenie szybkości nowych rodzajów trakcji wymaga wzmocnienia torów przez stosowanie szyn typu ciężkiego, zwiększenia udziału torów głównych na podsypce z tłucznia naturalnego oraz zwiększenia udziału toru bezstykowego.

Należy kontynuować dalszą modernizację przez dostawę nowego taboru trakcyjnego i wagonowego oraz unowocześnienie istniejącego parku wagonowego. Należy także rozszerzać stosowanie nowoczesnych urządzeń zabezpieczenia ruchu pociągów, jak samoczynnej blokady liniowej, nastawczych urządzeń przekaźnikowych, zwrotnic scentralizowanych i samoczynnej sygnalizacji na przejazdach.

W transporcie morskim i wodnym śródlądowym należy zapewnić:

— dalszą modernizację morskiej floty handlowej między innymi przez zwiększenie udziału motorowców w ogólnym tonażu statków do 70% oraz zwiększenie średniej szybkości statków;
— dalsze kompleksowe usprawnienie techniki i organizacji przeładunków w portach, ze szczególnym uwzględnieniem okresów szczytów, zapewnienie przyspieszenia wyładunków i uniknięcia przestojów statków;
— w żegludze śródlądowej dalszą modernizację taboru przez zwiększenie udziału barek motorowych i barek do pchania oraz udziału nowoczesnego sprzętu w przewozach pasażerów;
— rozszerzenie w portach rzecznych zakresu mechanizacji przy przeładunkach drobnicy placowej magazynowej.

W łączności należy prowadzić prace nad usprawnieniem łączności miejskiej i międzymiastowej, a w szczególności należy wprowadzić do próbnej eksploatacji centrale cząstkowe 100 NN na wybierakach krzyżowych, pozwalającej na zwiększenie wykorzystania sieci kablowej. Należy prowadzić studia nad systemami central automatycznych typu krzyżowego i elektronowego oraz nad nowymi doświadczalnymi rozwiązaniami telefonicznego pełnoautomatycznego ruchu międzymiastowego w relacjach Toruń — Bydgoszcz, Warszawa — Toruń i Warszawa — Inowrocław.

W roku 1962 należy zapewnić:
poprawę jakości łączności telefonicznej i telegraficznej wprowadzając:

— dalszą automatyzację ruchu międzymiastowego przez uruchomienie zdalnego wybierania;
— dalszą automatyzację ruchu miejscowego telefonicznego przez rozbudowę i budowę central automatycznych;
— modernizację i rozbudowę sieci i urządzeń telegraficznych przez zainstalowanie urządzeń telegrafii wielokrotnej;

unowocześnienie i rozszerzenie łączności w zakresie radiokomunikacji i telewizji realizując:

— dalszą rozbudowę sieci radiofonicznych stacji nadawczych z modulacją częstotliwości;
— rozbudowę sieci telewizyjnych przez zainstalowanie nadajników w Kielcach, Zielonej Górze, Krakowie i Poznaniu;
— modernizację i rozbudowę radiokomunikacyjnej łączności ze statkami na morzu;
— rozbudowę sieci dla transmisji telefonicznej i telewizyjnej;
— oddanie do eksploatacji kabla koncentrycznego w relacji granica ZSRR — Rzeszów — Kraków — granica CSRS.

W budownictwie postęp techniczny powinien być skoncentrowany na:

— zmniejszeniu jednostkowego zużycia stali, drewna i cementu;
— rozszerzeniu stosowania nowych materiałów o wyższych własnościach wytrzymałościowych, materiałów miejscowych;
— rozszerzeniu zakresu i form uprzemysłowienia budownictwa, zwłaszcza przez zwiększone zastosowanie elementów prefabrykowanych i rozszerzenie mechanizacji transportu pionowego, poziomego, robót ziemnych i ładunkowych oraz robót wykończeniowych;
— usprawnieniu projektowania w kierunku stosowania typowych powtarzalnych i oszczędnych pod względem zużycia materiałowego rozwiązań.

W szczególności na rok 1962 należy zapewnić:

— rozszerzenie stosowania stali o podwyższonej wytrzymałości;
— stosowanie postępowych rozwiązań konstrukcyjnych oraz poprawę gospodarki stalą;
— uzyskanie oszczędności drewna usługowego i wbudowanego między innymi przez rozwój uprzemysłowienia budownictwa, stosowania podkładów strunobetonowych i zastępczych tworzyw;
— obniżenie jednostkowego zużycia cementu między innymi przez odpowiednie stosowanie cementu wysokich marek oraz oszczędne rozwiązanie konstrukcyjne;
— obniżenie średniego ciężaru budynku do około 405 kg/m³, zwłaszcza przez stosowanie lekkich materiałów budowlanych;
— rozszerzenie uprzemysłowionych metod budownictwa, a zwłaszcza budownictwa mieszkaniowego, budownictwa użyteczności publicznej, budownictwa przemysłowego oraz rozszerzenie uprzemysłowionych metod w budownictwie terenowym;
— rozszerzenie stopnia mechanizacji w budownictwie ogólnym i przemysłowym, zwłaszcza robót ziemnych, ładunkowych, transportu pionowego, transportu betonów i zapraw, a także mechanizacji robót wykończeniowych;
— dalsze rozszerzenie zakresu mechanizacji, robót ziemnych, ładunkowych, transportu pionowego oraz robót wykończeniowych w budownictwie terenowym;
— rozszerzenie stosowania w budownictwie ogólnym i przemysłowym oraz w budownictwie terenowym nowych materiałów do konstrukcji, a w szczególności cegły kratówki, cegły wapienno-piaskowej, płyt gipsowych, gipsu na podkłady podłogowe do podłóg z tworzyw sztucznych, podłóg z estrichgipsu, parkietu mozaikowego oszczędnościowego, nowych materiałów izolacyjnych.

W budownictwie wiejskim należy rozszerzać stosowanie ścian z materiałów ognioodpornych, prefabrykatów, stropów

i stropodachów na belkach żelbetowych z uwzględnieniem szerokiego zużycia materiałów miejscowych oraz uprzemysłowienia budownictwa mieszkaniowego, inwentarzowego i gospodarczego.

Ponadto należy w zakresie budownictwa specjalizowanego zapewnić:

— rozszerzenie stosowania kablo- i strunobetonów do konstrukcji mostowych, kolejowych i drogowych, prefabrykatów żelbetowych do budowy wiat, zasieków i przepustów kolejowych;

— rozszerzenie mechanizacji robót przy układaniu torów, przy wykopach torowych i fundamentach oraz przy robotach ziemnych związanych z budową nawierzchni drogowych.

W gospodarce komunalnej należy zapewnić zwiększenie stosowania podłogowych materiałów z tworzyw sztucznych oraz prefabrykatów budowlanych przy remontach, rozszerzenie prefabrykacji w robotach instalacyjnych oraz stosowania rur azbestowo-cementowych przy budowie sieci wodociągowych.

X. Handel wewnętrzny.

1. Sprzedaż detaliczna ogółem, obejmująca sprzedaż dokonywaną przez uspołecznione przedsiębiorstwa handlu detalicznego, zakłady gastronomiczne, stołówki, oddziały zaopatrzenia robotniczego, organizacje społeczne, sklepy przyzakładowe oraz sprzedaż bezpośrednią dla ludności z hurtu, zbytu, skupu i zakładów produkcyjnych, w cenach 1 października 1961 r. powinna wynieść 263.000 mln zł. W porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r. w cenach bieżących sprzedaż detaliczna powinna wzrosnąć o 4,6%.

2. Przewiduje się, że z ogólnej wartości sprzedaży detalicznej w wysokości 263.000 mln zł przypada na:

	1962 plan	% 1962 / 1961 p.w.
Sprzedaż w detalu państwowych organizacji handlowych i oddziałów zaopatrzenia robotniczego	111.576,0	104,4
w tym:		
wojewódzkie zjednoczenia przedsiębiorstw handlowych	73.140,0	103,5
Sprzedaż w detalu spółdzielczych organizacji handlowych	120.224,0	104,5
w tym:		
Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" (łącznie ze sprzedażą dla kółek rolniczych)	66.000,0	105,0
Związek Spółdzielni Spożywców „Społem"	49.000,0	103,8
Sprzedaż w detalu organizacji społecznych	411,2	102,0
Sprzedaż w sklepach prowadzonych bezpośrednio przez przedsiębiorstwa hurtu i zbytu oraz zakłady produkcyjne	4.066,8	125,5
Sprzedaż w zakładach gastronomicznych państwowych organizacji handlowych, oddziałach zaopatrzenia robotniczego i stołówkach	8.723,0	105,7
w tym:		
wojewódzkie zjednoczenia przedsiębiorstw handlowych	6.767,0	105,7
Sprzedaż w zakładach gastronomicznych spółdzielczych organizacji handlowych	7.590,0	108,0
w tym:		
Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska"	4.130,0	108,7
Związek Spółdzielni Spożywców „Społem"	3.200,0	107,4
Sprzedaż w zakładach gastronomicznych organizacji społecznych	87,0	108,5
Sprzedaż bezpośrednia dla ludności z hurtu, zbytu i zakładów produkcyjnych	10.320,0	98,3

3. Ustala się, że zaopatrzenie rynku w podstawowe artykuły przez handel uspołeczniony powinno kształtować się następująco:

	Jednostka miary	1962 plan	% 1962 / 1961 p.w.
Mąka pszenna rynkowa	tys. ton	430,0	106,2
Kasza jęczmienna	„	136,3	108,8
Mięso i przetwory	„	763,7	109,1
Tłuszcze zwierzęce	„	141,0	111,0
Masło śmietankowe	„	62,5	100,0
Tłuszcze roślinne	„	113,1	107,5
w tym: margaryna	„	93,5	107,7
Jaja	mln szt.	912,0	100,2
Mleko spożywcze	„ l	910,0	113,8
Cukier	tys. ton	705,5	104,5
Tkaniny wełniane	mln mb.	63,0	104,5
Tkaniny bawełniane	„	409,0	105,5
Tkaniny jedwabne	„	102,3	104,3
Obuwie skórzane	tys. par	42.000,0	105,0
Obuwie gumowe	„	21.100,0	107,1
Motocykle i skutery	tys. szt.	158,0	106,0
Motorowery	„	38,5	113,2
Rowery (bez dziecięcych)	„	660,0	101,5
Odbiorniki radiowe	„	640,0	112,2
Telewizory	„	285,0	122,3
Pralki elektryczne	„	560,0	100,0
Lodówki domowe	„	90,0	147,5
Tarcica iglasta	tys. m^3	850,0	102,4
Cement	tys. ton	2.010,0	103,6
Materiały ścienne	mln j.c.	1.800,0	108,4
Wapno budowlane	tys. ton	595,0	107,2
Węgiel kamienny łącznie z przeznaczonym dla potrzeb administracji (bez deputatów)	„	11.800,0	104,2

W ogólnej wartości towarów przeznaczonych na zaopatrzenie obrotów detalicznych wartość artykułów żywnościowych wzrośnie w cenach bieżących o 7,5%, a artykułów nieżywnościowych o 6,5% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r. W cenach porównywalnych wartość artykułów żywnościowych wzrośnie o 6,0%, a artykułów nieżywnościowych o 6,4%.

4. Dla uzyskania poprawy w zaspokajaniu potrzeb ludności oraz podniesienia poziomu działalności handlu wewnętrznego należy:

1) zaostrzyć kontrolę odbioru przeznaczonych na potrzeby ludności towarów i realizować zasadę nieodbierania dostarczanych do handlu towarów nieodpowiedniej jakości;
2) zwrócić szczególną uwagę na właściwy rozdział dostaw dla wsi artykułów produkcyjno-inwestycyjnych;
3) usprawnić i pogłębiać analizę potrzeb rynku w oparciu o skoordynowaną w tym zakresie działalność detalu i hurtu oraz w drodze rozwijania badań kierunków konsumpcji i elastyczności popytu;
4) zwiększać produkcję własną w zakładach gastronomicznych i garmażeryjnych, rozszerzając asortyment wyrobów, oraz zapewnić rozwój i poprawę działalności barów mlecznych;
5) usprawnić koordynację lokalizacji sieci sklepów, zakładów gastronomicznych i sezonowych punktów sprzedaży w celu możliwie najpełniejszego zaspokajania potrzeb ludności.

XI. Handel zagraniczny.

1. Wartość eksportu ogółem powinna wynieść co najmniej 6.486,2 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r. o 8,5%.

W tej liczbie eksport maszyn, urządzeń i środków transportowych powinien wynieść co najmniej 1.940,8 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r. o 13,1%.

2. Wartość importu ogółem ustala się na 7.101,2 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r. o 3,6%. W tej liczbie import maszyn, urządzeń i środków transportowych powinien wynieść 2.336,8 mln zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r. o 24,8%.

3. Zakłada się, że struktura obrotów towarowych handlu zagranicznego kształtować się będzie następująco:

	w %%
w zakresie eksportu:	
ogółem	100,0
w tym:	
maszyny, urządzenia i środki transportu	29,9
paliwa, materiały i surowce	37,0
towary rolno-spożywcze	21,1
towary konsumpcyjne pochodzenia przemysłowego	12,0
w zakresie importu:	
ogółem	100,0
w tym:	
maszyny, urządzenia i środki transportu	32,9
paliwa, materiały i surowce	50,3
towary rolno-spożywcze	9,5
towary konsumpcyjne pochodzenia przemysłowego	7,3

4. Zakłada się, że dodatnie saldo w zakresie obrotów usługowych z zagranicą powinno wynieść 462,6 mln zł dewizowych.

5. W trakcie wykonywania zadań planowych w dziedzinie handlu zagranicznego należy zwrócić szczególną uwagę na:

— dołożenie starań przez krajowych producentów w kierunku przekroczenia zadań eksportowych w narodowym planie gospodarczym;
— priorytetowe traktowanie wszelkich zamówień eksportowych, w szczególności w zakresie zaopatrzenia surowcowego, zatrudnienia, funduszu płac, terminowości wykonania zamówień, jakości i wykończenia towarów przeznaczonych na eksport;
— prawidłowe kształtowanie się kosztów produkcji eksportowej w drodze doskonalenia organizacji produkcji, usprawnień technicznych i oszczędności w zużyciu surowców;
— racjonalną i oszczędną gospodarkę importowanymi surowcami.

6. W zakresie wymiany towarowej z krajami socjalistycznymi należy zwrócić szczególną uwagę na:

— pełną realizację wzajemnych zobowiązań, wynikających z umów wieloletnich,
— rozszerzenie wzajemnych dostaw z obustronną korzyścią, między innymi wykorzystując w pełni uzgodnienia dotyczące specjalizacji i kooperacji produkcji;
— zaktywizowanie importu maszyn, urządzeń, surowców oraz artykułów rynkowych zgodnie z istniejącymi możliwościami płatniczymi;
— rozszerzenie wymiany towarów rynkowych w celu urozmaicenia asortymentów artykułów przeznaczonych do sprzedaży ludności.

7. W zakresie wymiany towarowej z krajami niesocjalistycznymi należy zwrócić szczególną uwagę na:

— rozszerzenie i wzbogacenie asortymentu towarów eksportowanych w celu zwiększenia możliwości importowych;
— rozwój wymiany z krajami gospodarczo słabo rozwiniętymi, a zwłaszcza na rozszerzenie bezpośrednich zakupów surowców w tych krajach.

XII. Urządzenia kulturalne i socjalne.

1. W zakresie oświaty i wychowania podstawowe wskaźniki kształtować się będą następująco (w tys.):

	1962 plan	% 1962 / 1961
liczba dzieci w przedszkolach	421,2	101,5
w tym: plan centralny	109,6	102,5
liczba dzieci i młodzieży korzystających z kolonii i obozów	788,6	96,0
w tym: plan centralny	567,6	97,8
Zaleca się zwiększenie liczby dzieci w przedszkolach miejskich oraz organizowanie oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych na wsi, jak również zwiększenie liczby dzieci i młodzieży korzystających ze wszystkich form wczasów finansowanych z własnych środków rad narodowych i zakładów pracy, podobnie jak to miało miejsce w latach ubiegłych.		
liczba uczniów w szkołach podstawowych	5.163,2	102,9

	1962 plan	% 1962/1961
liczba oddziałów w szkołach podstawowych	193,5	102,3
liczba izb w szkołach podstawowych	123,4	102,7
liczba uczniów w szkołach podstawowych specjalnych	58,9	106,1
liczba uczniów w klasach VIII liceów ogólnokształcących	106,5	106,1
liczba uczniów w klasach I szkół zawodowych dla młodzieży nie pracującej	313,5	108,0
w tym: plan centralny	24,7	100,4
liczba oddziałów w szkołach zawodowych dla młodzieży nie pracującej	23,4	115,8
w tym: plan centralny	2,1	105,0
liczba miejsc w internatach przy szkołach zawodowych	171,9	103,6
w tym: plan centralny	23,8	104,0
liczba stypendiów dla uczniów szkół zawodowych	158,1	117,4
w tym: plan centralny	14,8	112,1

2. Liczba studentów na I roku studiów dziennych ogółem wyniesie 28,4 tys. osób, wobec 26,4 tys. osób w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r., co stanowi wzrost o 7,8%.

3. Liczba miejsc w domach studenta wyniesie 47,5 tys. miejsc, wobec 46,4 tys. miejsc według przewidywanego wykonania planu 1961 roku, co stanowi wzrost o 2,5%.

4. Liczba stypendiów dla studentów kształtować się będzie następująco:

	1962 plan	% 1962/1961
Ogółem	58.359	105,3
w tym: liczba stypediów fundowanych z dopłatą z budżetu centralnego	16.691	131,3
liczba stypendiów fundowanych ze środków własnych	10.834	108,1

5. Liczba tytułów i egzemplarzy książek oraz broszur wyniesie:

	1962 plan	% 1962/1961
liczba tytułów ogółem	4.896	102,9
liczba egzemplarzy (mln egzemplarzy)	82,6	105,0

6. Liczba tytułów i globalny nakład roczny gazet i czasopism osiągnie:

	1962 plan	% 1962/1961
Gazety:		
liczba tytułów	49	100,0
globalny nakład roczny (w mln egzemplarzy)	1.521,9	100,1
Czasopisma:		
liczba tytułów	651	100,6
globalny nakład roczny (w mln egzemplarzy)	532,1	101,1

7. Liczba tomów książek, które mają być zakupione dla bibliotek powszechnych, wyniesie około 2.518,6 tys. tomów, co stanowi wzrost o około 9,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1961 r.

8. Produkcja filmów kształtować się będzie następująco:

	1962 plan	% 1962/1961
liczba wyprodukowanych fabularnych filmów długometrażowych	26	104,0
liczba wyprodukowanych filmów średnio i krótkometrażowych	384	108,5

9. Liczba łóżek w szpitalach, zakładach psychiatrycznych i sanatoriach przeciwgruźliczych kształtować się będzie następująco (w tys. łóżek):

	1962		% 1962/1961
	średnia roczna	stan na 31 grudnia	
szpitale	142,4	145,3	103,9
w tym: plan centralny	20,1	20,2	103,1
zakłady psychiatryczne	33,7	34,0	102,4
w tym: plan centralny	18,7	19,0	103,3
sanatoria przeciwgruźlicze	24,9	25,3	102,8
w tym: plan centralny	1,6	1,6	100,0

10. Rozmiary pomocy otwartej powinny kształtować się następująco (w tys. godzin pracy lekarzy):

	1962 plan	% 1962/1961
lekarzy medycyny ogółem	40.493,6	107,4
w tym: plan centralny	4.068,8	105,7
lekarzy dentystów ogółem	19.173,5	108,5
w tym: plan centralny	1.318,1	105,3

11. Liczba miejsc w żłobkach stałych kształtować się będzie następująco (w tys. miejsc):

	1962		% 1962/1961
	średnia roczna	stan na 31 grudnia	
żłobki ogółem	53,4	53,6	101,9
w tym: plan centralny	23,0	23,0	101,8

12. Liczba miejsc w zakładach zamkniętych pomocy społecznej wyniesie (w tys. miejsc):

	1962		% 1962/1961
	średnia roczna	stan na 31 grudnia	
zakłady zamknięte pomocy społecznej — ogółem	38,2	38,6	104,6
w tym: zakłady państwowe	27,6	28,0	104,1

XIII. Gospodarka mieszkaniowa i komunalna.

Gospodarka mieszkaniowa.

1. Budownictwo mieszkaniowe typu miejskiego ogółem wyniesie 5.746,2 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, co stanowi około 332,4 tys. izb i 113,5 tys. mieszkań. W porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r. wzrost oddawanej powierzchni użytkowej wyniesie 1,2%, wzrost ilości izb około 5,7%, a wzrost ilości mieszkań około 8,1%.

2. Nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 6.944,9 mln zł, co stanowi wzrost o 6,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem 1961 r.

3. Budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniesie około 1.960,2 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań odpowiadającej około 44,9 tys. mieszkań, czyli 122,3 tys. izb, co stanowi wzrost oddawanej powierzchni użytkowej o około 6,8%, wzrost ilości mieszkań o około 14,4%, a wzrost ilości izb o około 15,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r.

4. Budownictwo mieszkaniowe zakładów pracy wyniesie 1.319,8 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań odpowiadającej około 78,0 tys. izb i około 27,9 tys. mieszkań, co oznacza około 96,2% powierzchni oddanej do użytku, około 98,6% ilości izb i około 98,9% mieszkań w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r.

5. Z budownictwa kredytowanego ludności (spółdzielczego i indywidualnego) zakłada się uzyskanie około 1.858,2 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań, odpowiadającej około 103,2 tys. izb i około 33,0 tys. mieszkań, co stanowi 99,3% powierzchni użytkowej mieszkań, około 2,1% ilości izb i około 9,4% mieszkań w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r.

6. Przewiduje się, że z budownictwa ludności nie kredytowanego uzyska się około 608,0 tys. m² powierzchni użytkowej odpowiadającej około 28,9 tys. izb i około 7,6 tys. mieszkań, co stanowi wzrost o około 2,9% powierzchni użytkowej mieszkań, o około 1% izb i o około 4,5% mieszkań w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r.

7. Przewiduje się, że nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe typu miejskiego wyniosą około 17,3 mld zł.

8. Ustala się kwotę kredytów bankowych na budownictwo mieszkaniowe ludności w wysokości 3.095,8 mln zł, co stanowi wzrost o 3,6% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r.

9. Budownictwo mieszkaniowe dla ludności rolniczej wyniesie szacunkowo około 120 tys. izb, w tym około 105 tys. izb w budownictwie chłopskim.

10. Ustala się, że prezydia rad narodowych powinny przeznaczyć na kapitalne remonty budynków mieszkalnych 2.869,0 mln zł, co stanowi wzrost o 8,9% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r.

Gospodarka komunalna.

1. Przewiduje się w wyniku realizacji inwestycji oddanie do eksploatacji:

sieci wodociągowej	około 483 km
sieci kanalizacyjnej	około 359 km
sieci tramwajowej i trolejbusowej	około 37 km
ulic o nawierzchni ulepszonej	około 68 km.

2. Sprzedaż wody dla gospodarstw domowych wyniesie około 429 mln m³, co stanowi wzrost o 4,7% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r.

3. Powinno nastąpić polepszenie zaopatrzenia ludności w gaz przez dostarczenie około 923 mln m³ gazu dla gospodarstw domowych, co stanowi wzrost o 6,6% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r.

4. Usługi pralnicze dla ludności, dzięki uruchomieniu nowych zakładów i modernizacji istniejących, wzrosną w zakresie prania bielizny o około 29%, czyszczenia chemicznego o około 35% w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu na 1961 r.

5. Zakup taboru komunikacyjnego dla gospodarki komunalnej ustala się w następującej wysokości:

autobusy	585
wozy tramwajowe	130
trolejbusy	65.

6. Nakłady inwestycyjne przewidziane przez rady narodowe na gospodarkę komunalną wyniosą około 2.630,0 mln zł, co stanowi wzrost o 7,6% w porównaniu z 1961 r.

Oprócz powyższych nakładów szacuje się, że udział przedsiębiorstw planu centralnego w kosztach inwestycji komunalnych realizowanych przez rady narodowe wyniesie około 447 mln zł.

7. Nakłady na kapitalne remonty urządzeń komunalnych wyniosą 1.525 mln zł, co stanowi wzrost o 16% w porównaniu z 1961 r.

8. Szacuje się, że nakłady na budownictwo komunalne na wsi wyniosą ogółem 181 mln zł. Z ogólnej kwoty nakładów przeznacza się na zaopatrzenie w wodę około 167 mln zł.

XIV. Zatrudnienie i płace.

1. Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej (bez spółdzielni produkcyjnych i bez uczniów) wyniesie średnio rocznie 7.504,3 tys. osób, co stanowi wzrost o około 3% w porównaniu z 1961 r., w tym:

	Jednostka miary	1962 plan	% 1962/1961
w przemyśle	tys. osób	3.140,2	102,7
w budownictwie	„	830,8	104,5
w rolnictwie (bez spółdzielni produkcyjnych)	„	379,9	100,6
w transporcie i łączności	„	688,2	102,7
w obrocie towarowym	„	741,8	102,2
w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej	„	235,3	104,9
w oświacie, nauce, kulturze	„	521,5	104,5
w ochronie zdrowia, pomocy społecznej i kulturze fizycznej.	„	354,0	104,5

2. Przewiduje się, że liczba uczniów w gospodarce uspołecznionej osiągnie około 151,5 tys. osób, w tym w przemyśle około 93,1 tys. osób.

3. Zakłada się, że wydajność pracy liczona na pracownika ogółem wzrośnie w przemyśle o 5,5%, a w uspołecznionych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych o 7,1% w porównaniu z 1961 r.

Przewiduje się, że przyjęty w tej wysokości wzrost wydajności pracy pokryje w 69% w przemyśle, a w 67% w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych zwiększenie wartości produkcji przyjętej w narodowym planie gospodarczym na 1962 r.

4. Globalny fundusz płac brutto w gospodarce uspołecznionej wzrośnie o 9,0 mld zł w porównaniu z 1961 r. i wyniesie 173,31 mld zł, co stanowi wzrost o 5,5%.

Osobowy fundusz płac (bez płac uczniów) w poszczególnych działach gospodarki narodowej (bez spółdzielni produkcyjnych) powinien kształtować się następująco:

	Jednostka miary	1962 plan	% 1962/1961
w przemyśle	mln zł	73.557,6	104,3
w budownictwie	„	20.713,6	106,8
w rolnictwie	„	6.210,8	101,4
w transporcie i łączności	„	14.074,3	103,9
w obrocie towarowym	„	13.058,1	103,0
w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej	„	4.624,8	105,9
w oświacie, nauce i kulturze	„	11.052,2	107,2
w ochronie zdrowia, pomocy społecznej, kulturze fizycznej	„	6 024,7	108,1

5. Dla wykonania założonych w narodowym planie gospodarczym zadań niezbędne jest dalsze porządkowanie spraw zatrudnienia i płac, a w szczególności:

— kontynuowanie prac nad poprawą organizacji pracy i wykrywaniem rezerw wzrostu wydajności pracy;
— pogłębienie dyscypliny pracy, płac i norm;
— przestrzeganie zasady bieżącej aktualizacji norm przy wprowadzaniu zmian techniczno-organizacyjnych w procesie produkcji;
— rozszerzenie prac w zakresie przygotowywania normatywów i norm technicznie uzasadnionych;
— dalsze normalizowanie czasu pracy przez zmniejszenie pracy w godzinach nadliczbowych.

6. Sytuacja w zakresie zatrudnienia wymaga wzmocnienia planowej gospodarki siłą roboczą ze strony ministerstw i rad narodowych.

W tych gałęziach gospodarki narodowej, w których charakter pracy pozwala na zatrudnienie kobiet, przyrost zatrudnienia powinien być uzupełniany przede wszystkim przez wzrost zatrudnienia kobiet.

XV. Koszty własne.

1. Obniżka poziomu kosztów własnych w całym przemyśle socjalistycznym powinna osiągnąć w 1962 r. 1,3% w porównaniu z 1961 r., przy czym udział procentowy kosztów własnych przemysłu socjalistycznego w wartości produkcji towarowej według cen zbytu powinien wynieść 82,2% wobec 83,3% w 1961 r.

Zakłada się, że w pozostałych działach gospodarki narodowej udział procentowy kosztów własnych w wartości produkcji, usług i obrotów oraz obniżka poziomu kosztów własnych kształtować się będą następująco:

	1961 p.w.	1962 plan	% obniżki
w transporcie i łączności	84,2	83,1	— 1,3
w leśnictwie	50,1	50,9	+ 1,6
w budownictwie	95,3	93,8	— 1,6
w obrocie towarowym:			
detal	7,44	7,35	— 1,2
zakłady gastronomiczne	23,57	22,81	— 3,2

2. Przy opracowywaniu planów techniczno-ekonomicznych oraz w czasie realizacji planu na 1962 r. należy dążyć do pogłębienia założonej w narodowym planie gospodarczym obniżki kosztów własnych produkcji, zwłaszcza przez dalsze wykorzystanie rezerw w kosztach materiałowych oraz w kosztach ogólnoadministracyjnych.

Dla zapewnienia realizacji tych zadań należy położyć szczególny nacisk na oszczędność materiałów między innymi w drodze powszechnego normowania zużycia materiałowego, systematycznego zaostrzania tych norm i kontroli ich wykonawstwa, szerszego wprowadzania i opanowywania materiałowo-oszczędnych konstrukcji wyrobów, nowych procesów technologicznych, zmniejszania strat w przerobie, magazynowaniu, transporcie i braków oraz przez szersze stosowanie materiałów zastępczych.

3. W toku realizacji planu należy zwrócić szczególną uwagę na bieżącą analizę kosztów własnych produkcji, zwłaszcza kosztów jednostkowych, w celu likwidacji nadmiernych dysproporcji w kosztach produkcji tych samych wyrobów wytwarzanych przez różne zakłady. W tym celu wyniki przedsiębiorstw przodujących powinny być przekazywane przez zjednoczenia przedsiębiorstwom o niskich efektach ekonomicznych.

4. Należy zwrócić specjalną uwagę na kształtowanie się kosztów jednostkowych wyrobów nowo wprowadzanych do produkcji. Koszty tych wyrobów, w miarę zwiększania się wielkości produkcji i opanowywania technologii, powinny ulegać systematycznemu obniżaniu.

XVI. Dochód narodowy.

Na podstawie założonego na 1962 r. wzrostu produkcji w przemyśle, rolnictwie, budownictwie i w pozostałych działach gospodarki narodowej oraz uwzględniając zakładaną obniżkę kosztów materialnych szacuje się, że dochód narodowy wytworzony, liczony według cen z 1 stycznia 1962 r., wzrośnie w 1962 r. o około 7,0% w porównaniu z przewidywanym poziomem osiągniętym w 1961 r.

W związku z przyjętym w planie na 1962 r. szybszym wzrostem eksportu niż importu towarów i usług, dochód narodowy do podziału wzrośnie wolniej i będzie w 1962 r. wyższy o około 6,1% od przewidywanego poziomu w 1961 r.

Zakłada się, że fundusz spożycia będzie wyższy w 1962 r. o 3,8% w porównaniu z przewidywanym poziomem w 1961 r.

Zakłada się, że akumulowana część dochodu narodowego wyniesie w 1962 r. 109,2 mld zł, czyli 25,0% dochodu narodowego do podziału, wobec 24,4% w przewidywanym wykonaniu planu 1961 r.

Inwestycje netto (łącznie z szacunkiem przyrostu stada podstawowego w rolnictwie) wyniosą w 1962 r. 85,8 mld zł, co oznacza wzrost w porównaniu z przewidywanym wykonaniem planu 1961 r. o 12,8% oraz wzrost udziału w dochodzie narodowym z 18,4% w 1961 r. do 19,6% w 1962 r.

Przyrost zapasów i rezerw w gospodarce narodowej zakłada się na 1962 r. w wysokości 23,4 mld zł, czyli 5,4% dochodu narodowego do podziału, wobec 5,9% w przewidywanym wykonaniu planu 1961 r.

XVII. Rozwój gospodarczy województw.

Miasto Warszawa.

Rozwój gospodarczy miasta, zgodnie z ustaleniami zawartymi w uchwale Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej o pięcioletnim planie rozwoju gospodarki narodowej na lata 1961—1965, powinien być skierowany w pierwszym rzędzie na zaspokojenie rosnących potrzeb ludności w zakresie wszelkiego rodzaju usług, przede wszystkim w dziedzinie przemysłu, komunikacji miejskiej, zaopatrzenia w wodę, ciepłownictwa, usług socjalnych i kulturalnych oraz budownictwa mieszkaniowego.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:

— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.894,5 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.795,6 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 35.157,8 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 4.450,3 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 634,6 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 185,7 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:

— w Hucie „Warszawa" między innymi zostanie zakończona budowa walcowni grubej, walcowni drobnej, ciągarni, wydziału obróbki zgrubnej, będzie kontynuowana budowa kompleksu stalowni i stacji czadnic oraz dalszy etap walcowni zgniatacza;
— zostanie zakończona budowa Zakładów Produkcji Elementów Budowlanych „Siekierki" oraz szpitala reumatologicznego na 400 łóżek;
— będzie kontynuowana budowa: Elektrociepłowni „Siekierki", Fabryki Pomp, Warszawskich Zakładów Papierniczych, Warszawskiej Fabryki Mebli, wodociągu praskiego, zajezdni autobusowej przy ul. Redutowej, zajezdni autobusowej przy ul. Woronicza, zajezdni tramwajowej „Północ" oraz pomieszczeń dla Chemii Jądrowej Politechniki Warszawskiej;
— kontynuowana będzie budowa Teatru Wielkiego Opery i Baletu oraz Akademii Muzycznej;
— kontynuowana będzie odbudowa Pałacu w Wilanowie, Pałacu w Łazienkach oraz Królikarni;
— będzie prowadzona rozbudowa: Fabryki Samochodów Osobowych, Warszawskich Zakładów Mechanicznych Nr 2, Warszawskich Zakładów Urządzeń Przemysłowych, Warszawskiej Fabryki Wyrobów Metalowych, Zakładów Wytwórczych Urządzeń Telefonicznych T-2, Warszawskich Zakładów Telewizyjnych, Instytutu Elektrotechniki w Warszawie-Międzylesiu, Zakładów Wytwórczych Lamp Elektrycznych L-1, Warszawskiej Fabryki Tworzyw Sztucznych, Zakładu Stolarki Budowlanej „Warszawa";
— będzie rozbudowana klinika ginekologiczno-położnicza przy ul. Karowej.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:

— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 42,6 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 405 mln zł, czyli wzrośnie o około 12 proc. w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 4,7 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać zagospodarowanie pomelioracyjne na 40 ha;
— zostanie wybudowanych ogółem około 34.151 izb mieszkalnych o 593,5 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 13.200 izb o 235,2 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 853,8 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 357,0 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 95 autobusów, 60 wozów tramwajowych i 30 trolejbusów;
— zostanie wybudowanych 120 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 71 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 11,4%, w klasach VIII utrzymuje się na poziomie przewidywanego wykonania 1961 r.; w zasadniczych szkołach zawodowych liczba uczniów wzrośnie o 8%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 7,4%; w technikach zawodowych wzrośnie o 15,2%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 2,3% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 900, w tym w planie terenowym o około 500 łóżek.

Miasto Łódź.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:

— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.070,4 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.033,1 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 33.465,8 mln zł, w tym przemysłu terenowego 2.213,4 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 350,6 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 205,1 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:

— zostanie zakończona budowa Zakładów Silikatowych „Marianów";
— będzie kontynuowana budowa: Fabryki Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej „Elfa", wytwórni anilany w Łódzkich Zakładach Włókien Sztucznych, budowa II etapu wodociągu Pilica—Łódź; Zakładów Teoretycznych Wydziału Farmacji, drukarni oraz Teatru Narodowego;
— będzie prowadzona rozbudowa: Łódzkich Zakładów Maszyn Jedwabniczych, Łódzkich Zakładów Wyrobów Papierowych, Zakładów Mięsnych oraz Wytwórni Filmów Fabularnych;
— zostanie rozpoczęta budowa: pawilonu szynek i konserw, miejskiej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, budowa pomieszczeń dla Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:

— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 9,0 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 4,1 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 174 mln zł, czyli wzrośnie o około 8,5% w porównaniu do 1961 r.;

— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 0,2 mln zł;
— pogłowie bydła wzrośnie z 4,6 tys. szt. w 1961 r. do 4,9 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej do 10,0 tys. szt. w 1962 r.;
— zostanie wybudowanych ogółem około 16.531 izb mieszkalnych o 260,8 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 10.392 izby o 155,2 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 531,9 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 125 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 14 autobusów, 30 wozów tramwajowych;
— zostanie wybudowanych 45 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 15 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 18,5%, w zasadniczych szkołach zawodowych wzrośnie o 10,1%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) zmniejszy się o 2,2%, w technikach zawodowych wzrośnie o 14,8%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) zmniejszy się o 1,7% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.

Województwo białostockie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.176,9 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.049 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 7.190,4 mln zł, w tym przemysłu terenowego 2.041,0 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 148,2 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 46,3 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa: tartaku w Augustowie i Zakładów Mięsnych w Białymstoku;
— będzie kontynuowana budowa: Zakładów Płyt Wiórowych w Suwałkach, Młyna i Wytwórni Pasz w Białymstoku, Zakładu Przemysłu Ziemniaczanego w Łomży, Białostockich Zakładów Przemysłu Bawełnianego w Fastach, gazowni w Białymstoku, Alei 1 Maja w Białymstoku oraz Zespołu Klinicznego w Białymstoku na 660 łóżek;
— będzie prowadzona rozbudowa: Zakładów Przemysłu Drzewnego w Hajnówce, Zakładów Silikatowych w Białymstoku, Zambrowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego oraz ujęcia wody dla Białegostoku;
— zostanie rozpoczęta budowa fabryki ciężkiej aparatury chemicznej w Białymstoku oraz terenowego zakładu jajczarskiego w Łomży.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 23,6 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 38,7 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 54,0 mln zł, czyli wzrośnie o około 32% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 415,4 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 92.0 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 1.010 ha drenowań nowych, 4.170 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 19.400 ha i odbudowę rowów na 2.020 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 13.400 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 524,7 tys. szt. w 1961 r. do 567,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 917,5 tys. szt. w 1961 r. do 945,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 100,0 tys. ton, ziemniaków 200,0 tys. ton, żywca ogółem 85,0 tys. ton, mleka 206,0 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 22,3 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 180,5 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 1.110 tys. ton ładunku i 14.690 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 51 samochodów ciężarowych i o 55 autobusów,
— zostanie wybudowanych ogółem około 9.341 izb mieszkalnych o 166,2 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.557 izb o 57,9 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 207,7 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 102,0 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 13 autobusów;
— zostanie wybudowanych 237 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 106 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 6,7%, w tym klasach VIII — o 3,2%, w zasadniczych szkołach zawodowych wzrośnie o 18,1%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 7,6%, w technikach zawodowych wzrośnie o 17,4%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 8,2%, w szkołach przysposobienia rolniczego — o 23,9%, w tym w klasach I — o 23,6%.

Województwo bydgoskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.493,7 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.353,4 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 31.540,9 mln zł, w tym przemysłu terenowego 5.516,3 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 355,7 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 153,5 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa: Elektrowni Wodnej „Koronowo", tartaku „Lasy Polskie" w Bydgoszczy, Zakładów Roszarniczych w Toruniu, Zakładu Taśm Technicznych w Bydgoszczy, Zakładu Odzieżowego w Toruniu, Zakładów Mięsnych (pawilon szynek i konserw) w Grudziądzu, zakładu przetwórstwa owocowo-warzywnego w Łasinie w powiecie grudziądzkim oraz 3 pawilonów Domu Zdrowia dla Nauczycieli w Ciechocinku na 150 miejsc;
— będzie kontynuowana budowa: nowej gazowni w Bydgoszczy, Zakładów Rowerowych w Bydgoszczy, Zakładów Włókien Sztucznych w Toruniu, Zakładów Papierniczych w Bydgoszczy, Zakładów Celulozy i Papieru w Świeciu

nad Wisłą, Zakładów Celulozowo-Papierniczych we Włocławku, Fabryki Mebli w Nowem w powiecie świeckim, Przędzalni Wełny Czesankowej w Toruniu, ujęcia wody w Bydgoszczy oraz kolektora w Toruniu, Zakładów Chemicznych w Bydgoszczy;

— będzie prowadzona rozbudowa: Fabryki Narzędzi Rolniczych w Grudziądzu, Pomorskiej Odlewni i Emalierni w Grudziądzu, Pomorskich Zakładów Budowy Maszyn w Bydgoszczy, Fabryki Sprzętu Rolniczego w Inowrocławiu, Zakładów Sodowych w Janikowie, Zakładów Przemysłu Gumowego w Grudziądzu, Zakładów Fosforowych w Toruniu, Wytwórni Ekstraktów Garbarskich w Bydgoszczy, Zakładów Przemysłu Tłuszczowego w Kruszwicy, Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego we Włocławku;

— zostanie rozpoczęta budowa: kopalni soli „Góra" dla Zupy Solnej w Inowrocławiu, przedsiębiorstwa jajczarskiego w Bydgoszczy, sanatorium w Ciechocinku na 250 łóżek oraz Mostu Bernardyńskiego w Bydgoszczy.

3. Zgodnie z ustaleniami w planie terenowym:

— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 32,6 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 13,1 mln zł;

— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 251 mln zł, czyli wzrośnie o około 19,6% w porównaniu do 1961 r.;

— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 565,4 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 230,0 mln zł;

— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 5.000 ha drenowań nowych, 6.500 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 2.030 ha i odbudowę rowów na 7.030 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 7.000 ha;

— pogłowie bydła wzrośnie z 555,7 tys. szt. w 1961 r. do 596,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 1146,8 tys. szt. w 1961 r. do 1.190 tys. szt. w 1962 r.;

— skup zbóż wyniesie 385,0 tys. ton, ziemniaków 420,0 tys. ton, żywca 139,0 tys. ton, mleka 477,0 mln litrów;

— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 37,5 mln zł;

— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 350,1 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 2960 tys. ton ładunku i 29.160 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 82 samochody ciężarowe i o 80 autobusów;

— zostanie wybudowanych ogółem około 14.497 izb mieszkalnych o 262,5 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.716 izb o 62,1 tys. m² powierzchni użytkowej;

— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 197,6 mln zł;

— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznaczą się 191 mln zł;

— dla komunikacji miejskiej przydziela się 23 autobusy;

— zostaną wybudowane 234 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 100 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;

— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 9,9%, w tym w klasach VIII — o 6,1%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 13,8%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 1,5%, w technikach zawodowych o 16,4%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 11,5%, w szkołach przysposobienia rolniczego — o 33,2%, w tym w klasach I — o 30,8% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;

— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 200.

Województwo gdańskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:

— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.444,8 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.330,0 mln zł;

— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 25.845,5 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 3.934,4 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 349,2 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 131,2 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:

— będzie kontynuowana budowa: Ośrodka Produkcji Silników Okrętowych w Stoczni Gdańskiej, Cementowni w Wejherowie (adaptacja zakładu do produkcji cementu białego), ujęcia wody „Przymorze" (I etap) w Gdańsku, kolektora sanitarnego w Elblągu, kolektora i oczyszczalni w Gdyni, ujęcia wody „Sieradzka" w Gdyni oraz drogi nr 1;

— będzie kontynuowana przebudowa Nabrzeża Westerplatte oraz Nabrzeża Zakrętu 5 Gwizdków w porcie gdańskim;

— będzie prowadzona rozbudowa: Wytwórni Gazu w Gdańsku, Zakładów Mechanicznych im. K. Świerczewskiego w Elblągu, Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni, Stoczni Północnej w Gdańsku, Fabryki Opakowań Blaszanych w Gdańsku, Zakładu Przemysłu Owocowo-Warzywnego w Kwidzynie, oczyszczalni ścieków „Zaspa" w Gdańsku;

— zostanie rozpoczęta budowa zakładów produkcji elementów budowlanych „Reda II";

— będzie kontynuowana odbudowa Teatru Dramatycznego w Gdańsku oraz będzie oddany do użytku Dom Kultury w Elblągu (część teatralna na 650 miejsc, kino — na 520 miejsc).

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:

— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 25,4 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 20,1 mln zł;

— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 201 mln zł, czyli wzrośnie o około 18,4% w porównaniu do 1961 r.;

— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 402,8 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 190,0 mln zł;

— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 1.480 ha drenowań nowych, 6.590 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 1.250 ha i odbudowę rowów na 7.000 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 10.160 ha;

— pogłowie bydła wzrośnie o 276,3 tys. szt. w 1961 r. do 298,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 388,0 tys. szt. w 1961 r. do 405,0 tys. szt. w 1962 r.;

— skup zbóż wyniesie 110,0 tys. ton, ziemniaków 150,0 tys. ton, żywca 57,0 tys. ton, mleka 204,0 mln litrów;

— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 28,7 mln zł;

— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Sa-

mochodowej wyniesie 218,3 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 2.160 tys. ton ładunku i 12.400 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 67 samochodów ciężarowych i o 50 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 18.595 izb mieszkalnych o 303,9 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 5.828 izb o 93,3 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 318 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 202,0 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 38 autobusów, 10 wozów tramwajowych i 21 trolejbusów;
— zostanie wybudowanych 230 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 60 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 10,9%, w tym w klasach VIII — o 11,1%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 20,3%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 10,8%, w technikach zawodowych o 15,8%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 3,5%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 33,0%, w tym w klasach I — o 37,1% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 300.

Województwo katowickie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 2.788,4 mln złotych, w tym inwestycje rad narodowych 2.629,7 mln złotych;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 134.755,6 mln złotych, w tym przemysłu terenowego 7.392,2 mln złotych.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 1.290,8 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 769,6 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa zakładów produkcji elementów budowlanych w Bielsku-Białej, oddana zostanie do użytku hala maszyn cieplnych dla Politechniki Śląskiej w Gliwicach;
— będzie kontynuowana budowa: kopalni rudy żelaza „Golce", „Grodzisko", „Dąbów" i „Szczekaczka", elektrowni „Halemba" i „Łagisza", kopalni węgla kamiennego „Staszic", „Szczygłowice", „Jastrzębie", „Moszczenica" i „Zofiówka", Cieszyńskiej Fabryki Farb i Lakierów, cementowni w Rudnikach, Zakładów Mięsnych w Częstochowie, rurociągu Pawłowice — Jastrzębie — Wodzisław, oczyszczalni ścieków w Radzionkowie, Pyskowicach i w Chruszczowie, oczyszczalni ścieków i kolektora „Południe" i „Centrum" w Katowicach, oczyszczalni ścieków w Rudzie Śląskiej oraz hotelu w Katowicach;
— będzie prowadzona rozbudowa kopalni węgla kamiennego: „Kościuszko", „Bierut", „Bolesław Śmiały", „Wesoła", „Ziemowit", „Klimontów", „Mortimer-Porąbka", „Niwka-Modrzejów", „Wieczorek", „Katowice", „Wanda-Lech", „Nowy Wirek", „Halemba", „Andaluzja", „Julian", „Knurów I i II", „Chwałowice" i „1 Maja", Zakładów Górniczo-Hutniczych „Sabinów" (prażalnia i płuczka), hut: im. Bieruta, „Pokój", „Kościuszko", „Dzierżyński", „Florian", „Bobrek", „Jedność", „Łabędy", „M. Buczka", „Cedler", „Batory", „Baildon", „Zygmunt", „Ferrum", „Łaziska", walcowni metali „Dziedzice" i zakładów metalurgicznych w Myszkowie, Fabryki Wyrobów Śrubowych w Bielsku-Białej, Fabryki Maszyn Emaliowanych w Myszkowie, Bielskiej Fabryki Armatur, Odlewni Żeliwa i Zakładów Mechanicznych w Skoczowie, Fabryki Maszyn Elektrycznych w Cieszynie, Zakładów Azotowych w Chorzowie, Zakładów Elektrochemicznych w Ząbkowicach, Zakładów Chemicznych w Tarnowskich Górach, Rafinerii Nafty w Czechowicach, cementowni „Saturn", zakładu eternitu w Ogrodzieńcu, Stradomskich Zakładów Przemysłu Wełnianego im. 1 Maja oraz Śląsko-Dąbrowskich Zakładów Przemysłu Wełnianego w Sosnowcu, ujęcia wody w Kobiernicach, sieci i urządzeń wodociągowych w Bielsku-Białej oraz szpitali w Zagórzu i w Sosnowcu;
— zostanie rozpoczęta budowa huty tlenku cynku i cynku w Miasteczku Śląskim, chłodni składowej w Częstochowie, oczyszczalni ścieków w Będzinie, Knurowie, Radlinie, Dąbrowie Górniczej (I etap), zajezdni tramwajowej w Radzionkowie III oraz drukarni w Katowicach.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 28,7 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 27,5 mln złotych;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 352 mln złotych, czyli wzrośnie o około 15,5% w porównaniu do 1961 r.:
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 209,7 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 35,7 mln złotych;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 3.680 ha drenowań nowych, 1.700 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 1.140 ha i odbudowę rowów na 1.020 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 4.330 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 274,3 tys. szt. w 1961 r. do 280,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 307,6 tys. szt. w 1961 r. do 330,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 35,0 tys. ton, ziemniaków 80,0 tys. ton, żywca 54,0 tys. ton, mleka 98 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 48,3 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 515,5 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 4.180 tys. ton ładunku i 52.090 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 177 samochodów ciężarowych i o 190 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 60.429 izb mieszkalnych o 1.061 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 18.306 izb o 287 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 1.119,3 mln złotych;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 500 mln złotych;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 78 autobusów i 18 wozów tramwajowych;
— zostanie wybudowanych 469 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 353 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;

— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 10%, w tym w klasach VIII — o 8,9%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 13,2%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 2,3%, w technikach zawodowych o 14,0%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 17,9%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 25,8%, w tym w klasach I — o 24,1% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 1500.

Województwo kieleckie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.384,6 mln złotych, w tym na inwestycje rad narodowych 1.245,4 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 20.556,2 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 3.137,9 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 302,3 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 137,8 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa: Zakładów Przemysłu Gipsowego „Dolina Nidy", Zakładu Płytek Ściennych w Opocznie, Przedsiębiorstwa Jajczarskiego w Busku;
— będzie kontynuowana budowa: Zakładów Wzbogacania Piasków Żelazistych w Zębcu (zakład przeróbczy i kopalnia odkrywkowa, zapora wodna), kopalni kwarcytu „Bukowa Góra", Centralnej Tłoczni Blach w Kielcach, wydziału łożysk tocznych przy Zakładach Precyzyjnych „Iskra" w Kielcach, Fabryki Łączników w Radomiu-Podkanowie, Zakładów Wytwórczych Aparatury Teletechnicznej T-9 w Radomiu, Kombinatu Cementowo-Wapienniczego „Nowiny" w Sitkówce k. Kielc, Zakładów Silikatowych w Ludyni, Huty Szkła Okiennego w Sandomierzu, hotelu miejskiego w Kielcach, kanalizacji rozdzielczej i oczyszczalni ścieków w Ostrowcu, kanalizacji sanitarnej w Starachowicach oraz sanatorium przeciwgruźliczego w Czerwonej Górze na 500 łóżek;
— będzie prowadzona rozbudowa: Huty im. Nowotki w Ostrowcu, Fabryki Samochodów Ciężarowych w Starachowicach, Fabryki Wyrobów Emaliowanych w Radomiu, Odlewni Żeliwa i Emalierni „Kamienna" w Skarżysku-Kamiennej, Zakładów Przemysłu Wapienniczego w Sitkówce, Zakładu Wyrobów Kamionkowych w Suchedniowie, Zakładów Mięsnych w Radomiu;
— zostanie rozpoczęta budowa: nowej nitki gazociągu Sandomierz — Ostrowiec, wydziału aparatury chemicznej w Zakładach Budowy Przewodów i Armatury w Kielcach, fabryki mebli w Kozienicach, zakładu przemysłu wapienniczego w Bukowej w powiecie włoszczowskim, zakładu płytek kamionkowych w Przysusze, fabryki płyt azbestowo-cementowych w Wierzbicy, wytwórni pasz w Sandomierzu oraz szpitala psychiatrycznego w Krychnowicach.

3. Zgodnie w ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 30,1 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 22,9 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 118 mln zł, czyli wzrośnie o około 24,4% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 290,7 mln zł, w tym na inwestycje państwowych gospodarstw rolnych 14,5 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 1.250 ha drenowań nowych, 270 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 6.540 ha i odbudowę rowów na 250 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 5.600 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 663,3 tys. szt. w 1961 r. do 685,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 800,8 tys. szt. w 1961 r. do 900,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 75,0 tys. ton, ziemniaków 143,0 tys. ton, żywca 112,0 tys. ton, mleka 77 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 43,9 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 346,4 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 2.800 tys. ton ładunku i 21.800 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 125 samochodów ciężarowych i o 100 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 15.943 izb mieszkalnych o 272,2 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 5.060 izb o 77,5 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 247,0 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 190 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 28 autobusów;
— zostanie wybudowanych 307 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 110 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 9,7%, w tym w klasach VIII o 5,1%, w zasadniczych szkołach zawodowych — o 15,9%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 20,2%, w technikach zawodowych o 16,3%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) o 21,7%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 40%, w tym w klasach I o 7,8% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.

Województwo koszalińskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.122,1 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.045,6 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 6.149,3 mln zł, w tym przemysłu terenowego 2.470,7 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 125,0 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 36,4 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa: Zakładu Płyt Wiórowych w Szczecinku, Garbarni Nr 2 w Kępicach oraz garbarni w Dębnicy Kaszubskiej, fabryki rękawiczek w Miastku;
— będzie kontynuowana budowa: zakładów przemysłu wel-

nianego w Złocieńcu w powiecie drawskim, gazowni w Koszalinie oraz hotelu w Kołobrzegu;
— zostanie rozpoczęta budowa wytwórni płyt paździerzowych przy Koszalińskich Zakładach Roszarniczych oraz odbudowa gazowni w Kołobrzegu.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 32,8 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 18,5 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 69 mln zł, czyli wzrośnie o około 23,5% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 512,0 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 288,0 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 1.020 ha drenowań nowych, 5.160 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 2.200 ha i odbudowę rowów na 5.810 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 7.700 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 323,4 tys. szt. w 1961 r. do 347,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 519,7 tys. szt. w 1961 r. do 570,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 160,0 tys. ton, ziemniaków 370,0 tys. ton, żywca 68,0 tys. ton, mleka 173,0 mln l;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 29,9 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 122,8 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 1.050 tys. ton ładunku i 7.500 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 55 samochodów ciężarowych i o 35 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 6.196 izb mieszkalnych o 99,5 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.783 izb o 57,7 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 215,7 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 39,0 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 16 autobusów;
— zostanie wybudowanych 71 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 48 izb w ramach budowy szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 13,4%, w tym w klasach VIII o 5,3%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 25,2%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 4,6%, w technikach zawodowych o 20,5%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 13,8%, w szkołach przysposobienia rolniczego — o 34,7%, w tym w klasach I o 41,2% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.

Województwo krakowskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.507,5 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.354,6 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 31.654,9 mln zł, w tym przemysłu terenowego 3.538,3 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 365,7 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 179,8 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa zakładów produkcji elementów budowlanych w Skawinie oraz pawilonu szynek i konserw przy Zakładach Mięsnych w Tarnowie;
— będzie kontynuowana budowa: elektrowni Siersza II, centralnej piaskowni „Szczakowa", fabryki celulozy i papieru w Kluczach, zakładów ceramiki budowlanej w Woli Rzędzińskiej k. Tarnowa, przedsiębiorstwa jajczarskiego w Tarnowie, chłodni składowej w Chrzanowie, wodociągów w Chrzanowie i Trzebini, oczyszczalni ścieków w Żywcu oraz wykańczalni bawełny w Andrychowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego;
— będzie prowadzona rozbudowa: kopalni węgla kamiennego „Siersza", Zakładów Azotowych w Tarnowie, Zakładów Chemicznych w Oświęcimiu, Fabryki Chemicznej „Alwernia" w Chrzanowie, Zakładów Chemicznych „Azot" w Jaworznie, Zakładu Przygotowania Rud w Burkach oraz Nowotarskich Zakładów Obuwia, Zakładów Górniczych w Chrzanowie, Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolesław" w Bolesławiu (huta tlenku cynku, fabryka kwasu siarkowego, kopalnia), Zakładów Cynkowych w Trzebini, Chrzanowskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych, Wytwórni Silników Wysokoprężnych w Andrychowie, Fabryki Lokomotyw w Chrzanowie, Zakładów Wyrobów z Drutu w Sławkowie, Fabryki Naczyń Emaliowanych w Olkuszu, Zakładów Wytwórczych Silników Elektrycznych M-7 w Tarnowie, Żywieckiej Fabryki Papierniczej, Huty Szkła Walcowanego w Jaroszowcu, Zakładu Wyrobów Cementowo-Azbestowych w Szczucinie;
— zostanie rozpoczęta budowa fabryki opakowań blaszanych w Brzesku, zakładu stolarki budowlanej w Grybowie oraz wodociągów w Żywcu.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 26,4 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 23,1 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 120 mln zł, czyli wzrośnie o około 15,7% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 295,9 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 5.750 ha drenowań nowych, 210 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 3.300 ha i odbudowę rowów na 90 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 4.140 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 693,7 tys. szt. w 1961 r. do 697,5 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 539,8 tys. szt. w 1961 r. do 580,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 35,0 tys. ton, ziemniaków 32,0 tys. ton, żywca 84,0 tys. ton i mleka 119 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 36,5 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 505,4 mln zł, wielkość przewo-

zów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 3.910 tys. ton ładunku i 45.090 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 130 samochodów ciężarowych i o 140 autobusów;

— zostanie wybudowanych ogółem około 15.119 izb mieszkalnych o 278,5 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 5.285 izb o 82,2 tys. m² powierzchni użytkowej;

— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 317 mln zł;

— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 122,8 mln zł;

— dla komunikacji miejskiej przydziela się 28 autobusów;

— zostaną wybudowane 263 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 106 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;

— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 11,3%, w tym w klasach VIII — o 5,4%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 16,7%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 12,8%, w technikach zawodowych — o 18,3%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 8,4%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 54,9%, w tym w klasach I — o 30,7% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;

— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 200.

Miasto Kraków.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:

— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 655,4 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 618,3 mln zł;

— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 22.973,2 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 2.437,9 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 242,7 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 92,6 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:

— w Hucie im. Lenina będzie kontynuowana w roku 1962 budowa obiektów pomocniczych wielkiego pieca nr 4 oraz pieca martenowskiego nr 10, kompleksu stalowni konwertorowej i walcowni drutu, zakładu materiałów ogniotrwałych, walcowni ciągłej blach na gorąco i walcowni ciągłej blach na zimno, zgniatacza, hali pieców wgłębnych, kompleksu aglomerowni nr 2, siłowni oraz zostanie rozpoczęta budowa baterii koksowniczych nr 9 i 10 i odlewni wlewnic;

ponadto:

— będzie kontynuowana budowa fabryki mebli, cementowni „Nowa Huta", chłodni składowej „Kraków II", wodociągu strefy górnej południowej i północnej oraz drukarni;

— będzie prowadzona rozbudowa Zakładów Budowy Maszyn i Aparatury, Krakowskiej Fabryki Kabli, Krakowskich Zakładów Sodowych oraz Krakowskich Zakładów Farmaceutycznych;

— zostanie rozpoczęta budowa bazy Miejskiego Przedsiębiorstwa Robót Drogowych w Krakowie-Płaszowie oraz linii tramwajowej na ul. Wielickiej, a ponadto będzie kontynuowana budowa Collegium Physicum, Kolegium Biologicznego, Biblioteki oraz pomieszczeń dla Wyższej Szkoły Rolniczej, a także będą prowadzone roboty zabezpieczające i remontowe obiektów mieszkalnych, usługowych i kulturalnych w dzielnicy Stare Miasto.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:

— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 12,8 mln zł;

— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 149 mln zł, czyli wzrośnie o około 14,3% w porównaniu do 1961 r.;

— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 1,9 mln zł;

— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 40 ha drenowań nowych, rowy nowe na 70 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 20 ha;

— pogłowie bydła wzrośnie z 6,3 tys. szt. w 1961 r. do 6,5 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 13,0 tys. szt. w 1961 r. do 15,0 tys. szt. w 1962 r.;

— zostanie wybudowanych ogółem około 11.373 izb mieszkalnych o 187,5 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 6.121 izb o 95,1 tys. m² powierzchni użytkowej;

— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 415,2 mln zł;

— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 99 mln zł;

— dla komunikacji miejskiej przydziela się 24 autobusy i 15 wozów tramwajowych;

— zostanie wybudowanych 88 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 54 izby w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;

— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 6,9%, w tym w klasach VIII — o 10,0%, w zasadniczych szkołach zawodowych — o 19,3%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) o 31,0%, w technikach zawodowych — o 12,3%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) o 3,6% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.

Województwo lubelskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:

— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem 1.648,1 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.465,9 mln zł;

— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 16.160,6 mln zł, w tym przemysłu terenowego 3.365,4 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 248,3 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 80,4 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:

— zostanie zakończona budowa: Zakładów Mięsnych w Lublinie (rozbudowa), Zakładów Mięsnych w Zamościu, Przedsiębiorstwa Jajczarskiego w Zamościu oraz pawilonu przy szpitalu psychiatrycznym w Abramowicach;

— kontynuowana będzie budowa: Fabryki Mebli w Zamościu, Cementowni w Chełmie, Zakładów Przemysłu Dziewiar-

skiego w Biłgoraju (adaptacja obiektów), Zakładów Silikatowych w Jedlance w powiecie łukowskim, Zespołu Klinicznego w Lublinie na 660 łóżek, pomieszczeń dla Wydziału Biologii Uniwersytetu im. Curie-Skłodowskiej, oczyszczalni ścieków w Lublinie oraz Zajezdni Autobusowo-Trolejbusowej w Lublinie-Helenowie;

— będzie prowadzona rozbudowa: Fabryki Samochodów Ciężarowych w Lublinie, Fabryki Wyrobów Metalowych w Kraśniku, Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Milejowie, Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Zagłobie,

— zostanie rozpoczęta budowa: linii 220 kV Abramowice—Różki—Puławy, Zakładów Azotowych w Puławach, przedsiębiorstwa jajczarskiego w Hrubieszowie, wytwórni pasz w Zamościu, oczyszczalni ścieków w Chełmie oraz Domu Zdrowia dla Nauczycieli w Nałęczowie.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:

— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 63 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 18,0 mln zł;

— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 144 mln zł, czyli wzrośnie o około 19,2% w porównaniu do 1961 r.;

— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 583,7 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 105,0 mln zł;

— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 2.000 ha drenowań nowych, 150 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 11.000 ha i odbudowę rowów na 500 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 12.500 ha;

— pogłowie bydła wzrośnie z 791,2 tys. szt. w 1961 r. do 840,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 1.298,5 tys. szt. w 1961 r. do 1.365,0 tys. szt. w 1962 r.;

— skup zbóż wyniesie 185,0 tys. ton, ziemniaków 300,0 tys. ton, żywca 164 tys. ton, mleka 184 mln litrów;

— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 30,3 mln zł;

— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 354,2 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 3.210 tys. ton ładunku i 24.860 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 101 samochodów ciężarowych i o 90 autobusów;

— zostanie wybudowanych ogółem około 12.973 izb mieszkalnych o 230,3 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.018 izb o 59,9 tys. m² powierzchni użytkowej;

— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 222,5 mln zł;

— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 128 mln zł;

— dla komunikacji miejskiej przydziela się 12 autobusów;

— zostanie wybudowanych 360 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 177 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;

— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 8,3%, w tym w klasach VIII — o 7,7%, w zasadniczych szkołach zawodowych — o 20,5%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 5,1%, w technikach zawodowych o 13,8%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 13,4%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 29,1%, w tym w klasach I — o 27,8% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;

— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 300.

Województwo łódzkie

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:

— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.299,9 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.168,8 mln zł;

— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 21.465,7 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 4.596,7 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 270,6 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 138,8 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:

— zostanie zakończona budowa: Zakładów Przemysłu Bawełnianego (tkalni i przędzalni odpadkowej) w Bełchatowie, Zakładów Przemysłu Odzieżowego w Brzezinach;

— kontynuowana będzie budowa: wydziału obróbki mechanicznej w Fabryce Maszyn Górniczych w Piotrkowie, Kopalni „Łęczyca III" i zakładu przeróbczego, Cementowni w Działoszynie, Zakładów Silikatowych „Teodory", Zakładów Przemysłu Wełnianego w Zgierzu (budowa tkalni i wykańczalni), Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Łowiczu, oczyszczalni ścieków w Radomsku;

— będzie prowadzona rozbudowa: Zakładów Przemysłowych „Komuna Paryska" w Radomsku, Zakładów Wytwórczych Maszyn Elektrycznych i Transformatorów M-1 w Żychlinie, Zakładów Włókien Sztucznych w Tomaszowie, Zakładów „Boruta" w Zgierzu, Huty Szkła „Kara" w Piotrkowie, Fabryki Żarówek L-2 w Pabianicach, Zakładów Przemysłu Bawełnianego (budowa tkalni) w Zduńskiej Woli oraz Zakładów Przemysłu Wełnianego im. M. Nowotki w Tomaszowie Mazowieckim;

— zostanie rozpoczęta budowa oczyszczalni ścieków w Kutnie i Wieluniu.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:

— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 30,3 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 44,4 mln zł;

— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 143 mln zł, czyli wzrośnie o około 21,2% w porównaniu do 1961 r.;

— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 339,7 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 41,0 mln zł;

— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 4.760 ha drenowań nowych, 3.000 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 3.770 ha i odbudowę rowów na 690 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 5.000 ha;

— pogłowie bydła wzrośnie z 590.4 tys. szt. w 1961 r. do 601,1 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 877,9 tys. szt. w 1961 r. do 905,0 tys. szt. w 1962 r.;

— skup zbóż wyniesie 185,0 tys. ton, ziemniaków 301,0 tys. ton, żywca 136 tys. ton, mleka 288 mln litrów;

— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 36,4 mln zł;

— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 483,9 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 4.240 tys. ton ładunku i 22.380 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 150 samochodów ciężarowych i o 80 autobusów;

— zostanie wybudowanych ogółem około 14.139 izb mieszkalnych o 249,9 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.674 izb o 57,9 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 200,1 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 112 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 16 autobusów;
— zostanie wybudowanych 205 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 85 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 12,5%, w tym w klasach VIII utrzymuje się na poziomie przewidywanego wykonania 1961 r., w zasadniczych szkołach zawodowych o 15,2%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 13,1%, w technikach zawodowych o 24%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 10,7%, w szkołach przysposobienia rolniczego — o 40%, w tym w klasach I — o 36% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o ponad 100.

Województwo olsztyńskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.228,2 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.110,2 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 7.914,5 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 3.384,9 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 148,3 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 42,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— będzie kontynuowana budowa: Przetwórni Owoców Leśnych w Szczytnie, browaru w Braniewie, kolektora i przepompowni P2, wiaduktu przy ul. Limanowskiego i zbiornika gazowego w Olsztynie;
— będzie prowadzona rozbudowa: Fabryki Maszyn Rolniczych w Dobrym Mieście, Mazurskich Zakładów Aparatury Oświetleniowej w Wilkasach, Zakładów Płyt Pilśniowych w Nidzie, Bartoszyckich Zakładów Przemysłu Dziewiarskiego, Zakładów Mięsnych w Olsztynie oraz kanalizacji sanitarnej w Giżycku;
— zostanie rozpoczęta budowa wytwórni płyt paździerzowych przy Mazurskich Zakładach Roszarniczych w Szczytnie.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 40,2 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 9,7 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 68 mln zł, czyli wzrośnie o około 20,6% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 579,3 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 325,0 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 830 ha drenowań nowych, 15.500 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 990 ha i odbudowę na 4.000 ha użytków zielonych oraz zagospodarowanie pomelioracyjne na 10.800 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 500,2 tys. szt. w 1961 r. do 540,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 632,8 tys. szt. w 1961 r. do 670,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 155,0 tys. ton, ziemniaków 240,0 tys. ton, żywca 90 tys. ton, mleka 430 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 31,7 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 147,0 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 1.280 tys. ton ładunku i 8.970 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 65 samochodów ciężarowych i o 40 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 6.119 izb mieszkalnych o 102,2 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.419 izb o 56,6 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 191,9 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 46 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 14 autobusów i 4 trolejbusy;
— zostanie wybudowanych 126 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 14,3%, w tym w klasach VIII — o 13,6%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 15,4%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) o 8,1%, w technikach zawodowych o 10,7%, w szkołach przysposobienia rolniczego — o 17,6%, w tym w klasach I — o 18,5% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 100.

Województwo opolskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 833,2 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 746,8 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 23.050,6 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 3.110,5 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 241,0 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 118,4 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa Opolskiej Fabryki Mebli oraz rozbudowa Zakładów Przemysłu Wapienniczego w Goraždžach i Zakładów Przemysłu Wapienniczego w Strzelcach Opolskich;
— będzie kontynuowana budowa: walcowni i ciągarni rur w hucie im. Świerczewskiego w Zawadzkiem, baterii pieców koksowniczych w Zakładach Koksowniczych w Zdzieszowicach, Fabryki Urządzeń Papierniczych w Kożlu, Zakładów Koksochemicznych w Blachowni, ka-

nalizacji w Ozimku oraz oczyszczalni ścieków w Zawadzkiem;
- będzie prowadzona rozbudowa: huty „Małapanew" w Ozimku, Zakładów Urządzeń Przemysłowych w Nysie, Fabryki Maszyn i Urządzeń w Kluczborku, Fabryki Obrabiarek „Rafamet" w Kuźni Raciborskiej, Fabryki Sprzętu Rolniczego w Strzelcach Opolskich, Fabryki Kotłów w Raciborzu, Zakładów Azotowych w Kędzierzynie, Cementowni „Odra" w Opolu oraz Zakładów Celulozowo-Papierniczych w Krapkowicach;
- zostanie rozpoczęta budowa wiaduktu w Opolu przy ul. Armii Czerwonej.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
- nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 19,5 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 15,0 mln zł;
- wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 92 mln złotych, czyli wzrośnie o około 21,6% w porównaniu do 1961 r.;
- na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 270,3 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 117 mln zł;
- w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 1.500 ha drenowań nowych, 4.100 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 2.000 ha i odbudowę rowów na 2.000 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 4.000 ha;
- pogłowie bydła wzrośnie z 352,2 tys. szt. w 1961 r. do 375,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 464,3 tys. szt. w 1961 r. do 510,0 tys. szt. w 1962 r.;
- skup zbóż wyniesie 182,0 tys. ton, ziemniaków 131,0 tys. ton, żywca 75 tys. ton, mleka 160 mln litrów;
- wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 29,5 mln zł;
- wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 187,7 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 1.810 tys. ton ładunku i 20.270 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 56 autobusów i 64 samochody ciężarowe;
- zostanie wybudowanych ogółem około 9.305 izb mieszkalnych o 163,4 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 2.988 izb o 49,2 tys. m² powierzchni użytkowej;
- nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 158,9 mln zł;
- na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 96 mln zł;
- dla komunikacji miejskiej przydzieli się 18 autobusów;
- zostanie wybudowanych 125 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 66 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
- liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 18,2%, w tym w klasach VIII o 18,2%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 19,7%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 4,8%, w technikach zawodowych o 22,3%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 12,5%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 49,3%, w tym w klasach I — o 30% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
- liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 360.

Województwo poznańskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
- wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.471,7 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.326,8 mln zł;
- wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 27.554,4 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 6.989,6 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 326,9 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 137,1 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
- zostanie zakończona budowa: II etapu Elektrowni „Konin", Zakładów Wyrobów Sanitarnych w Kole, Zakładów Mięsnych (pawilonu szynek i konserw) w Kaliszu, Wytwórni Pasz w Szamotułach;
- będzie kontynuowana budowa: III etapu Elektrowni „Konin", Elektrowni „Adamów", kopalń węgla brunatnego „Pątnów" i „Adamów", Zakładów Aluminiowych w Koninie, kopalni soli w Kłodawie, wodociągów w Koninie oraz oczyszczalni ścieków w Koninie lewobrzeżnym;
- będzie prowadzona rozbudowa: Fabryki Obrabiarek w Pleszewie, Zakładów Automatyki Przemysłowej w Ostrowie Wlkp., Zakładu Przemysłu Sklejek w Orzechowie, Zakładów Płyt Pilśniowych w Czarnkowie, Huty Szkła Opakowaniowego w Gostyniu, Zakładów Ceramiki Budowlanej w Piwonicach, Zakładów Przemysłu Jedwabniczego w Kaliszu, Fabryki Pluszu i Aksamitu w Kaliszu, Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Międzychodzie, Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Pudliszkach, gazowni w Kaliszu oraz Zakładów Graficznych w Gnieźnie;
- zostanie rozpoczęta budowa zakładu porcelitu stołowego w Chodzieży oraz wytwórni pasz w Kaliszu.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
- nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 35,2 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych — 22,8 mln zł;
- wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 209 mln zł, czyli wzrośnie o około 14,4% w porównaniu do 1961 r.;
- na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 654,1 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 230,0 mln zł;
- w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 5.290 ha drenowań nowych, 8.620 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 4.240 ha i odbudowę rowów na 5.010 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 14.570 ha;
- pogłowie bydła wzrośnie z 879,1 tys. sztuk w 1961 r. do 915,3 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 1.742,0 tys. szt. w 1961 r. do 1.810,0 tys. szt. w 1962 r.;
- skup zbóż wyniesie 420,0 tys. ton, ziemniaków 576,0 tys. ton, żywca 239 tys. ton, mleka 532 mln litrów;
- wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 47,3 mln zł;
- wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 366,7 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 2.990 tys. ton ładunku i 28.010 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 125 samochodów ciężarowych i o 85 autobusów;

— zostanie wybudowanych ogółem około 16.422 izb mieszkalnych o 301,6 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 2.155 izb o 36,4 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 135,8 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 162 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 24 autobusy,
— zostanie wybudowanych 98 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 79 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia,
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 15,4%, w tym w klasach VIII o 2,1%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 18,1%, w tym w klasach I — o 43,5%, w technikach zawodowych o 16,6%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) utrzymuje się na poziomie 1961 r., w szkołach przysposobienia rolniczego o 27,9%, w tym w klasach I — o 28,1% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 100.

Miasto Poznań.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 394, 2 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 376,8 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 13.357,2 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 1.442 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 193,1 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 80,4 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zakończona zostanie budowa zajezdni tramwajowej przy ul. Głogowskiej;
— kontynuowana będzie budowa chłodni składowej oraz fabryki łożysk tocznych;
— prowadzona będzie rozbudowa: Wielkopolskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych, Fabryki Maszyn Żniwnych, Zakładów Przemysłu Metalowego „H. Cegielski", Zakładów Metalurgicznych „Pomet", Zakładów Wytwórczych Ogniw i Baterii „Centra", Zakładów Wyrobów Korkowych oraz ujęcia i oczyszczalni wody w Dębinie.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 14,1 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 3,4 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 154 mln zł, czyli wzrośnie o około [illegible]% w porównaniu do 1961 r.;
— pogłowie bydła wzrośnie z 3,6 tys. szt. w 1961 r. do 3,7 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 9,7 tys. szt. w 1961 r. do 10,0 tys. szt. w 1962 r.;
— zostanie wybudowanych ogółem około 8.118 izb mieszkalnych o 132,3 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 2.926 izb o 42,9 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 162,2 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 113 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 16 autobusów i 5 wozów tramwajowych;
— zostaną wybudowane 82 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 30 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 19,3%, w tym w klasach VIII utrzymuje się na poziomie przewidywanego wykonania 1961 r., w zasadniczych szkołach zawodowych o 10,6%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 6,4%, w technikach zawodowych o 13,4%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 5,5% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.

Województwo rzeszowskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.256,7 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.129,7 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 20.899,3 mln zł, w tym przemysłu terenowego 2.807,0 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 275,6 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 116,1 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa Zakładów Silikatowych w Leżajsku oraz Zakładu Produkcji Elementów Budowlanych w Stalowej Woli;
— będzie kontynuowana budowa: Elektrowni Wodnej w Solinie, Zakładów Porcelany im. Waryńskiego w Boguchwale, Kopalni i Zakładu Przetwórstwa Siarki w Tarnobrzegu (w tym fabryka kwasu siarkowego oraz fabryka nawozów fosforowych), Zakładu Przemysłu Drzewnego w Rzepedzi, Zakładu Przemysłu Drzewnego w Sędziszowie, Zakładu Płyt Pilśniowych w Przemyślu, Kolei Leśnej Rzepedź—Moczarne, Huty Szkła Technicznego „Polanka" w Krośnie, Huty Szkła Gospodarczego „Krosno II", Zakładów Mięsnych w Rzeszowie, Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Jaśle, Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Rzeszowie oraz mostu w Rzeszowie;
— będzie prowadzona rozbudowa: Zakładów Chemicznych w Sarzynie, Zakładu Tworzyw Sztucznych w Pustkowie, Zakładu Przemysłu Gumowego w Dębicy oraz Zakładu Przemysłu Gumowego w Sanoku;
— zostanie rozpoczęta budowa: elektrowni w Stalowej Woli, młyna w Jarosławiu, wydziału drobiarskiego w Przedsiębiorstwie Jajczarsko-Drobiarskim w Rzeszowie, terenowego zakładu jajczarskiego w Łańcucie, wodociągów w Tarnobrzegu oraz drukarni w Rzeszowie.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 37,5 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 25,8 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 122 mln zł, czyli wzrośnie o około 15% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym prze-

znacza się 283,7 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 58,0 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 4.530 ha drenowań nowych, 790 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 3.000 ha i odbudowę rowów na 340 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 2.610 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 726,2 tys. szt. w 1961 r. do 728,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 553,0 tys. szt. w 1961 r. do 620,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 70,0 tys. ton, ziemniaków 67,0 tys. ton, żywca 98 tys. ton, mleka 81 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 58,1 mln zł,
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 311,6 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 2.980 tys. ton ładunku i 33.690 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 116 samochodów ciężarowych i o 110 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 9.526 izb mieszkalnych o 171,2 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 3.434 izb o 57,7 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 193,3 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 90 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 17 autobusów;
— zostanie wybudowanych 116 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 66 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 3,4%, w tym w klasach VIII — o 1,6%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 15,5%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 14,2%, w technikach zawodowych o 16,4%, w tym w klasach I o 12%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 51,1%, w tym w klasach I — o 40% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 100.

Województwo szczecińskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.094,1 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.032,2 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 13.021,2 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 2.686,8 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 1.971 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 63,1 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— będzie kontynuowana: odbudowa Nabrzeża Rumuńskiego w porcie szczecińskim; elektrowni „Szczecin-Pomorzany" oraz budowa Fabryki Kabli w Załomiu, Szczecińskich Zakładów Celulozy i Papieru w Skolwinie, Goleniowskiej Fabryki Mebli, ujęcia wody w Szczecinie-Zdrojach i zaplecza technicznego Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego w Szczecinie;
— będzie prowadzona rozbudowa: Stoczni im. Warskiego w Szczecinie, Szczecińskich Zakładów Włókien Sztucznych, Szczecińskich Zakładów Przemysłu Maszynowego Leśnictwa (odbudowa obiektu w Płoniu), Zakładu Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego w Dębnie i gazowni w Świnoujściu;
— zostanie zakończona budowa sanatorium nr 20 w Świnoujściu.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 35,2 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 11,5 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 99 mln zł, czyli wzrośnie o około 21,1% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 424,5 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 259,0 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 800 ha drenowań nowych, 8.890 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 510 ha i odbudowę rowów na 6.950 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 7.800 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 266,5 tys. szt. w 1961 r. do 286,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 386,0 tys. szt. w 1961 r. do 415,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 170,0 tys. ton, ziemniaków 200,0 tys. ton, żywca 59 tys. ton, mleka 166 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 15,8 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 89,0 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 760 tys. ton ładunku i 5.000 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 43 samochody ciężarowe i o 34 autobusy;
— zostanie wybudowanych ogółem około 7.680 izb mieszkalnych o 122,9 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.886 izb o 76,2 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 247,8 mln złotych;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 44,0 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 21 autobusów i 7 wozów tramwajowych;
— zostanie wybudowanych 150 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 99 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 13,9%, natomiast w klasach VIII o 12,1%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 20,6%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 11,8%, w technikach zawodowych o 25,1%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 53,2%, w tym w klasach I — o 28,3% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 100.

Województwo warszawskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.917,6 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.740,6 mln zł;

— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 18.831,7 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 5.522,4 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 301,6 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 108,8 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona rozbudowa Zakładów Tkanin Technicznych w Żyrardowie oraz budowa młyna przy „PZZ" w Siedlcach;
— będzie kontynuowana budowa: Zakładów Lamp Oscyloskopowych L—12 w Iwicznej, Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku, Mazowieckich Zakładów Przetwórstwa Tłuszczowego w Nowym Dworze, Fabryki Celulozy i Papieru w Ostrołęce, Fabryki Mebli i Urządzenia Wnętrz w Wyszkowie, Zakładów Materiałów Izolacyjnych w Pruszkowie, Zakładu Przemysłu Dziewiarskiego (adaptacja obiektów) w Siedlcach, kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków w Ostrołęce, stacji ujęcia i oczyszczalni wody w Przasnyszu, kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków w Wyszkowie, kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków w Mińsku Mazowieckim, Sochaczewie, Otwocku i Żyrardowie;
— będzie prowadzona rozbudowa: Fabryki Urządzeń Dźwigowych w Mińsku Mazowieckim, Fabryki Urządzeń Technicznych w Ostrówku Węgrowskim, Zakładów Przemysłowych im. 1 Maja w Pruszkowie, Fabryki Urządzeń Mechanicznych „Warka", Zakładów Mechanicznych „Ursus", Fabryki Maszyn Żniwnych w Płocku, Fabryki Kabli w Ożarowie, Huty Szkła Opakowaniowego w Wyszkowie, Huty Szkła w Wołominie, Zakładu Stolarki Budowlanej w Płocku, Zakładów Mięsnych w Płocku oraz wodociągów w Ciechanowie;
— zostanie rozpoczęta budowa: zakładu keramzytu w Budach Mszczonowskich, wytwórni płyt pazdzierzowych przy Żyrardowskich Zakładach Przemysłu Lniarskiego, pawilonu szynek i konserw w Mławie, wytwórni pasz w Sierpcu, kanalizacji sanitarnej i oczyszczalni ścieków w Przasnyszu, kanalizacji sanitarnej w Pruszkowie, budowa sanatorium gruźlicy kostno-stawowej na 600 łóżek w Otwocku.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 65,8 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 25,2 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności, świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 166 mln zł, czyli wzrośnie o około 28,0% w porównaniu do 1961 r.
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 570,4 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 59,6 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 6.270 ha drenowań nowych, 940 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 16.600 ha i odbudowę rowów na 960 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 16.900 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 827,9 tys. szt. w 1961 r. do 874,9 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 1.694,5 tys. szt. w 1961 r. do 1.750,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 210,0 tys. ton, ziemniaków 409,0 tys. ton, żywca 208 tys. ton, mleka 450 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 39,0 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 723,0 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 5.030 tys. ton ładunku i 62.160 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 188 samochodów ciężarowych i o 200 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 15.638 izb mieszkalnych o 278,6 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.025 izb o 66,7 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 220,0 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 184 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 14 autobusów;
— zostaną wybudowane 343 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 129 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 11,2%, w tym w klasach VIII o 8,5%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 19,1%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 12,1%, w technikach zawodowych o 16,5%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 5,1%, w szkołach przysposobienia rolniczego o 31,7%, w tym w klasach I — o 0,6% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.

Województwo wrocławskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 1.472,1 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 1.360,9 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 39.494,9 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 5.142,6 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 483,9 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 258,5 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona budowa: linii energetycznej 220 kV Mikułowa—Świebodzice, baterii koksowniczej nr 3 w Zakładach Koksowniczych w Wałbrzychu, Huty Szkła Kryształowego w Stroniu Śląskim, Zakładów Wyrobów Kamionkowych w Bolesławcu oraz tkalni w Dolnośląskich Zakładach Przemysłu Jedwabniczego w Kamiennej Górze;
— będzie kontynuowana budowa: Kombinatu Górniczo-Energetycznego „Turów", kopalni rud miedzi „Konrad", kopalni rudy miedzi w Lubinie, Zakładów Samochodowych w Jelczu, oczyszczalni ścieków w Kłodzku i Złotoryi, Dzierżoniowie i Kamiennej Górze oraz gazowni w Kłodzku;
— będzie prowadzona rozbudowa: huty miedzi im. Waleckiego w Legnicy, Nadodrzańskich Zakładów Przemysłu Organicznego „Rokita" w Brzegu Dolnym, Zakładów Przemysłu Wapiennego w Wojcieszowie, Zakładu Porcelitu Stołowego „Krzysztof" w Wałbrzychu, Zakładów Kamienia Budowlanego w Strzegomiu;
— zostanie rozpoczęta budowa: kopalni rudy miedzi w Polkowicach, chłodni składowej w Wałbrzychu oraz wodociągu grupowego dla rejonu Turoszowa;
— zostanie rozpoczęta adaptacja obiektów na zakład przemysłu dziewiarskiego w Lubawce w powiecie kamiennogórskim.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 26,3 mln zł oraz nakłady na rozwój

państwowego przemysłu materiałów budowlanych 30,9 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 141 mln zł, czyli wzrośnie o około 18,1% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 479,4 mln zł, w tym na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 246,2 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 180 ha drenowań nowych, 10.500 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 1.010 ha i odbudowę rowów na 7.810 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 6.500 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 604,5 tys. szt. w 1961 r. do 656,2 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 667,9 tys. szt. w 1961 r. do 745,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 313,0 tys. ton, ziemniaków 261,0 tys. ton, żywca 128 tys. ton, mleka 300 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 55,9 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 531,3 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 6.080 tys. ton ładunku i 42.450 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 153 samochody ciężarowe i o 185 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 13.686 izb mieszkalnych o 219,8 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 6.506 izb o 104,1 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 358,1 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 52,0 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 29 autobusów;
— wybudowanych zostanie 187 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 139 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 29,1%, w tym w klasach VIII — o 19,3%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 16,9%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 2,7%, w technikach zawodowych o 21,6%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 1,4%, w szkołach przysposobienia rolniczego 51,7%, w tym w klasach I o 27,4% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.;
— liczba łóżek w szpitalach ogólnych zwiększy się o około 300.

Miasto Wrocław.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoju gospodarczego miasta:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 409,6 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 384,9 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 15.347,1 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 1.033,8 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 189,2 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 73,0 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— będzie kontynuowana budowa chłodni składowej „Wrocław II", ujęcia wody oraz przebudowa Placu PKWN;
— będzie prowadzona rozbudowa: Wrocławskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych, Zakładów Wytwórczych Maszyn Elektrycznych M-5, Wrocławskich Zakładów Włókien Sztucznych oraz Zakładów Mięsnych.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 10,0 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione wyniesie około 109 mln zł, czyli wzrośnie o około 22,4% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 1,3 mln zł;
— pogłowie bydła wzrośnie z 5,6 tys. szt. w 1961 r. do 5,8 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 9,8 tys. szt. w 1961 r. do 10,0 tys. szt. w 1962 r.;
— zostanie wybudowanych ogółem około 8.661 izb mieszkalnych o 153,7 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.204 izb o 70,2 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 204,3 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 107,0 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 15 autobusów i 13 wozów tramwajowych;
— zostanie wybudowanych 149 izb lekcyjnych dla szkół podstawowych, w tym 90 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 22,4%, w tym w klasach VIII — o 17,4%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 25,2%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 5,6%, w technikach zawodowych o 20,7%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) — o 3,7% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.

Województwo zielonogórskie.

1. Ustala się następujące ważniejsze wskaźniki rozwoj gospodarczego województwa:
— wartość nakładów inwestycyjnych w terenowej gospodarce uspołecznionej wyniesie ogółem około 943,9 mln zł, w tym inwestycje rad narodowych 870,6 mln zł;
— wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego wyniesie około 14.036,8 mln zł, w tym przemysłu terenowego około 2.443,4 mln zł.

Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w zawodach pozarolniczych (razem z uczniami) według stanu na koniec 1962 r. wyniesie ogółem 184,4 tys. osób, w tym liczba zatrudnionych w przemyśle 82,1 tys. osób.

2. Spośród ważniejszych inwestycji:
— zostanie zakończona rozbudowa Słubickich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, Huty Szkła Okiennego w Kuźnicach Żarskich oraz budowa fabryki kotłów w Dolnośląskich Zakładach Metalurgicznych w Nowej Soli;
— będzie kontynuowana budowa Kostrzyńskiej Fabryki Celulozy, a ponadto odbudowa Lubuskich Zakładów Aparatów Elektrycznych „Lumel" w Zielonej Górze i Żagańskiej Czesalni Wełny;
— będzie prowadzona rozbudowa: Zakładów Mechanicznych w Gorzowie Wlkp., Lubuskiej Fabryki Zgrzeblarek Bawełnianych, Gorzowskich Zakładów Włókien Sztucznych i sieci kanalizacyjnej w Sulechowie;
— zostanie rozpoczęta budowa pawilonu szynek i konserw w Gorzowie Wlkp. oraz ujęcia wody i sieci wodociągowej w Zielonej Górze.

3. Zgodnie z ustaleniami zawartymi w planie terenowym:
— nakłady inwestycyjne na rozwój państwowego przemysłu terenowego wyniosą 20,0 mln zł oraz nakłady na rozwój państwowego przemysłu materiałów budowlanych 20,8 mln zł;
— wartość usług przemysłowych i nieprzemysłowych dla ludności świadczonych przez jednostki uspołecznione, wyniesie około 84 mln zł, czyli wzrośnie o około 18,9% w porównaniu do 1961 r.;
— na inwestycje w rolnictwie w planie terenowym przeznacza się 349,9 mln zł, na inwestycje w państwowych gospodarstwach rolnych 170,0 mln zł;
— w zakresie melioracji szczegółowych należy wykonać: 220 ha drenowań nowych, 2.500 ha odbudowy drenowań, rowy nowe na 2.000 ha i odbudowę rowów na 10.390 ha użytków zielonych oraz zagospodarowania pomelioracyjne na 7.100 ha;
— pogłowie bydła wzrośnie z 285,3 tys. szt. w 1961 r. do 307,0 tys. szt. w 1962 r., a pogłowie trzody chlewnej z 435,7 tys. szt. w 1961 r. do 475,0 tys. szt. w 1962 r.;
— skup zbóż wyniesie 120,0 tys. ton, ziemniaków 150,0 tys. ton, żywca 64 tys. ton, mleka 150 mln litrów;
— wydatki na utrzymanie dróg lokalnych wyniosą 20,1 mln zł;
— wartość przewozów i usług Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 151,6 mln zł, wielkość przewozów taborem Państwowej Komunikacji Samochodowej wyniesie 930 tys. ton ładunku i 10.680 tys. pasażerów, tabor zwiększy się o 48 samochodów ciężarowych i o 65 autobusów;
— zostanie wybudowanych ogółem około 7.993 izb mieszkalnych o 134,7 tys. m² powierzchni użytkowej, w tym w budownictwie rad narodowych 4.833 izb o 79,2 tys. m² powierzchni użytkowej;
— nakłady inwestycyjne na budownictwo mieszkaniowe rad narodowych wyniosą 226,2 mln zł;
— na pomoc kredytową Państwa na budownictwo mieszkaniowe ze środków własnych ludności przeznacza się 31,0 mln zł;
— dla komunikacji miejskiej przydziela się 14 autobusów i 2 wozy tramwajowe;
— zostaną wybudowane 144 izby lekcyjne dla szkół podstawowych, w tym 80 izb w ramach budowy Szkół Tysiąclecia;
— liczba uczniów w szkołach średnich ogólnokształcących wzrośnie o 14%, w tym w klasach VIII — o 8,3%, w zasadniczych szkołach zawodowych o 25,2%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) o 5,7%, w technikach zawodowych o 21,3%, w tym w klasach I (po VII klasie szkoły podstawowej) utrzymuje się na poziomie 1961 r., w szkołach przysposobienia rolniczego o 56,3%, w tym w klasach I — o 25,3% w porównaniu do przewidywanego wykonania 1961 r.

XVIII. Postanowienia końcowe.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podejmując niniejszą uchwałę upoważnia Radę Ministrów do:
1) ustalenia na podstawie niniejszej uchwały szczegółowych zadań planowych na 1962 r. dla poszczególnych ministerstw, prezydiów wojewódzkich rad narodowych i innych dziedzin gospodarki narodowej;
2) dokonywania w ciągu roku, w razie istotnych i uzasadnionych ekonomicznie konieczności i potrzeb, zmian w planach szczegółowych w stosunku do postanowień niniejszej uchwały, mając na uwadze zachowanie podstawowych proporcji planu.

Marszałek Sejmu: *Cz. Wycech*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od 1.I) lub na okres półroczny (od 1.I i od 1.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę **na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 4 § 5, poz. A.** Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki", Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki" w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka", Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 2900 Cena 6,80 zł